

การเปรียบเทียบคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางกับ
คำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

นางสาวอารดี เก้าเอี้ยน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

A COMPARATIVE STUDY OF OPTATIVE MODAL VERBS IN
MANDARIN CHINESE AND THEIR THAI EQUIVALENTS

Miss Aradee Kao-ien

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Chinese
Department of Eastern Languages
Faculty of Arts
Chulalongkorn University
Academic Year 2016
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเปรียบเทียบคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือ
ความต้องการในภาษาจีนกลางกับคำลักษณะเดียวกัน
ในภาษาไทย

โดย

นางสาวอารดี เก้าเอี้ยน

สาขาวิชา

ภาษาจีน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรีย์ ชุณหะรุ่งเรืองเดช

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะอักษรศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิงกาญจน์ เทพกาญจนา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ประพิน มโนมัยวิบูลย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ ชุณหะรุ่งเรืองเดช)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ ธีรพจน์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สีปพงศ์ ช้างบุญชู)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.เจิ้ง จวิน)

อารดี เก้าเอี้ยน : การเปรียบเทียบคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการในภาษาจีนกลางกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย (A COMPARATIVE STUDY OF OPTATIVE MODAL VERBS IN MANDARIN CHINESE AND THEIR THAI EQUIVALENTS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร.สุริย์ ชุณหะวัณ, 187 หน้า.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบความหมาย โครงสร้างไวยากรณ์ และบริบทการใช้คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ “想”, “要”, “想要”, “会” และ “愿意” ในภาษาจีนกลางกับคำที่มีลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

ผลการวิจัยพบว่า คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ “想”, “要” และ “想要” ในภาษาจีนกลาง มีความหมายเทียบเคียงได้กับคำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ในภาษาไทย ส่วนคำกริยาช่วย “愿意” ในภาษาจีนกลางก็สามารถเทียบเคียงได้กับคำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ยินดี (จะ)”, “เต็มใจ (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)” ในภาษาไทย อย่างไรก็ตาม คำกริยาช่วย “会” ที่ใช้สื่อความหมายถึง “การสัญญา” ในภาษาจีนกลางตามที่อ้างถึงในงานวิจัยที่ผ่านมา ดูเหมือนจะไม่มีความสัมพันธ์โดยตรง หรือไม่ได้สื่อความหมายที่ชัดเจนแน่นอนถึงความประสงค์หรือความต้องการ ดังเช่นที่พบในกรณีของคำกริยาช่วย “想”, “要”, “想要” และ “愿意” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง

เมื่อเปรียบเทียบโครงสร้างไวยากรณ์ที่มีการใช้คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาทั้งสอง พบว่าส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกันหลายประการ เช่น คำกริยาช่วยเหล่านี้สามารถปรากฏใช้ในประโยคที่มีกรรมทำหน้าที่ครบเป็นประธาน และในประโยคโครงสร้างกริยาเรียง หรือประธานในประโยคที่ใช้คำกริยาช่วยดังกล่าวต้องเป็นคนและ/หรือสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึก หรือสิ่งมีชีวิตที่สามารถใช้ในความหมายแทนมนุษย์ได้ เป็นต้น

ในด้านบริบททางวัฒนธรรมและบริบททางสถานการณ์ พบว่าคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ “想”, “要”, “想要” และ “愿意” ในภาษาจีนกลางกับคำที่มีลักษณะเดียวกันในภาษาไทย สามารถปรากฏในบริบทที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีอาวุโสเสมอกันหรือแตกต่างกัน และสามารถใช้ในเหตุการณ์สื่อความประสงค์ที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต

ภาควิชา	ภาษาตะวันออก	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา	ภาษาจีน	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก
ปีการศึกษา	2559	

5680168922 : MAJOR CHINESE

KEYWORDS: คำกริยาช่วย / ความประสงค์หรือความต้องการ / ภาษาจีนกลาง / ภาษาไทย / เปรียบเทียบ

ARADEE KAO-IEN: A COMPARATIVE STUDY OF OPTATIVE MODAL VERBS IN MANDARIN CHINESE AND THEIR THAI EQUIVALENTS.
ADVISOR: ASST. PROF SUREE CHOONHARUANGDEJ, Ph.D., 187 pp.

The purpose of this study is to analyze and compare the Chinese optative modals, namely, “想 xiǎng”, “要 yào”, “想要 xiǎngyào”, “会 huì”, and “愿意 yuànyì” with their Thai equivalents in terms of meaning, syntactic structure, as well as contexts.

The result shows that the Chinese optative modals “想 xiǎng”, “要 yào”, and “想要 xiǎngyào” convey the meaning that is comparable to the Thai optative modals “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)”, whereas the Chinese optative modals “愿意 yuànyì” render the meaning that is comparable to the Thai optative modals “จะ”, “คิด (จะ)”, “ยินดี (จะ)”, “เต็มใจ (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”. Nevertheless it seems that the Chinese modal “会 huì” used in the sense of “promise” or “undertake” as referred to in previous studies, does not directly related to or definitely convey the meaning of “will” or “desire” as seen in the case of the Chinese optative “想 xiǎng”, “要 yào”, “想要 xiǎngyào”, and “愿意 yuànyì”.

When comparing the syntactic structure which contains the optative modals in both languages, we find that there are a number of similarities in the majority of cases; for instance, these optative modals can occur in the so-called “pivotal sentences” as well as in the “serial verb constructions”; or the subject of the sentence containing such optative modals has to be humans and/or sentient beings or inanimate things that can be used in place of human beings, etc.

Regarding the context of culture and the context of situation, we find that both the Chinese optative modals “想 xiǎng”, “要 yào”, “想要 xiǎngyào”, and “愿意 yuànyì” and their Thai equivalents can appear in a context by which the message “addresser” and “addressee” are of the same or different age. They can also be used in the situations denoting “will” or “desire” which occur in the past, present, or future.

Department: Eastern Languages

Field of Study: Chinese

Academic Year: 2016

Student’s Signature

Advisor’s Signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรีย์ ชุณหเรืองเดช ที่ได้กรุณาให้แนวคิด คำแนะนำ ตลอดจนสละเวลาตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยความเอาใจใส่อย่างดี ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้

ขอกราบขอพระคุณคณะกรรมการสอบได้แก่ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร. ประพิน มโนมัยวิบูลย์ อาจารย์ ดร. ธีรวัฒน์ ธีรพจน์ อาจารย์ ดร. สืบพงศ์ ช้างบุญชู และ Associate Professor Dr. Zheng Jun

ขอกราบขอบพระคุณ Professor Ye Wenxi อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยปักกิ่งที่ได้ให้คำแนะนำ และการช่วยเหลือเมื่อครั้งที่เดินทางไปศึกษา และค้นคว้า ข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ที่ประเทศจีน

ขอกราบขอบพระคุณสมาคมตระกูลซื่อที่ได้มอบทุนสรีรย์วู่มู่กุง เพื่อเป็นการสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และเพื่อนๆ ซึ่งเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา การสนับสนุน ตลอดจนเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหาการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	2
1.4 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.6 วิธีดำเนินการวิจัย.....	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.8 ระบบสัญลักษณ์ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์.....	5
บทที่ 2 ปรัชญาทฤษฎีการเรียนรู้.....	9
2.1 การศึกษาคำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 会 และ 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือ ความต้องการในภาษาจีนกลางที่ผ่านมา.....	14
2.2 การศึกษาคำกริยาช่วย “อยาก”, “จะ” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ ในภาษาไทยที่ผ่านมา.....	24
บทที่ 3 คำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 และ 会 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ ในภาษาจีนกลาง.....	28

3.1 คำกริยาช่วย 想, 要, 想要 ที่สามารถทำหน้าที่เป็นได้ทั้งกริยา และกริยาช่วย ในประโยค.....	28
3.1.1 ความหมายของคำกริยาช่วย 想, 要, 想要 ที่สื่อความประสงค์หรือ ความต้องการ.....	28
3.1.1.1 ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ 想...28	
3.1.1.2 ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ 要...30	
3.1.1.3 ความหมายคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการของ 想.....33	
3.1.2 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทของคำกริยาช่วย 想, 要, 想要 ที่สื่อความ ประสงค์หรือความต้องการ.....	34
3.1.2.1 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย 想 ที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ.....	35
3.1.2.2 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย 要 ที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ.....	45
3.1.2.3 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย 想要 ที่สื่อความ ประสงค์หรือความต้องการ.....	52
3.2 คำกริยาช่วย 愿意, 会 ที่ทำหน้าที่เป็นกริยาช่วยในประโยคเท่านั้น.....	59
3.2.1 ความหมายของคำกริยาช่วย 愿意, 会 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ.59	
3.2.1.1 ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 愿意.59	
3.2.1.2 ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 会.....60	
3.2.2 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือ ความต้องการ.....	62
บทที่ 4 คำกริยาช่วยในภาษาไทยที่มีลักษณะเดียวกันกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือ ความต้องการในภาษาจีนกลาง.....	71

4.1 คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์(จะ)” ที่สามารถ ทำหน้าที่เป็นได้ทั้งกริยา และกริยาช่วยในประโยค.....	71
4.1.1 ความหมายของคำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์(จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ.....	71
4.1.2 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์(จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ.....	72
4.2 คำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่ทำ หน้าที่เป็นกริยาช่วยในประโยคเท่านั้น.....	82
4.2.1 ความหมายของคำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ.....	82
4.2.2 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ.....	85
บทที่ 5 คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางเปรียบเทียบกับ คำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย.....	96
5.1 ความหมายของคำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความ ต้องการในภาษาจีนกลางเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย.....	96
5.1.1 ความหมายของคำกริยาช่วย 想 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีน กลางเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย.....	96
5.1.2 ความหมายของคำกริยาช่วย 要 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีน กลางเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย.....	98
5.1.3 ความหมายของคำกริยาช่วย 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการใน ภาษาจีนกลางเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย.....	99

5.2 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย.....	100
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	109
6.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 และ 会 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย.....	109
6.2 ข้อเสนอแนะ.....	111
รายการอ้างอิง.....	112
ภาคผนวก.....	115
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	187

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา และ ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

คำกริยาช่วยเป็นชนิดของคำ (词类 cílèi) ประเภทหนึ่งที่ปรากฏอยู่ทั้งในภาษาจีนกลาง และภาษาไทย สามารถแบ่งตามความหมายออกเป็นหลายประเภท โดยต่างมีขอบเขตในการแบ่ง คำกริยาช่วยดังกล่าวแตกต่างกันไป เช่น คำกริยาช่วยในภาษาจีนกลาง สามารถแบ่งออกเป็น คำกริยาช่วยที่สื่อความเป็นไปได้ (可能 kěnéng) คำกริยาช่วยที่สื่อความหมายถึงการอนุญาต (许可 xǔkě) คำกริยาช่วยที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเน (估价 gūjià) และ คำกริยาช่วยที่สื่อความหมายถึงความประสงค์หรือความต้องการ (意愿 yìyuàn) เป็นต้น¹ ส่วน คำกริยาช่วยในภาษาไทย สามารถแบ่งออกเป็นคำกริยาช่วยบอกกาล คำกริยาช่วยบอกมาลา และ คำกริยาช่วยบอกวาท² เป็นต้น

เนื่องด้วยคำกริยาช่วยในภาษาทั้งสองต่างมีลักษณะที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันอยู่บ้าง ซึ่ง อาจเป็นเหตุให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางชาวไทยเกิดความสับสนในการเลือกใช้คำและ/หรือเกิดการใช้ คำผิดอยู่บ่อยครั้ง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาคำกริยาช่วยที่สื่อความหมายถึงความประสงค์ หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

¹ คำกริยาช่วยในภาษาจีนกลางข้างต้นเป็นการแบ่งประเภทคำกริยาช่วยโดยอาศัยความหมายเป็นเกณฑ์ ซึ่งเป็นเพียงการแบ่งประเภทคำกริยาช่วยในลักษณะหนึ่งเท่านั้น ยังมีการแบ่งประเภทของคำกริยาช่วยโดยอาศัยเกณฑ์ อื่นๆ เช่น การแบ่งประเภทของคำกริยาช่วยตามแนวคิดดั้งเดิม การแบ่งประเภทคำกริยาช่วยตามจำนวนพยางค์ และการแบ่งประเภทคำกริยาช่วยตามตำแหน่งของคำวิเศษณ์บ่งการปฏิเสธที่ปรากฏร่วมด้วยในประโยค (王震来 Wáng Zhènlái, 2002: 16-18)

² คำกริยาช่วยในภาษาไทยข้างต้นเป็นการแบ่งประเภทคำกริยาช่วยโดยอาศัยหน้าที่ของคำเป็นเกณฑ์ ซึ่งเป็นเพียงการแบ่งประเภทคำกริยาช่วยในลักษณะหนึ่งเท่านั้น ยังมีการแบ่งประเภทของคำกริยาช่วยโดยอาศัยเกณฑ์ อื่นๆ เช่น การแบ่งประเภทคำกริยาช่วยตามลักษณะของคำ การแบ่งประเภทคำกริยาช่วยตามตำแหน่งที่ปรากฏ ในประโยค และการแบ่งประเภทคำกริยาช่วยตามตำแหน่งที่ปรากฏร่วมกับคำปฏิเสธในประโยค (กำชัย ทองหล่อ 2554: 224-225)

แม้ว่าที่ผ่านมาจะมีการศึกษาเกี่ยวกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางอยู่จำนวนหนึ่ง แต่ผู้วิจัยพบว่าโดยมากจะเป็นการศึกษาวิจัยในลักษณะครอบคลุมโดยทั่วไป และยังไม่มีการวิจัยใดที่มุ่งศึกษาคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางในรายละเอียด ไม่ว่าจะเป็นด้านความหมาย โครงสร้างไวยากรณ์ และบริบทการใช้ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาต่อยอดคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการในภาษาจีนกลางทั้งในแง่ความหมาย โครงสร้างไวยากรณ์ รวมทั้งบริบทการใช้คำกริยาช่วยเหล่านั้น พร้อมทั้งนำคำกริยาช่วยภาษาจีนกลางในลักษณะดังกล่าวมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย เพื่อให้ผู้ที่สนใจเรียนรู้เรื่องคำกริยาช่วยข้างต้น สามารถเข้าใจและเลือกใช้คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางอย่างถูกต้องเหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ ความหมาย และบริบทการใช้คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 想 xiǎng, 要 yào, 想要 xiǎngyào, 愿意 yuànyì และ 会 huì ในภาษาจีนกลาง

2) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ ความหมาย และบริบทการใช้คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการดังกล่าวในภาษาจีนกลางกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1) คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 想, 要 และ 想要 มีโครงสร้างทางไวยากรณ์ ความหมาย และบริบทการใช้ที่คล้ายคลึงกัน และแตกต่างจากคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 愿意 และ 会

2) คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 想, 要, 想要, 愿意 และ 会 ในภาษาจีนกลางมีโครงสร้างทางไวยากรณ์ ความหมาย และบริบทการใช้ที่คล้ายคลึงกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาไทย เช่น “อยาก” “ต้องการ” “จะ” ฯลฯ

1.4 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

1) หนังสือ เอกสาร วารสาร รวมทั้งงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ต่างๆที่เกี่ยวกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการทั้งในภาษาจีนกลางและภาษาไทย

2) ประโยคตัวอย่างภาษาจีนกลาง และภาษาไทยที่มีคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการปรากฏอยู่ ซึ่งได้จากการสำรวจใน 北京大学语言学院研究中心的语料库 (Běijīng dàxué yǔyán xuéyuàn yánjiū zhōngxīn de yǔliào kù) และคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติที่จัดทำโดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 10,000 ประโยค

1.5 ขอบเขตการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาโครงสร้างทางไวยากรณ์ ความหมาย บริบทการใช้คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางและเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

ในส่วนของภาษาจีนกลาง ผู้วิจัยได้อาศัยหลักการแบ่งคำกริยาช่วยของ 周小兵 (Zhōu Xiǎobīng, 1996) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง ประกอบด้วย คำกริยาช่วย 想, 要, 愿意 และ 会 อย่างไรก็ดี เนื่องด้วยผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบัน มีการใช้คำกริยาช่วย 想要 ซึ่งมีความหมาย และการใช้ค่อนข้างใกล้เคียงกับคำกริยาช่วยที่ 周小兵 ได้กล่าวไว้ข้างต้นเพิ่มขึ้นอีกคำหนึ่ง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นควรศึกษา คำ 想要 พร้อมกันไปด้วย

ในส่วนของภาษาไทย ผู้วิจัยได้ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความ และเอกสารทางวิชาการต่างๆ เท่าที่จะสามารถหาได้ และพบว่าคำกริยาช่วยภาษาไทยมีการแบ่งขอบเขตของคำกริยาช่วยที่กว้างกว่าในภาษาจีนกลางค่อนข้างมาก ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษาเฉพาะ

คำกริยาช่วยในภาษาไทยที่ผู้วิจัยเห็นว่ามีความหมายใกล้เคียงกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง เช่น คำกริยาช่วย “อยาก” “ต้องการ” “จะ” ฯลฯ เพื่อนำมาศึกษาเปรียบเทียบกัน

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีศึกษาแบบวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analysis Description) ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) สืบค้นและศึกษาหนังสือ เอกสาร วารสาร รวมทั้งงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

2) คัดเลือกประโยคที่มีคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการปรากฏอยู่ทั้งในภาษาจีนกลางกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

3) นำตัวอย่างประโยคที่รวบรวมได้ทั้งในภาษาจีนกลางและคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย มาวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างไวยากรณ์ ความหมาย และ บริบทการใช้คำกริยาช่วยเหล่านั้น

4) สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ

5) เขียนเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ทำให้เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างของโครงสร้างไวยากรณ์ ความหมาย และ บริบทการใช้คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางและคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

2) เป็นแนวทางในการศึกษาคำกริยาช่วยที่มีความหมายอื่นๆ ต่อไป

1.8 ระบบสัทอักษรที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

ผู้วิจัยยึดหลักการถอดเสียงภาษาจีนกลางตามแบบระบบสัทอักษร 汉语拼音 (Hànyǔ Pīnyīn) ดังนี้

เสียงพยัญชนะ

1. เสียงพยัญชนะต้น เสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีนมี 24 เสียง สัทอักษรที่แทนเสียงพยัญชนะต้นมีดังนี้

b = ป p = ผ, พ m = ม f = ฟ, ฟ

d = ต t = ถ, ท n = น l = ล

z = จ (ปลายลิ้นจะแตะอยู่ที่ฟันบนก่อนออกเสียง) c = ช, ฉ (ปลายลิ้นจะแตะอยู่ที่ฟันบนก่อนออกเสียง)

s = ส, ซ

zh = จ (ปลายลิ้นจะแตะอยู่ที่เพดานแข็งก่อนออกเสียง) ch = ช, ฉ (ปลายลิ้นจะแตะอยู่ที่เพดานแข็งก่อนออกเสียง)

sh = เทียบได้กับ sh ในภาษาอังกฤษ

r = คล้ายกับ r ในภาษาอังกฤษ แต่ตอนออกเสียงปลายลิ้นห่อไปทางเพดานแข็ง

j = จ (ลิ้นส่วนหน้าแตะเพดานแข็งส่วนหน้าก่อนออกเสียง โดยเสียงนี้จะปรากฏกับเสียงสระหน้าเท่านั้น)

q = ช, ฉ (ลิ้นส่วนหน้าแตะเพดานแข็งส่วนหน้าก่อนออกเสียง โดยเสียงนี้จะปรากฏกับเสียงสระหน้าเท่านั้น)

x = คล้ายกับ ซ โดยให้ลิ้นมีตำแหน่งเหมือนกับจะออกเสียงสระ อี

g = ก

k = ข, ค

h = คล้ายกับ ห แต่เล็กกว่า ห ใน
ภาษาไทย

y = ย (ถ้าอยู่หน้าสระ i จะไม่ออกเสียง)

w = ว

2. เสียงพยัญชนะสะกด เสียงพยัญชนะสะกดในภาษาจีนกลางมี 2 เสียง สัทอักษรที่แทนเสียงพยัญชนะสะกด มีดังนี้

n = แม่กน

ng = แม่กง

เสียงสระ

1. เสียงสระเดี่ยว เสียงสระเดี่ยวในภาษาจีนกลางมี 9 เสียง สัทอักษรที่แทนเสียงสระเดี่ยวนี้นี้

i = อี้, อี; อี้

u = อู

ü = อู + อี้

a = อา

o = อัว + โอะ

e = เออ

ê = เอะ

er = เออ (ปลายลิ้นต้องม้วนงอไปแตะเพดานแข็ง)

2. เสียงสระผสมสองเสียง เสียงสระผสมสองเสียงในภาษาจีนกลางมี 12 เสียง สัทอักษรที่แทนเสียงสระผสมสองเสียงมีดังนี้

ai = ไอ อาย

ei = เออ + อี้

ao = เอา อาว

ou = โอ + อู

ia = อี้ + อา

ie = อี้ + เอะ

ua = อัว + อา

uo = อัว + โอ

ue = อู + เออ

io = อี้ + โอ

üa = อู + อี้ + อา

üe = อู + อี้ + เอะ

3. เสียงสระผสมสามเสียง เสียงสระผสมสามเสียงในภาษาจีนกลางมี 4 เสียง สัทอักษรที่แทนเสียงสระผสมสามเสียงมีดังนี้

iao = อี้ + อ่า + โอิ

iou = อี้ + โอิ + อู

uai = อู + อ่า + อี้

uei = อู + เอ + อี้

เสียงวรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางมี 4 เสียง เครื่องหมายที่ใช้แทนเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางมีดังต่อไปนี้

เสียงหนึ่ง (ˉ) สูงระดับ 55

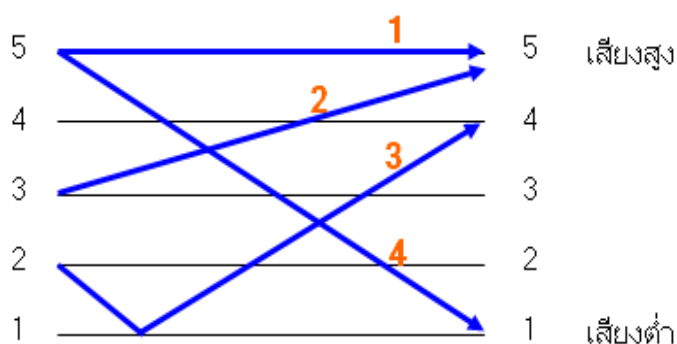
เสียงสอง (ˊ) สูง - ขึ้น 35

เสียงสาม (ˋ) ต่ำ - ตก - ขึ้น 214

เสียงสี่ (˘) สูง - ตก 51

อนึ่งคำที่ออกเสียงเบาจะไม่มีเครื่องหมายแทนเสียง

เสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางทั้ง 4 เสียงดังกล่าวข้างต้นสามารถแสดงเป็นแผนผังได้ดังนี้

(อ้างอิงแผนผังจาก www.educhinese.wikispaces.com)

การแสดงเครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์ในระบบถอดเสียงภาษาจีนกลางนี้ จะต้องเขียนเครื่องหมายไว้เหนือรูปสระ หากสระนั้นเป็นสระผสมก็ให้เขียนเครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์ไว้

เหนือรูปสระที่เป็นสระหลัก ในส่วนของภาษาไทยจะยึดหลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียงของราชบัณฑิตยสถาน

บทที่ 2

ปริทัศน์วรรณกรรม

คำกริยาช่วยเป็นคำไวยากรณ์ที่ปรากฏทั้งในภาษาจีนกลางและในภาษาไทย คำกริยาช่วยมีหน้าที่ช่วยกริยาอื่นให้ได้รับความครบตามระเบียบของกริยา หรือครบตามมาลา กาล และวาก (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2548: 85) ที่ผ่านมามีการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคำกริยาช่วยในภาษาจีนกลาง และคำกริยาช่วยในภาษาไทย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

คำกริยาช่วยในภาษาจีนกลางเป็นชนิดของคำประเภทหนึ่งที่มีผู้สนใจศึกษาจำนวนมาก คำกริยาช่วยในภาษาจีนกลางมีปรากฏใช้ในชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น 助动词 (zhùdòngcí)³, 能愿动词 (néngyuàn dòngcí)⁴, 情态动词 (qíngtài dòngcí)⁵, 衡词 (héngcí)⁶ และ 能词 (néngcí)⁷ และนักวิชาการต่างมีมุมมองต่อคำกริยาช่วยในภาษาจีนกลางที่แตกต่างกันด้วย เช่น 王力 (Wáng Lì, 1944) มองว่าคำกริยาช่วยในภาษาจีนกลางเป็นคำวิเศษณ์ (副词 fùcí) ในขณะที่ 赵元任 (Zhào Yuánrèn, 1980), 朱德熙 และ 吕叔湘 (Zhū Déxī & Lǚ Shūxiāng, 1979) มองว่าเป็นคำกริยา (动词 dòngcí)

การที่นักวิชาการมองคำกริยาช่วยเป็นชนิดของคำที่แตกต่างกัน เป็นผลให้มีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างทางไวยากรณ์ของคำกริยาช่วยกับคำกริยาที่ตามมาด้านหลังแตกต่างกันไปบ้าง เช่น ผู้ที่เห็นว่าคำกริยาช่วยทำหน้าที่เหมือนเป็น คำวิเศษณ์จะวิเคราะห์โครงสร้าง “助动词 + 动词” (zhùdòngcí + dòngcí) เป็นลักษณะความสัมพันธ์แบบส่วนขยายหน้ากริยา – ส่วนหลัก (状中关系 zhuàngzhōngguānxì) ขณะที่ผู้ที่เห็นว่าคำกริยาช่วยเป็นคำกริยาทั่วไป จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง “助动词 + 动词” เป็นไปในหลายลักษณะได้แก่

³ชื่อเรียกดังกล่าวพบในงานของนักวิชาการ เช่น 朱德熙 และ 赵元任

⁴ชื่อเรียกดังกล่าวพบในงานของนักวิชาการ เช่น 马庆株 (Mǎ Qìngzhū), 吕叔湘 และ 刘月华 (Liú Yuèhuá)

⁵ชื่อเรียกดังกล่าวพบในงานของนักวิชาการ ได้แก่ 杨丽梅 (Yáng Líméi)

⁶ชื่อเรียกดังกล่าวพบในงานของนักวิชาการ ได้แก่ 陈望道 (Chén Wàngào)

⁷ชื่อเรียกดังกล่าวพบในงานของนักวิชาการ ได้แก่ 高名凯 (Gāo Míngkǎi) อย่างไรก็ตาม ไม่ค่อยพบการเรียกคำกริยาช่วยในภาษาจีนกลางว่า 衡词 และ 能词 ในปัจจุบัน

- 1) ความสัมพันธ์แบบกริยา-กรรม (述宾关系 shùbīnguānxi) ซึ่งกรรมในที่นี้อยู่ในรูปกริยาหรือกริยาวลี
- 2) ความสัมพันธ์แบบกริยา -- ส่วนเสริม (述补关系 shùbǔguānxi)
- 3) ความสัมพันธ์แบบภาคแสดงคู่ (双谓语关系 shuāngwèiyǔguānxi)
- 4) ความสัมพันธ์แบบที่มีภาคแสดงประสม (合成谓语关系 héchéngwèiyǔguānxi)⁸

นอกจากนี้ 王震来 (Wáng Zhènlái, 2002: 16-18) ยังกล่าวว่า คำกริยาช่วยในภาษาจีนกลางยังสามารถแบ่งเป็นประเภทต่างๆ โดยอาศัยหลักเกณฑ์อื่นๆ ดังนี้

- 1) การแบ่งประเภทของคำกริยาช่วยตามแนวคิดแบบดั้งเดิม (典型性理论 diǎnxínglǐlùn)⁹:
 - (1) คำกริยาช่วยที่เป็นแบบฉบับทั่วไป (典型能愿动词 diǎnxíng néngyuàndòngcí) ซึ่งมีประมาณ 20 ตัวได้แก่ 要、能、会、可以、想、一定、能够、应该、得、敢、可能、希望、可、该、肯、应当、愿意、应、值得、愿
 - (2) คำกริยาช่วยที่ไม่ได้เป็นแบบฉบับทั่วไป (非典型能愿动词 fēidiǎnxíng néngyuàndòngcí) ได้แก่ คำกริยาช่วยนอกเหนือจาก 20 ตัวข้างต้น เช่น 企图、须得、必得、犯不着、犯得着、免不了、得以、容易、来得及、善于、宜于 เป็นต้น

⁸ ในการประกอบกันระหว่างคำกริยาช่วยกับคำกริยาที่ตามมาข้างหลังนั้น มีนักวิชาการบางคนเสนอว่า สามารถดูเป็นความสัมพันธ์แบบที่มีภาคแสดงประสม (ซึ่งในที่นี้ก็คือ มองว่าคำกริยาช่วยเป็นคำกริยานั้นเอง) ทั้งนี้ ในเชิงการเรียนการสอนไวยากรณ์จีนกลาง อาจเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น (周有斌 Zhōu Yǒubīn, 2010: 7)

⁹ การแบ่งคำกริยาช่วยตามแนวคิดดั้งเดิมคือการแบ่งคำกริยาช่วยโดยอาศัยลักษณะคำที่คล้ายคลึงกัน และความถี่ในการใช้คำเป็นเกณฑ์ ดังนั้นคำกริยาช่วยที่เป็นแบบฉบับทั่วไป จึงหมายถึงคำกริยาช่วยที่มีลักษณะของคำที่คล้ายคลึงกัน และมีความถี่ในการใช้สูง ขณะที่คำกริยาช่วยที่ไม่ได้เป็นแบบฉบับทั่วไป จะหมายถึงคำกริยาช่วยที่มีลักษณะของคำที่ไม่คล้ายคลึงกัน และมีความถี่ในการใช้ต่ำ (Wáng Zhènlái, 2002: 17-18)

- 2) การแบ่งประเภทของคำกริยาช่วยตามจำนวนพยางค์ (音节 yīnjié) :
- (1) คำกริยาช่วยที่เป็นพยางค์เดียว (单音节 dān yīnjié) เช่น 得、应、该、要、会、能、肯、想、许、愿、敢
- (2) คำกริยาช่วยที่มีมากกว่าหนึ่งพยางค์ (多音节 duō yīnjié) เช่น 可能、应该、可以、乐意、应当、须得、敢于
- 3) การแบ่งประเภทของคำกริยาช่วยตามความหมาย (语义 yǔyì) :
- (1) คำกริยาช่วยที่สื่อความเป็นไปได้ชนิด A (可能 A 类 kěnéng A lèi) ¹⁰ เช่น 可能
- (2) คำกริยาช่วยที่สื่อความแน่นอน (必然类 bīrán lèi) เช่น 一定
- (3) คำกริยาช่วยที่สื่อความจำเป็น (必要类 bìyào lèi) เช่น 得、应、应该、必得、要¹¹
- (4) คำกริยาช่วยที่สื่อความเป็นไปได้ชนิด B (可能 B 类 kěnéng B lèi) เช่น 会、可、可以、能、能够
- (5) คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ (意志类 yìzhì lèi) เช่น 乐意、愿意、想、想要、要²、希望、敢、敢于
- (6) คำกริยาช่วยที่สื่อการประมาณ (估价类 gūjià lèi) เช่น 值得、便于、有助于、难于、善于
- (7) คำกริยาช่วยที่สื่อการอนุญาต (许可类 xǔkě lèi) เช่น 准、许、容许

¹⁰ คำกริยาช่วยที่สื่อความเป็นไปได้ชนิด A สื่อถึงเรื่องทั่วไปที่อาจจะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ได้ ขณะที่คำกริยาช่วยที่สื่อความเป็นไปได้ชนิด B จะแฝงความหมายที่สื่อถึงความสามารถร่วมด้วย

¹¹ เนื่องจากคำกริยาช่วย 要 สามารถสื่อความหมายได้ 2 ความหมาย ได้แก่ การสื่อถึงความจำเป็น และการสื่อถึงความประสงค์ หรือความต้องการ ดังนั้น จึงแบ่งคำกริยาช่วย 要 ออกเป็น 2 ชนิดคือ 要¹ ใช้สื่อถึงความจำเป็น และ 要² ใช้สื่อถึงความประสงค์ หรือความต้องการ

4) การแบ่งประเภทของคำกริยาช่วยตามตำแหน่งของคำวิเศษณ์บ่งการปฏิเสธ 不 bù ที่ปรากฏร่วมด้วยในประโยค ดังนี้

- (1) คำกริยาช่วยที่อยู่หน้าคำวิเศษณ์บ่งการปฏิเสธ (助动词 + 不)
- (2) คำกริยาช่วยที่อยู่หลังคำวิเศษณ์บ่งการปฏิเสธ (不 + 助动词)
- (3) คำกริยาช่วยที่อยู่หน้าหรือหลังคำวิเศษณ์บ่งการปฏิเสธ (不 + 助动词 + 不)

เนื่องจากความหลากหลายในเชิงความหมายของคำกริยาช่วยที่สามารถแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น ในที่นี้ ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาเฉพาะคำกริยาช่วยในภาษาจีนกลางที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการเพียงความหมายเดียวเท่านั้น

ในส่วนของภาษาไทย กาญจนา นาคสกุล และคณะ (2524: 33) ได้ให้คำจำกัดความของคำกริยาช่วยภาษาไทยว่าหมายถึง คำที่ช่วยบอกเนื้อความของคำกริยาให้แจ่มแจ้งชัดเจน คำกริยาช่วยในภาษาไทยมีชื่อเรียกต่างๆ เช่น คำกริยาช่วย คำช่วยกริยา คำขยายกริยา คำกริยานุเคราะห์ คำบอกความเห็น หรือคำแสดงอรรถาณูเคราะห์ เป็นต้น

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา พบว่าคำกริยาช่วยในภาษาไทยมีขอบเขตของคำที่กว้างกว่าคำกริยาช่วยในภาษาจีนกลางค่อนข้างมาก และสามารถอาศัยเกณฑ์ในการแบ่งต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

- 1) การแบ่งคำกริยาช่วยตามลักษณะของคำ¹² สามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่
 - (1) คำกริยาช่วยที่มีลักษณะเป็นเพียงคำกริยาช่วยเท่านั้นเช่น คง พึง จง เถอะ กำลัง หย่า
จะ จัก ชะรอย
 - (2) คำกริยาช่วยที่สามารถเป็นได้ทั้งคำกริยาอื่นๆ และคำกริยาช่วย เช่น ต้อง ได้ ถูก ให้ ยัง
อยู่ เคย

¹²ดูหลักภาษาไทย (เปรมจิต ชนะวงศ์, 2538: 208-210) และ หลักภาษาไทย (อักขรวิธี วชิรภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์) (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2548: 85-86)

- 2) การแบ่งคำกริยาช่วยตามหน้าที่ที่บอกกาล มาลา และวาก¹³ ได้แก่
 - (1) คำกริยาช่วยที่บอกกาล เช่น กำลัง ได้ จะ
 - (2) คำกริยาช่วยที่บอกมาลา เช่น คง จง ชะรอย
 - (3) คำกริยาช่วยที่บอกวาก เช่น ถูก ถูก...ให้ ถูกให้
- 3) การแบ่งคำกริยาช่วยตามตำแหน่งของคำเมื่อปรากฏในประโยค¹⁴ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่
 - (1) คำช่วยหน้ากริยา เช่น กำลัง เพิ่ง เคย
 - (2) คำช่วยกลางกริยา เช่น เกือบ ค่อนข้าง จะ จวน แทบ ต้อง
 - (3) คำช่วยหลังกริยา เช่น แล้ว อยู่ อยู่แล้ว
- 4) การแบ่งคำกริยาช่วยตามตำแหน่งของคำกริยาช่วย และคำปฏิเสธในประโยค¹⁵ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่
 - (1) คำกริยาช่วยที่ปรากฏหน้าคำปฏิเสธได้อย่างเดียว เช่น เกือบ คง จึง ย่อม ย่อมจะ เห็น จะ ใกล้เคียง อาจจะ
 - (2) คำกริยาช่วยที่ปรากฏหลังคำปฏิเสธ เช่น ได้ ควร พึง เห็น เห็นจะ
 - (3) คำกริยาช่วยที่ปรากฏได้ทั้งหน้าและหลังคำปฏิเสธ เช่น ต้อง อาจ

ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยมุ่งศึกษาคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับคำกริยาช่วยลักษณะเดียวกันในภาษาไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกเพียงคำกริยาช่วยในภาษาไทยที่มีความหมายสื่อความประสงค์หรือความต้องการเทียบเคียงได้กับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางมาเปรียบเทียบเท่านั้น

¹³คู่มือภาษาไทย (กำชัย ทองหล่อ, 2554: 224-225)

¹⁴คุณลักษณะและโครงสร้างภาษาไทย (ดิเรกชัย มหัทธนะสิน, 2516: 157-161)

¹⁵ภาษาศาสตร์ภาษาไทย (เรืองเดช บันเชื่อนชัตย์, 2551:189)

ตารางแสดงชื่อเรียกต่างๆของคำกริยาช่วยในภาษาจีนกลาง และในภาษาไทย

ภาษา	ชื่อเรียกต่างๆ ของคำกริยาช่วยที่พบใช้ในทั้งสองภาษา
ภาษาจีนกลาง	助动词, 能愿动词, 情态动词, 衡词, 能词
ภาษาไทย	คำกริยาช่วย, คำช่วยกริยา, คำขยายกริยา, คำกริยานุเคราะห์, คำบอก ความเห็น, คำแสดงอรรถาณูเคราะห์

ตารางแสดงเกณฑ์การแบ่งประเภทของคำกริยาช่วยในภาษาจีนกลาง และภาษาไทย

ภาษาจีนกลาง	ภาษาไทย
- การแบ่งประเภทของคำกริยาช่วยตามแนวคิดแบบ ดั้งเดิม	- การแบ่งคำกริยาช่วยตามลักษณะของ คำ
- การแบ่งประเภทของคำกริยาช่วยตามจำนวนพยางค์	- การแบ่งคำกริยาช่วยตามหน้าที่ที่บอก กาล มาลา และวาก
- การแบ่งประเภทของคำกริยาช่วยตามความหมาย	- การแบ่งคำกริยาช่วยตามตำแหน่งของ คำเมื่อปรากฏในประโยค
- การแบ่งประเภทของคำกริยาช่วยตามตำแหน่งของคำ วิเศษณ์บ่งการปฏิเสธ 不 ที่ปรากฏร่วมด้วยในประโยค	- การแบ่งคำกริยาช่วยตามตำแหน่งของ คำกริยาช่วย และคำปฏิเสธในประโยค

2.1 คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง

ด้วยเหตุที่คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางประกอบด้วยคำ
ต่างๆ จำนวนมาก เช่น 乐意、愿意、想、想要、要²、希望、敢、敢于 เป็นต้น ในที่นี้
ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องจำกัดขอบเขตเลือกศึกษาเฉพาะคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความ
ต้องการเพียงบางคำที่มีความถี่ในการใช้ค่อนข้างมากเท่านั้น

2.1.1 คำกริยาช่วย 想 xiǎng

姜有顺 (Jiāng Yǒushùn, 2013: 82) กล่าวว่า เนื่องจากคำกริยาช่วย 想 เป็นคำที่สื่อ
ถึงความประสงค์หรือความต้องการ ดังนั้น ประธานในประโยคที่มีคำกริยาช่วย 想 ปรากฏจึงต้อง
มีลักษณะเป็นสิ่งมีชีวิต (有生名词 yǒusheng míngcí) เท่านั้น ตัวอย่างเช่น

再不走，狗想咬人了。

Zài bù zǒu, gǒu xiǎng yǎo rén le.

ถ้ายังไม่เดินไปอีก หมาก็จะกัดคนแล้ว

我想吃羊肉。

Wǒ xiǎng chī yangròu.

ฉันอยากกินเนื้อแกะ

นอกจากนี้ ยังมีผู้ที่ศึกษาคำกริยาช่วย 想 ที่ปรากฏในโครงสร้างประโยคต่างๆ ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) โครงสร้าง “想 X 就 X”

李彬 (Lǐ Bīn, 2007) ได้ศึกษาโครงสร้าง “想 X 就 X” และกล่าวสรุปถึงคุณสมบัติของ X ว่า จะต้องเป็นคำกริยาแสดงการกระทำ (动作动词 dòngzuò dòngcí) ที่เป็นพยางค์เดียว และมนุษย์ควบคุมได้ (自主动词 zìzhǔ dòngcí) นอกจากนี้ โครงสร้าง “想 X 就 X” สามารถเป็นได้ทั้งประโยคเดี่ยว หรือทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของประโยค (句子成分 jùzì chéngfèn) แบบต่างๆ เช่น ภาคแสดง (谓语 wèiyǔ) หรือส่วนขยายคำนาม (定语 dìngyǔ) เป็นต้น เช่น

想吃就吃，想睡就睡。

Xiǎng chī jiù chī, xiǎng shuì jiù shuì.

อยากกินก็กิน อยากนอนก็นอน

你想玩就玩吧。

Nǐ xiǎng wán jiù wán ba.

เธออยากเล่นก็เล่นเถอะ

别傻了，想去就去的国家其实只有 6 个。

Bié shǎ le, xiǎng qù jiù qù de guójiā qíshí zhǐyǒu liù gè.

อย่าโง่งไปหน่อยเลย ประเทศที่อยากไปก็ไปได้จริงๆแล้วมีแค่ 6 ประเทศ

แม้ว่า 张娇 (Zhāng Jiāo, 2008) จะเห็นพ้องกับ 李彬 ในแง่ที่ว่า X จะต้องมีลักษณะเป็นคำกริยาแสดงการกระทำ และมนุษย์ควบคุมได้ก็ตาม แต่ 张骄 กลับเห็นว่าคำกริยา X ที่

ปรากฏในโครงสร้าง “想 X 就 X” ไม่จำเป็นต้องเป็นคำกริยาพยางค์เดี่ยวเสมอไป แต่อาจเป็นคำกริยาพยางค์เดี่ยว หรือกริยาวลี (动词短语 dòngcí duǎnyǔ) หรือคำคุณศัพท์ (形容词 xíngróngcí) ก็ได้ เช่น

想怎样漂亮就怎样漂亮。

Xiǎng zěnyàng piàoliang jiù zěnyàng piàoliang.

อยากจะสวยอย่างไรก็สวยอย่างนั้นแหละ

兄弟，你就知足吧。你想吃啥就吃点啥吧。

Xiōngdì, nǐ jiù zhīzú ba. Nǐ xiǎng chīshá jiù chī diǎn shá ba.

น้องชาย ให้มันพอประมาณเถอะ เธออยากกินอะไรก็กินน้อยๆหน่อยเถอะ

ส่วน 丁倩 และ 邵敬敏 (Ding Qiàn & Shào Jingmǐn, 2009) กล่าวเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่ X ซึ่งปรากฏในทั้งสองตำแหน่งของโครงสร้าง “想 X 就 X” นั้นแตกต่างกัน X ในตำแหน่งที่สองจะมีลักษณะที่เป็นการกระทำที่มนุษย์สามารถควบคุมได้มากกว่า X ในตำแหน่งแรก

ทั้งนี้ 张宝宝 (Zhāng Bǎobǎo, 2012) ยังได้กล่าวเสริมถึงความสัมพันธ์ระหว่าง X ในทั้งสองตำแหน่งของโครงสร้าง “想 X 就 X” ว่าอาจเป็นคำๆ เดียวกัน มีความหมายที่สอดคล้องกัน¹⁶ หรือแตกต่างกันก็ได้ อย่างไรก็ตาม หากมีโครงสร้าง “想 X 就 X” เรียงต่อกันมากกว่าหนึ่งโครงสร้างขึ้นไป X ในทั้งสองตำแหน่งจะต้องเป็นคำๆ เดียวกันเท่านั้น ตัวอย่างเช่น

这在丈夫身上表现为将妻子视为自己的私有财产，想打就打，想骂就骂，随心所欲。

Zhè zài zhàngfu shēnshàng biǎoxiànwéi jiāng qīzi shìwéi zìjǐ de sīyǒu cáichǎn, xiǎng dǎ jiù dǎ, xiǎng mà jiù mà, suíxīn suǒyù.

นี่แสดงว่าส่วนตัวสามีแล้ว จะมองภรรยาเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของตน อยากตีก็ตี

อยากว่าก็ว่าตามใจชอบ

这个家伙曾对人说过，监狱就是老子的第二个家，想进去就进去，想出来就出来。

¹⁶ทั้งนี้ X ในตำแหน่งที่สองของโครงสร้าง “想 X 就 X” ที่มีความหมายสอดคล้องกัน อาจเป็นการขยายความ ลดความ แทนความ เปลี่ยนความ หรือรวมความ X ในตำแหน่งที่หนึ่งก็ได้ (Zhāng Bǎobǎo, 2012: 115)

Zhè ge jiāhuo céng duì rén shuō guo, jiānyù jiù shì lǎozi de dì'èr gè jiā,
xiǎng jìnqù jiù jìnqù, xiǎng chūlái jiù chūlái.
หมอนี้เคยพูดกับคนว่า เรือนจำเป็นบ้านหลังที่สองของเขา อยากเข้าไปก็เข้า
อยากออกมาก็ออก

2) โครงสร้าง “想 V 不想 V 的”

王翠环 (Wáng Cuihuán, 2014) ได้กล่าวถึงโครงสร้างประโยค “想 V 不想 V 的” ในภาษาจีนกลางว่ามีความหมายคล้ายคลึงกับโครงสร้างประโยค “既... (但) 又...” (jì...(dàn) yòu...) ซึ่งสื่อถึงสภาวะสับสนภายในจิตใจ ทั้งนี้ V ในโครงสร้างดังกล่าวอาจเป็น คำกริยาบอกทิศทาง(趋向动词 qūxiàng dòngcí) หรือคำกริยาที่แสดงการกระทำและไม่สามารถละได้ นอกจากนี้王翠环 ยังกล่าวอีกว่า โครงสร้าง “想 V 不想 V 的” จะต้องปรากฏเป็นส่วนหนึ่งของประโยคเท่านั้น และจะไม่ปรากฏเป็นประโยคเดี่ยวๆ ตัวอย่างเช่น

她站在那儿，想去不想去的。
Tā zhàn zài nàr, xiǎng qù bù xiǎng qù de.
เธอยืนอยู่ตรงนั้น ในลักษณะที่อยากไปแต่ก็ไม่อยากไป

我看他还是犹豫，想来不想来的。
Wǒ kàn tā hái shì yóuyù, xiǎng lái bù xiǎng lái de.
ฉันว่าเขาก็ยังลังเลอยู่ ในลักษณะที่อยากมาแต่ก็ไม่อยากมา

3) โครงสร้าง 兼语句 (jiānyǔ jù)¹⁷

鲁晓雁 (Lǔ Xiǎoyàn, 2008:300) กล่าวว่า ในกรณีที่หน่วยภาคแสดงของประโยค มีลักษณะเป็นอนุประโยค (主谓谓语句 zhǔwèi wèiyǔ jù) และประธานของอนุประโยคแตกต่างจากประธานของประโยคหลัก จะต้องเติมคำกริยาประเภท 使令动词 (shǐlìng dòngcí) เช่น 请

¹⁷ เป็นประโยคที่ภาคแสดงมีคำกริยามากกว่าหนึ่งคำขึ้นไป โดยจะมีคำนาม หรือนามวลีขึ้นกลางระหว่างคำกริยานั้นๆ คำนามหรือนามวลีดังกล่าวจะเป็นทั้งกรรมของคำกริยาในตำแหน่งแรก และประธานของคำกริยาในตำแหน่งที่สอง อย่างไรก็ตาม นอกจากคำกริยาแล้ว ในตำแหน่งที่สองยังสามารถเป็นคำคุณศัพท์ หรือประโยคก็ได้อีกด้วย (Lǔ Shūxiāng, 2013: 24)

qǐng、让 ràng、叫 jiào และ 给 gěi ที่ตำแหน่งระหว่างคำกริยาช่วย 想 กับคำกริยาหลักของประโยคเสมอ ตัวอย่างเช่น

我想请老师教慢点。

Wǒ xiǎng qǐng lǎoshī jiào màn diǎn.

หนูอยากขอให้คุณครูสอนช้าลงสักหน่อย

我想让孩子在外边玩儿。

Wǒ xiǎng rang háizi zài wàibiān wánr.

ฉันอยากให้ลูกไปเล่นข้างนอก

2.1.2 คำกริยาช่วย 要 yào

คำกริยาช่วย 要 เป็นคำที่มีการใช้มาเป็นเวลานาน ในอดีตมีการศึกษาที่มา และวิวัฒนาการของคำกริยาช่วย 要 เช่น 马贝加 (Mǎ Bèijiā, 2002: 9-11) และ 郑敏 (Zhèng Mǐn, 2004: 74) กล่าวว่า คำ 要 ปรากฏครั้งแรกในหนังสือ《汉书》(Hànshū) โดยมีที่มาจากตัวอักษรภาษาจีนกลาง 腰 (yāo) ซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญของมนุษย์ ดังนั้น คำกริยาช่วย 要 เริ่มแรกจึงหมายถึง “สิ่งสำคัญ” หรือ “สิ่งที่ขาดไม่ได้” และมีลักษณะเป็นคำนาม

อย่างไรก็ตาม ในเวลาต่อมา 马贝加 กล่าวว่า คำ 要 ได้ถูกนำมาใช้เป็นคำกริยา และสื่อถึงการเชื้อเชิญ (邀 yāo) ทั้งนัยยะที่สื่อถึง “การบังคับ” (强求 qiángqiú) และนัยยะที่สื่อถึง “การเชื้อเชิญแบบมีมารยาท” (礼请 lǐqǐng) ซึ่งเป็นที่มาของคำว่า “เชื้อเชิญ” (邀请 yāoqǐng) ในปัจจุบัน ขณะที่ความหมายที่สื่อ “การบังคับ” เป็นที่มาของคำว่า “จำเป็นต้อง” (须要 xūyào) หรือ (必定要 bìdìng yào) และส่งผลให้ 要 เปลี่ยนจากประเภทคำกริยามาเป็นคำกริยาช่วย ต่อมาในสมัยราชวงศ์ฮั่น คำกริยาช่วย 要 มีความหมายเพิ่มขึ้นโดยสื่อถึงความเป็นไปได้ จนกระทั่งในสมัยราชวงศ์เว่ย (魏 Wèi) คำกริยาช่วยคำนี้ก็ปรากฏความหมายที่สื่อความต้องการเพิ่มขึ้นอีก ความหมายหนึ่ง และใช้กันอย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

郑敏 มองว่า เนื่องจากคำ 要 มีที่มาจาก “腰” จึงสามารถสื่อความหมายว่า “รัดไว้ที่เอว” (把物体缠在腰间 bǎ wùtǐ chán zài yāojiān) และเนื่องจากเอวเป็นอวัยวะที่อยู่

ตำแหน่งกลางลำตัวของมนุษย์ จึงทำให้ 要 ได้รับการขยายความหมายว่า “สกัดออกจากตรงกลาง”(从中拦截 cóngzhōng lánjié) ในเวลาต่อมาคำ 要 มีความหมายเพิ่มขึ้นโดยสื่อถึง “ร้องขอ” (求取 qiúqǔ) ซึ่งความหมายนี้ได้รับการขยายความอีกครั้งในสมัยราชวงศ์ถัง (唐 Táng) และสื่อความหมาย “คาดหวัง” (希望 xīwàng) หรือ “ต้องการ”(欲求 yùqiú) และทำให้ คำๆ นี้ทำหน้าที่เป็นคำกริยาช่วย ในสมัยราชวงศ์ซ่ง (宋 Sòng) เนื่องจากการคาดหวัง และความ ต้องการในแง่หนึ่งเป็นการสื่อถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น ดังนั้น คำ 要 จึงถูกขยายความและสื่อถึง เวลาในอนาคตเพิ่มอีกความหมายหนึ่ง ซึ่งการศึกษาดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับการศึกษาของ 范井林 (Fàn Jǐnglín, 2009: 120-121) ทั้งนี้ 范井林 ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ในช่วงสมัยเว่ยจิน (魏晋 Wèi Jin) ยังมีการใช้คำ 要 ที่สื่อถึง “ความจำเป็น” อีกความหมายหนึ่งด้วย

นอกจากเรื่องที่มา และวิวัฒนาการของคำกริยาช่วย 要 แล้ว ยังมีการศึกษาลักษณะทาง ไวยากรณ์ของคำกริยาช่วย 要 ดังนี้

1) คำกริยาช่วย 要 สามารถขยายด้วยคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับจิตใจ เช่น 热意 rèyì、决心 juéxīn、担心 dānxīn หรือ 打算 dǎsuàn เป็นต้น (蒋平 Jiǎng Píng, 1983)

华满爹执意要领着孙子沿着遥遥迢迢银河水，步行到韶山。
Huá Mǎn diē zhíyì yào lǐng zhe sūnzi yán zhe yáoyáo tiáotiáo yínhé shuǐ,
bùxíng dào Sháoshān.
พ่อของ Huá Mǎn ยืนกรานที่จะพาหลานชายเดินเลียบบแม่น้ำหยินเหออันไกลโพ้น
เดินเท้าไปถึงเส้าซาน

ทั้งนี้ คำกริยาช่วย 要 ไม่สามารถขยายด้วยคำวิเศษณ์บอกระดับได้ เช่น 很 hěn、非常 fēicháng、及 jí、挺 tǐng และ 更 gèng เป็นต้น ในกรณีที่คำกริยาช่วย 要 ปรากฏ ร่วมกับคำวิเศษณ์บ่งการปฏิเสธ 不 หากประธานของประโยค (ที่มีคำกริยาช่วย 要 ปรากฏอยู่นั้น) เป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 จำเป็นจะต้องใช้ในรูปประโยคคำถาม (疑问句 yíwèn jù) เท่านั้น คำกริยาช่วย 要 จึงจะยังคงสื่อความที่แสดงความประสงค์หรือความต้องการได้ มิฉะนั้นแล้ว หาก ไปใช้ในรูปประโยคคำสั่งหรือขอร้อง (祈使句 qíshǐ jù) ความหมาย 不要 (búyào) จะ

เปลี่ยนเป็น “การห้ามปราม” (禁止 jìnzhǐ、劝阻 quànzhǔ ในความหมายเช่นเดียวกับ 别 bié)
ตัวอย่างเช่น

清华搬家的事你也不要听吗?

Qīng Huá bānjiā de shì nǐ yě bùyào tīng ma?

เรื่องที่ Qīng Huá ย้ายบ้าน คุณก็ไม่ต้องการฟังหรือไง

左大将，你的随从都在看戏，杂技呢。左大将不要去看么?

Zuǒ dàjiàng, nǐ de suícóng dōu zài kànxì, zájì ne. Zuǒ dàjiàng bùyào qù kàn me?

แม่ทัพใหญ่ Zuǒ ผู้ติดตามของท่านล้วนแต่กำลังดูจิวและกายกรรมอยู่นะ ตัวท่าน
ไม่ต้องการไปดูหรือไง

2) คำกริยาช่วย 要 สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงเดี่ยวๆได้ ซึ่งส่วนใหญ่มักปรากฏ
ในรูปของการตอบคำถามนอกจากนี้ คำกริยาช่วย 要 ยังสามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ
ได้ แต่จะไม่สามารถปรากฏร่วมกับคำช่วยบอกการณ์ (动态助词 dòngtài zhùcí) อย่าง 了 le、
着 zhe、过 guò (李颖 Lǐ Yǐng, 2010)

3) ประธานของโครงสร้าง “要+动词” จะต้องเป็นสิ่งมีชีวิตที่สามารถแสดง
ความรู้สึกอยากหรือต้องการได้ ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นมนุษย์ (Yáng Liméi, 2013) เช่น

我要在北京呆下去，我要好好奋斗。

Wǒ yào zài Běijīng dāi xiàqu, wǒ yào hǎohǎo fèndòu.

ฉันอยากจะทำที่ปักกิ่งต่อไป ฉันจะต้องบากบั่นต่อสู้อย่างเต็มที่

他给了我一张名片，请我有时间到他的服装店坐坐，他要请我喝酒。

Tā gěi le wǒ yì zhāng míngpiàn, qǐng wǒ yǒu shíjiān dào tā de fúzhuāngdiàn zuòzuò, tā yào qǐng wǒ hē jiǔ.

เขาให้นามบัตรฉันใบหนึ่ง ว่าเมื่อไรที่ฉันมีเวลาก็เชิญไปนั่งเล่นที่ร้านเสื้อผ้าของเขา
เขา เขาอยากเชิญฉันดื่มเหล้า

2.1.3 คำกริยาช่วย 想要 xiǎngyào

คำ 想要 เป็นคำกริยาช่วยที่นำคำกริยาช่วย 想 และ 要 มาประกอบกัน และถูกนำมาใช้ในภายหลัง ที่ผ่านมาพบเพียงการศึกษาของ 刘春霞 (2011) และการศึกษาของ 蒋平 (1983) ซึ่ง 蒋平 มองว่า คำ 想要 เป็นคำกริยาประสม (复合动词 fùhé dòngcí) และสามารถถูกแทนที่ด้วยคำกริยาอื่นๆ เช่น “企图” (qǐtú) หรือ “妄想” (wàng xiǎng) เป็นต้น อีกทั้ง 想要 มักจะไม่ปรากฏในภาษาพูด (口语 kǒuyǔ) ส่วน 刘春霞 มองว่าคำ 想要 เป็นคำประสมบอกความรู้สึก (情态复合词 qíngtài fùhé cí) ที่สื่อถึงการคาดหวังให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้น และจะต้องตามด้วยคำกริยาหรือกริยาวลีเสมอ ตัวอย่างเช่น

一些研究表明，4-5 岁的孩子在想要努力记住一定的材料时，就会像英英那样自发地采用一些识记策略。

Yìxiē yánjiū biǎomíng, 4-5 suì de hái zài xiǎng yào nǔlì jìzhù yíding de cáiliào shí, jiù huì xiàng Yīngyīng nà yàng zìfā de cǎiyòng yìxiē shíjì cèlǜè.

ผลการวิจัยจำนวนหนึ่งแสดงว่า เมื่อเด็กอายุ 4-5 ขวบต้องการจะพยายามจดจำข้อมูลจำนวนหนึ่ง จะใช้กลยุทธ์การรู้จักและจดจำที่เกิดขึ้นแบบทันทีทันใด เหมือนกับ Yīngyīng อย่างนั้น

2.1.4 คำกริยาช่วย 会 huì

ในแง่ที่มาของความหมาย คำว่า 会 ตามที่ปรากฏในหนังสือ 《说文解字》 (Shuōwén jiězì) 《广雅》 (Guǎngyǎ) และ 《尔雅》 (Ēryǎ) ¹⁸ สื่อถึงความว่า “รวมกัน” และมีลักษณะเป็นคำกริยาทั้งสิ้น ต่อมา 吴春生 (Wú Chūnshēng, 2011: 233-238) ได้เสนอว่า เมื่อคำ 会 ไปปรากฏอยู่ที่ตำแหน่งของคำกริยา 1 ในโครงสร้างรูปประโยค “ประธาน+คำกริยา1+คำนาม+คำกริยา2” ซึ่งมีคำกริยา 2 ตัว (双动词 shuāng dòngcí) แม้ว่าทั้งคำกริยา1 会 และคำกริยา2

¹⁸ “《说文》云：“会，合也。” (“Shuōwén” กล่าวว่า ‘hui’ ก็คือ รวมกัน); “《广雅·释古三》云：会，聚也。” (“Guǎngyǎ: Shìgǔ sān” กล่าวว่า ‘hui’ ก็คือ รวมกัน ชุมมุนกัน); “《尔雅·释言》亦云：集，会也。” (“Ēryǎ: Shìyán” ก็กล่าวว่า jí ก็คือ ‘hui’ รวมกัน)

ในประโยคต่างก็ถือเป็นคำกริยาที่อยู่ในกรอบเวลาเดียวกันก็ตาม แต่ในเชิงโครงสร้างทางไวยากรณ์ เราจะสื่อความหมายอันเกี่ยวเนื่องกับกรอบเวลาเพียงแห่งเดียวเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ เราจึงนำคำช่วยบอกการณณ์เช่น 了、过 ไปวางไว้หลังคำกริยา2 ที่สื่อความถึงการกระทำหลักของประโยค และทำให้คำกริยา1 หรือ 会 ค่อยๆกลายเป็นคำกริยาช่วยในที่สุด

อนึ่ง แม้ว่าโดยทั่วไป คำ 会 มักเป็นที่รู้จักในลักษณะของคำกริยาช่วยที่สื่อความสามารถและความเป็นไปได้ แต่ 周小兵 (1996) กลับเห็นว่า คำกริยาช่วย 会 ยังสามารถสื่อถึงความประสงค์หรือความต้องการในแง่ของการสัญญา (承诺 chéngnuò) ได้อีกด้วย เช่น

你放心，我会好好照顾她。

Nǐ fàngxīn, wǒ huì hǎo hǎo zhàogù tā.

คุณวางใจได้ ฉันจะดูแลเธออย่างดี

2.1.5 คำกริยาช่วย 愿意 yuànyì

周有斌 (Zhōu Yǒubīn, 2010: 102-103) กล่าวว่า คำกริยาช่วย 愿意 ปรากฏครั้งแรกในสมัยราชวงศ์หมิง แต่ยังมีการใช้ที่ไม่แพร่หลายนัก จะปรากฏในวรรณกรรมเพียงไม่กี่ตัวอย่าง เช่น เรื่อง 《西游记》(Xīyóujì) หรือชื่อของ 吴承恩 (Wú Chéngēn, circa 1500-1583) และเรื่อง 《金瓶梅》(Jīnpíngméi) หรือ บุปผาในกุนทีทองของ 兰陵笑笑生 (Lánlíng xiàoxiào shēng)¹⁹

¹⁹ ตัวอย่างที่ปรากฏในวรรณกรรมข้างต้น เช่น

我一来时，曾于他讲过，他愿意方才招我，今日怎么又说起这话！

Wǒ yì lái shí, céng yú tā jiǎng guò, tā yuànyì fāngcái zhāo wǒ, jīnrì zěnmě yòu shuō qǐ zhè huà!

ตอนที่ฉันมา เคยพูดกับเขา เขาเพิ่งจะยอมรับฉัน ทำไมวันนี้ถึงกลับพูดแบบนี้อีก

典田卖地，你两家愿意，我莫非说谎不成！

Diǎn tián mài dì, nǐ liǎng jiā yuànyì, wǒ mòfēi shuōhuǎng bùchéng!

จำนำที่นาขายที่ดิน ครอบครัวคุณทั้งสองฝ่ายยินดี ฉันพูดปดไม่ได้หรอก

ต่อมา มีการใช้คำ 愿意 มากขึ้นในสมัยราชวงศ์ชิง ซึ่งสาเหตุที่ทำให้เกิดการใช้คำกริยาช่วย 愿意 ได้แก่ (1) คำกริยาช่วย 情愿(qíngyuàn) ที่มีใช้ก่อนหน้าไม่สามารถสื่อความในเชิงอัตวิสัย(主观性 zhǔguānxìng)ได้ (2) ข้อจำกัดทางจำนวนพยางค์ของคำกริยาช่วย 愿(yuàn) ที่สามารถตามด้วยคำกริยาพยางค์เดียวเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เกิดการใช้คำกริยาช่วย 愿意 ขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทางไวยากรณ์ของคำกริยาช่วย 愿意 ดังนี้

1) คำกริยาช่วย 愿意 สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาวิเศษณ์บอกระดับ เช่น

如果能够帮助你，我当然是很愿意的。

Rúguǒ nénggòu bāngzhù nǐ, wǒ dāngrán shì hěn yuànyì de.

ถ้าสามารถช่วยคุณได้ ฉันก็เต็มใจมากแน่นอน

她的表现让我认为她非常愿意谈这个话题。

Tā de biǎoxiàn ràng wǒ rènwéi tā fēicháng yuànyì tán zhè ge huàtí.

ท่าทางของเธอทำให้ฉันคิดว่าเธอยินดีที่จะพูดถึงประเด็นเรื่องนี้มาก

ทั้งนี้ คำกริยาช่วยดังกล่าวยังมักใช้ในกรณีที่ผู้ส่งสารถามผู้รับสารว่าต้องการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือไม่โดยมีความคาดหวังว่าผู้รับสารจะตอบรับ (李小聪 Lǐ Xiǎocōng & 郭琼 Guō Qióng, 2010) เช่น

说到这里，林忠就关切地问：“说实话，你愿意摆脱这苦痛么？”

Shuōdào zhèlǐ, Lín Zhōng jiù guānqiè de wèn: “shuō shíhuà, nǐ yuànyì bǎituō zhè kǔtòng me?”

พูดถึงตรงนี้ Lín Zhōng ก็ถามอย่างห่วงใยว่า “พูดจริงๆ เธอจะเต็มใจจะละจากความทรมานนี้ไหม”

林，愿意做我最亲爱的吗？

Lín, yuànyì zuò wǒ zuì qīnài de ma?

Lín คุณยินดีจะเป็นสุดที่รักของผมไหม

2) คำกริยาช่วย 愿意 สามารถปรากฏร่วมกับประธานที่เป็นสรรพนามบุรุษที่ 1 บุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 3 ได้ อีกทั้งเมื่อปรากฏร่วมกับคำกริยา และกลายเป็นกริยาวลีแล้ว จะสามารถทำหน้าที่เป็นส่วนของประโยคชนิดต่างๆ เช่นส่วนขยายคำนาม ภาคแสดง และกรรม (朱敏 Zhū Mǐn, 2010: 98-101)

到了第四天中午，我们最不愿意看到的事情终于发生了。

Dào le dìsì tiān zhōngwǔ, wǒmen zuì bù yuànyì kàndào de shìqíng zōngyú fāshēng le.

พอถึงกลางวันวันที่สี่ สิ่งที่เราไม่อยากจะเห็นมากที่สุดก็เกิดขึ้นในที่สุด

我不愿意再听!

Wǒ bú yuànyì zài tīng!

ฉันไม่ปรารถนาจะฟังอีก

我反抗了，真的反抗了，我推他的肩膀，跟他说我不愿意。

Wǒ fǎnkàng le, zhēnde fǎnkàng le, wǒ tuī tā de jiānbǎng, gēn tā shuō wǒ bù yuànyì.

ฉันต่อต้านแล้ว ต่อต้านแล้วจริงๆ ฉันผลักไหล่ของเขา พูดกับเขาว่าฉันไม่ยอม

2.2 คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการในภาษาไทย

2.2.1 คำกริยาช่วย “อยาก”

วิจิตรน ภาณุพงศ์ (2530)²⁰ ได้กล่าวถึงประเภทของคำ “อยาก” ว่าเป็นคำช่วยหน้ากริยาที่สามารถปรากฏได้ทั้งหน้า และหลังคำปฏิเสธ และสามารถปรากฏระหว่างคำกริยาสองคำได้เช่น

เขาไม่อยากออกไป

เธออยากไม่ออกไปเอง

ฉันนี้ก็อยากกินส้มตำ

²⁰ ดู “อยาก”: การศึกษาเชิงประวัติ (ป็นกาญจน์ วัชรปาด, 2548: 9-10)

ส่วนนวรรณ พันธุเมธา (2527) กล่าวว่า “อยาก” เป็นคำกริยา แต่เมื่อปรากฏหน้า คำกริยาอื่น คำว่า “อยาก” จะทำหน้าที่ขยายกริยาอื่น และอยู่ในหมวดคำขยายประเภทคำขยาย กริยา เช่น

เขาอยากเรียนดนตรี

อย่างไรก็ตาม คำช่วยกริยา และคำขยายกริยาทำหน้าที่เหมือนกันคือขยายคำกริยา แต่ข้อแตกต่างคือ การมองว่าเป็นคำช่วยกริยาเป็นการจำแนกคำด้วยเกณฑ์ตำแหน่งของประโยค ขณะที่การมองว่าเป็นคำขยาย จะใช้เกณฑ์ความหมายในการจำแนก

นอกจากประเภทของคำแล้ว ปิ่นกาญจน์ วัชรปาณ (2548: 40-41) ยังได้ศึกษาที่มา และวิวัฒนาการทางความหมาย และลักษณะทางไวยากรณ์ของคำ “อยาก”ว่า เริ่มมีการใช้ในสมัย สุโขทัย ในช่วงแรกความหมายจะสื่อถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกริยา ซึ่งจำแนกออกเป็น 2 ความหมาย คือ “หิว กระหาย” และ “ไม่มีจะกิน” ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 3 คำว่า “อยาก” มีความหมายเพิ่มอีก ความหมายหนึ่งคือ “ต้องการ” ซึ่งความหมายนี้มีการใช้มาจนถึงในปัจจุบัน

ในส่วนลักษณะทางไวยากรณ์ คำ “อยาก” เดิมที่สามารถทำหน้าที่เป็นกริยาหลักของ ประโยคเท่านั้น ต่อมา มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของคำ ทำให้ในสมัยรัชกาลที่ 3 “อยาก” สามารถปรากฏร่วมกับส่วนประกอบอื่นๆ ในประโยค และทำหน้าที่เป็นคำขยายได้ ในสมัยรัชกาล ที่ 4 “อยาก” มีการปรากฏร่วมกับคำว่า “ความ” โดยผ่านกระบวนการกลายเป็นคำนาม ทำให้ “อยาก” มีหน้าที่เพิ่มมากขึ้นเป็น 3 หมวดคำ ได้แก่ คำกริยา คำขยาย และคำนาม อย่างไรก็ตาม คำว่า “อยาก” ที่เป็นคำกริยาในเวลาต่อมา มีการปรากฏจำนวนน้อยลงจนกระทั่งไม่พบการปรากฏ ของคำดังกล่าวที่เป็นคำกริยาในเอกสารข้อมูล²¹

2.2.2 คำกริยาช่วย “จะ”

คำ “จะ” เป็นคำกริยาช่วยในหลักภาษาไทย จากการศึกษาของรุ่งอรุณ ทีชชุลนเสถียร (2545: 30-31 อ้างถึงในปิ่นกาญจน์ วัชรปาณ, 2548: 35) พบว่า คำ “จะ” พัฒนามาจากคำ “จัก” ที่

²¹ในปัจจุบันยังมีการใช้คำ “อยาก” ในลักษณะที่เป็นคำกริยา ได้แก่ อยากน้ำ อยากอาหาร เป็นต้น

เป็นคำกริยาที่มีความหมายว่า “ปรารถนา ตั้งใจ” ต่อมาเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความหมายกลายเป็น “ความตั้งใจ” และความหมายที่แสดงอนาคตกาลตามลำดับ

แม้ว่าที่ผ่านมาผู้ที่ศึกษาความหมายของคำ “จะ” อยู่บ้าง แต่พบเพียงการศึกษาของ กาญจนา นาคสกุล และคณะ²² ที่เสนอว่า คำดังกล่าวสามารถแสดงถึงเจตนาซึ่งอาจเกิดขึ้นโดย อำนาจในตัวมนุษย์ หรือปัจจัยทางธรรมชาติ

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่ายังมีคำกริยาช่วยในภาษาไทยอีกจำนวนหนึ่งที่สามารถสื่อ ความประสงค์หรือความต้องการได้เช่น “ต้องการ (จะ)”, “เต็มใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” หรือ “ประสงค์ (จะ)” เป็นต้น แต่ไม่ปรากฏการศึกษาเกี่ยวกับคำกริยาช่วยเหล่านี้มาก่อน

จะเห็นว่าการศึกษาข้างต้นเป็นเพียงการศึกษาคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความ ต้องการในภาษาจีนกลาง และในภาษาไทยที่อาจจะยังไม่ครอบคลุม และเพียงพอต่อการทำความเข้าใจคำกริยาช่วยดังกล่าวมากนัก อีกทั้งในปัจจุบันมักมีการนำคำกริยาช่วยในภาษาจีนกลาง เหล่านี้มาแปลเทียบเคียงเป็นภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำคำกริยาช่วยที่สื่อ ความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางซึ่งประกอบด้วย 想、要、想要、会 และ 愿意 มาศึกษาในรายละเอียดอีกครั้งทั้งในด้านความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังต้องการนำองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบตามแนวคิดเรื่องบริบทของการสื่อสาร (Context of communication) ของเฟิร์ธ (1935 อ้างถึงใน ปวดี บุญปก, 2551: 16-17)²³ อันได้แก่ บริบททางวัฒนธรรม “Context of Culture” (ในที่นี้หมายถึง การสื่อสารที่เกิดขึ้นทั้งหมด และถูกกำหนดด้วยความสัมพันธ์ในเชิงสังคม เช่น ความอาวุโส ความสนิทสนม ระดับชั้นในสังคมระหว่างผู้ส่งสาร และผู้รับสาร เป็นต้น) กับ บริบททางสถานการณ์ “Context of Situation” (ในที่นี้หมายถึง การใช้ภาษาแต่ละครั้งภายใต้มิติของเวลา สถานที่ และกาลเทศะ ซึ่งมี

²²ดูการใช้ภาษาไทย (กาญจนา นาคสกุล และคณะ, 2524)

²³ในความเป็นจริง บริบทของการสื่อสารของเฟิร์ธยังมีองค์ประกอบที่ 3 ได้แก่ วัจนบริบท “verbal context” (ในที่นี้หมายถึง การใช้ถ้อยคำและเสียงพูดที่เปล่งออกมาในการพูดหนึ่งๆ ซึ่งเป็น บริบทจริงของการพูดสื่อสารแต่ละครั้ง เช่นการพูดในห้องบรรยายที่เงียบสงบ หรือการพูดในห้องโถงที่กำลังมีงานสังสรรค์ที่มีผู้คนจำนวนมากที่กำลังสนทนาอยู่เป็นต้น) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากงานชิ้นนี้ใช้วิธีศึกษาแบบวิจัยเอกสาร ผู้วิจัยเห็นว่าไม่สอดคล้องกับวัจนบริบทดังกล่าวข้างต้น จึงไม่ได้นำมาประยุกต์ใช้ในที่นี้

ความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของบุคคลที่อยู่ในการสื่อสารนั้นๆ) มาประยุกต์ใช้ในการ
เปรียบเทียบคำกริยาช่วย 想、要、想要、会 และ 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ
ในภาษาจีนกลาง กับคำที่มีลักษณะเดียวกันในภาษาไทย เพื่อให้ทราบว่าคำกริยาช่วยดังกล่าวใน
ทั้งสองภาษามีความเหมือน คล้ายคลึง หรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไรด้วย

บทที่ 3

คำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 และ 会 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการใน ภาษาจีนกลาง

ในบทนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางอันประกอบด้วย 想, 要, 会 และ 愿意 ตามที่อ้างอิงมาจาก 周小兵 (Zhōu Xiǎobīng, 1996) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่ามีความกำกวม คำกริยาช่วย 想要 อีกคำหนึ่ง ซึ่งมีความหมาย และบริบทการใช้ค่อนข้างใกล้เคียงกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการตามที่ 周小兵 ได้กล่าวไว้ข้างต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นควรศึกษาคำ 想要 พร้อมกันไปด้วย

อนึ่ง หากพิจารณาจากคุณลักษณะของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 想, 要, 想要, 愿意 และ 会 ตามที่ปรากฏใช้จริงในภาษาจีนกลาง เราอาจแบ่งกลุ่มของคำกริยาช่วยดังกล่าวได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ 1) คำกริยาช่วยที่สามารถทำหน้าที่เป็นได้ทั้งกริยา และกริยาช่วยในประโยค ได้แก่ 想, 要, 想要 และ 2) คำกริยาช่วยที่ทำหน้าที่เป็นกริยาช่วยในประโยคเท่านั้น ได้แก่ 愿意, 会 ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะแยกอธิบายคำกริยาช่วยแต่ละตัวเป็นลำดับไป

3.1 คำกริยาช่วย 想, 要, 想要 ที่สามารถทำหน้าที่เป็นได้ทั้งกริยา และกริยาช่วยใน ประโยค

3.1.1 ความหมายของคำกริยาช่วย 想, 要, 想要 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

3.1.1.1 ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ 想

พบว่า คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 想 ใช้สื่อความหมายถึงความคาดหวัง (希望 xīwàng) หรือการวางแผน (打算 dǎsuan) เช่น

她也非常想去。

Tā yě fēicháng xiǎng qù.

หล่อนก็อยากไปมากเหมือนกัน

我很想当探险家。

Wǒ hěn xiǎng dāng tànxiǎnjiā.

ฉันอยากเป็นนักสำรวจ/นักผจญภัยมาก

อย่างไรก็ตาม เมื่อคำ 想 นำมาใช้เป็นคำกริยา จะสามารถสื่อความหมายที่แตกต่าง
กันออกไป (Lǚ Shūxiāng, 2013: 576-578) ดังนี้

1) การสื่อความหมายถึง การไตร่ตรอง (思考 sīkǎo) เช่น

他心里想着事儿呢。

Tā xīnli xiǎng zhe shìr ne.

ในใจของเขากำลังไตร่ตรองเรื่องหนึ่งอยู่

你好好想想这句话有没有道理。

Nǐ hǎohǎo xiǎngxiǎng zhè jù huà yǒu méiyǒu dàolǐ.

คุณลองไตร่ตรองดีๆ ว่า คำพูดนี้มีเหตุผลหรือไม่

2) การสื่อความหมายถึง การหวนคิดหรือการย้อนคิด (回忆 huíyì、回想
huíxiǎng) เช่น

想想过去，看看今天，展望将来。

Xiǎngxiǎng guòqù, kànkàn jīntiān, zhǎnwàng jiānglái.

หวนคิดถึงอดีต มองดูวันนี้ ใฝ่คอยอนาคต

他提到的这几个人，我怎么一个也想不起来？

Tā tídao de zhè jǐ gè rén, wǒ zěnmē yí gè yě xiǎng bù qǐlái?

คน 2-3 คนที่เขาเอ่ยถึงนี้ ทำไมฉันถึงนึกไม่ออกแม้แต่คนเดียว

3) การสื่อความหมายถึง การคาดการณ (料想 liàoxiǎng、估计 gūji) เช่น

我想他一定会来的。

Wǒ xiǎng tā yíding huì lái de.

ฉันคาดว่าเขาจะต้องมาแน่ๆ

小花想，妈妈知道了一定很高兴。

Xiǎohuā xiǎng, mama zhīdao le yíding hěn gāoxìng.

Xiǎohuā คิดว่า ถ้าแม่รู้จะต้องดีใจมากแน่ๆ

4) การสื่อความหมายถึง การคิดถึง (想念 xiǎngniàn、惦记 diànji) เช่น

离家这几个月，他谁都不想。

Lí jiā zhè jǐ gè yuè, tā shuí dōu bù xiǎng.

จากบ้านมา 2-3 เดือนนี้ เขาก็ไม่ได้คิดถึงใคร

想亲人想得^๑要命。

Xiǎng qīnrén xiǎng dé yàomìng.

คิดถึงคนในครอบครัว คิดถึงแทบตายแล้ว

5) การสื่อความหมายถึง การจดจำ (记住 jìzhù) เช่น

你可想着这件事。

Nǐ kě xiǎng zhe zhè jiàn shì.

คุณน่าจะต้องจดจำเรื่องนี้

到了那里想着给我们写封信。

Dào le nàlǐ xiǎng zhe gěi wǒmen xiě fēngxìn.

ถึงที่นั่นแล้ว จำไว้ให้เขียนจดหมายถึงพวกเราด้วย

3.1.1.2 ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ 要

จากตัวอย่างข้างล่างพบว่า คำกริยาช่วย 要 สามารถใช้สื่อความหมายถึง ความประสงค์ที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด (表示做某事的意志 biǎoshì zuò mǒu shì de yìzhì) ได้ เช่น

他要学游泳。

Tā yào xué yóuyǒng.

เขาต้องการเรียนว่ายน้ำ

我有话要对他讲。

Wǒ yǒu huà yào duì tā jiǎng.

ฉันมีคำพูดต้องการจะพูดกับเขา

นอกจากนี้ คำกริยาช่วย 要 ยังสามารถสื่อความหมายในลักษณะอื่นๆ ที่แตกต่างกันออกไปด้วย ดังนี้

1) การสื่อความหมายถึง ความจำเป็น ความสมควร (须要 xūyào、应该 yīnggāi) เช่น

借东西要还。

Jiè dōngxī yào huán.

ยืมของ ต้องคืน

水果要洗干净才能吃。

Shuǐguǒ yào xǐ gānjìng cái néng chī.

ผลไม้จะต้องล้างให้สะอาด ถึงจะทานได้

2) การสื่อความหมายถึงความเป็นไปได้ (可能 kěnéng) เช่น

会议大概要到月底才能结束。

Huìyì dàgài yào dào yuè dǐ cái néng jiéshù.

การประชุมประมาณปลายเดือนถึงจะเสร็จสิ้น

看样子要下雨了。

Kān yàngzi yào xiàyǔ le.

ดูท่าทางฝนน่าจะตก

3) ความหมายที่สื่อถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ (将要 jiāngyào) เช่น

他要回来了。

Tā yào huí lái le.

เขาจะกลับมาแล้ว

他快要毕业了。

Tā kuàiyào bìyè le.

เขาจะเรียนจบแล้ว

4) ความหมายที่สื่อถึงการประเมิน (估计 gūjì) ซึ่งมักใช้ในประโยคเปรียบเทียบ (比较句 bǐjiào jù) เช่น

他比我要了解得多。

Tā bǐ wǒ yào liǎojiě de duō.

เขาน่าจะเข้าใจมากกว่าฉันมาก

这两张照片前一张要清楚一些。

Zhè liǎng zhāng zhàopiàn qián yì zhāng yào qīngchǔ yìxiē.

รูปภาพ 2 ใบนี้ รูปแรกน่าจะชัดกว่าอยู่บ้าง

ทั้งนี้ หากคำ 要 นำมาใช้เป็นคำกริยา ก็จะสามารถสื่อความหมายที่แตกต่างกัน
ออกไปได้อีก (Lǚ Shūxiāng, 2013: 591-593) ดังนี้

1) การสื่อความหมายถึง ความคาดหวังหรือการยื่นกรานที่จะได้รับสิ่งหนึ่ง (希望得
到或保持 xīwàng dédào huò bǎochí) เช่น

我要一只英雄金笔。

Wǒ yào yì zhī yīngxióng jīnbǐ.

ฉันต้องการปากกาหมึกซึมตราฮีโร่หัวทองหนึ่งด้าม

这本词典我还要，那本我不要了，你拿去吧。

Zhè běn cídiǎn wǒ hái yào, nà běn wǒ bú yào le, nǐ ná qù ba.

พจนานุกรมเล่มนี้ฉันยังต้องการอยู่ เล่มนั้นฉันไม่ต้องการแล้ว คุณหยิบ
ไปเถอะ

2) การสื่อความหมายถึง การขอรับเอาสิ่งหนึ่งจากผู้อื่น (向别人索取 xiàng
biérén suǒqǔ) เช่น

昨天我跟老张要了两张票。

Zuótiān wǒ gēn LǎoZhāng yào le liǎng zhāng piào.

เมื่อวานฉันไปเอาตั๋ว 2 ใบจาก LǎoZhāng

我已经要了一个菜，你再要一个。

Wǒ yǐjīng yào le yí gè cài, nǐ zài yào yí gè.

ฉันเอากับข้าวไปอย่างหนึ่งแล้ว คุณก็ไปเอาอีกอย่างหนึ่ง

3) การสื่อความหมายถึงการขอรับรอง (请求 qǐngqiú) เช่น

他要办公室给他开了介绍信。

Tā yào bàngōngshì gěi tā kāi le jièshào xìn.

เขาขอ (รับรอง) ให้ออฟฟิศออกหนังสือรับรองให้เขา

是你要我先别走的吗?

Shì nǐ yào wǒ xiān bié zǒu de ma?

คุณเป็นคนที่ขอรับรองให้ฉันอย่าเพิ่งไปไม่ใช่หรือ

4) การสื่อความหมายถึงความจำเป็น (须要 xūyào) เช่น

这些地方就要你认真考虑。

Zhè xiē dìfāng jiù yào nǐ rènzhēn kǎolǜ.

ประเด็นเหล่านี้ที่จำเป็นต้องให้คุณพิจารณาอย่างจริงจัง

这个柜子要四个人抬才抬得动。

Zhè ge guìzi yào sì gè rén tái cái tái dé dòng.

ตู้ใบนี้ต้องใช้ 4 คนยกถึงจะยกไหว

3.1.1.3 ความหมายคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการของ 想要

คำ 想要 เป็นการนำเอาคำ 想 และ 要 มาใช้ร่วมกัน จึงประกอบด้วยความหมาย 2 ความหมาย (Liú Chūnxiá, 2011:131) ได้แก่

1) การสื่อความหมายถึง ความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจ (表示内心活动 biǎoshì nèixīn huódòng) จะสื่อถึงการคาดหวังหรือการวางแผน (希望, 打算) ซึ่งความหมายนี้ สามารถเทียบเคียงได้กับความหมายของ 想 เช่น

这个二十多岁的女教员跟着她，总想要和她说点什么。

Zhè ge èrshí duō suì de nǚ jiàoyuán gēn zhe tā, zǒng xiǎngyào hé tā shuō diǎn shénme.

ครูผู้หญิงที่อายุยี่สิบกว่าคนนี้ติดตามหล่อน มักจะต้องการพูดอะไรกับ

หล่อนสักหน่อยเสมอ

2) การสื่อความหมายถึง ความตั้งใจ ความประสงค์ ความต้องการ (表示意志 biǎoshì yìzhì) ความหมายนี้สามารถเทียบเคียงได้กับความหมายของ 要 เช่น

符癞子走绕一步，抬起手来，想要施展粗蛮手段了。

Fúlàizi zǒu rǎo yí bù, tái qǐ shǒu lái, xiǎngyào shīzhǎn cūmán shǒuduàn le.

Fúlàizi เดินเข้าไปก้าวหนึ่ง ยกมือขึ้นมา ต้องการจะนำวิธีการปาเถื่อน
หยาบคายมาใช้

3.1.2 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทของคำกริยาช่วย 想, 要, 想要 ที่สื่อความประสงค์
หรือความต้องการ

เช่นเดียวกับคำกริยาช่วยชนิดอื่นๆ คำกริยาช่วย 想, 要, 想要 ที่สื่อความประสงค์หรือ
ความต้องการ จะปรากฏอยู่หน้ากริยาหรือกริยาวลีเสมอ เช่น

没有人想当乌龟的。

Méiyǒu rén xiǎng dāng wūguī de.

ไม่มีใครอยากเป็นเต่าหรือก

一个远在山区的人平时想买自己想要的书。

Yí gè yuǎn zài shānqū de rén píngshí xiǎng mǎi zìjǐ xiǎngyào de shū.

ชาวบ้านที่อยู่ไกลแถบภูเขาคนหนึ่งมักจะอยากซื้อหนังสือที่ตัวเองอยากได้

他要喝水。

Tā yào hē shuǐ.

เขาต้องการดื่มน้ำ

我要看电视。

Wǒ yào kàn diànshì.

ฉันต้องการดูหนัง

我们想要进入决赛。

Wǒmen xiǎngyào jìnrù juésài.

พวกเราอยากจะทำรอบสุดท้าย

我们想要告诉人们，人人都有欣赏艺术的权利。

Wǒmen xiǎngyào gàosù rénmen, rénrén dōu yǒu xīnshǎng yìshù de quánlì.

พวกเราอยากบอกคนทั้งหลายว่า ทุกๆ คนล้วนมีสิทธิที่จะชื่นชมศิลปะ

กระนั้นก็ตาม คำกริยาช่วย 想, 要, 想要 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ ยังมีโครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้ในลักษณะที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันอยู่บ้าง ดังต่อไปนี้

3.1.2.1 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย 想 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

1) โครงสร้างไวยากรณ์ของคำกริยาช่วย 想 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

(1) คำกริยาช่วย 想 สามารถปรากฏในโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อน เช่น พบในประโยคที่กรรมทำหน้าที่ควบเป็นประธาน (兼语句) ที่มีโครงสร้างในรูป “想 + 让/叫/给 + 名词(‘宾语’ 兼 ‘主语’) + 动词” โดยที่คำบุพบท 让, 叫, 给 จะต้องปรากฏที่ตำแหน่งหน้าคำนามในโครงสร้างดังกล่าวเสมอ เช่น

我们想让你们知道我们与你们分担这个悲伤...

Wǒmen xiǎng rang nǐmen zhīdào wǒmen yǔ nǐmen fēndān zhè ge bēishāng...

พวกเราอยากจะทำให้พวกคุณรู้ว่าพวกเราแบ่งเบาความรู้สึกทุกข์ทรมานนี้

所以说从哲学的角度要想让你们投资更成功，你必须学着控制我们的思考方式。

Suǒyǐ shuō cóng zhéxué de jiǎodù yào xiǎng rang tóuzī gèng

chénggōng, nǐ bìxū xuézhè kòngzhì wǒmen de sīkǎo fāngshì.

ดังนั้น จึงกล่าวว่าในแง่มุมมองปรัชญา หากอยากจะทำให้การลงทุนประสบความสำเร็จ

ความสำเร็จมากยิ่งขึ้น คุณจำเป็นต้องเรียนรู้การควบคุมรูปแบบวิถีการ

คิดของพวกเขา

หรือสามารถปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างเป็นกริยาเรียง (连动句 liándòng

jù)

我一个人想去旅行。
Wǒ yí gè rén xiǎng qù lǚxíng.
ฉันอยากไปเที่ยวคนเดียว

少年，你想来做咖啡吗？
Shàonián, nǐ xiǎng lái zuò kāfēi ma?
พ่อหนุ่ม หนูอยากมาทำกาแฟไหม

(2) ลักษณะของประธานในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย 想 ที่แสดงถึงความประสงค์ หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย พบว่า ประธานของประโยคจะต้องมีลักษณะเป็นสิ่งที่ชีวิตที่มีความรู้สึก เช่น มนุษย์ เป็นต้น หรือหากประธานเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต ก็มีข้อสันนิษฐานได้ว่าสิ่งมีชีวิตที่กล่าวถึงนั้นยังคงสามารถใช้ในความหมายแทนมนุษย์ได้เช่น

青年司机不相信他的鬼话，想把他打发走。
Qīngnián sījī bùxiāngxìn tā de guǐhuà, xiǎng bǎ tā dǎfā zǒu.
หนุ่มคนขับรถไม่เชื่อคำพูดเหลวไหลของเขา อยากจะไล่เขาออกไป

本文不想对社会工作发展的阶段进行严格论证。
Běnwén bù xiǎng duì shèhuì gōngzuò fāzhǎn de jiēduàn jìnxíng yángé lùnzhèng.
บทความนี้ไม่อยากจะถกเถียงถึงขั้นตอนการทำงานทางด้านสังคมอย่างเข้มงวดนัก

是时日本政府反转过来想联络中国。
Shìshí Riběn zhèngfǔ fǎnzhuǎn guòlái xiǎng liánluò Zhōngguó.
เวลานี้ รัฐบาลญี่ปุ่นกลับลำอยากจะทำติดต่อกับประเทศจีน

(3) ชนิดของคำวิเศษณ์ (副词 fùcí)²⁴ ที่สามารถวางขยายอยู่หน้ากริยาลึในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย “想” ที่แสดงถึงความประสงค์ หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย เป็นดังนี้

²⁴ ตัวอย่างคำวิเศษณ์ชนิดต่างๆ ในภาษาจีนกลาง (Lǚ Shūxiāng, 2013: 18) มีดังนี้

- คำวิเศษณ์บอกระดับ เช่น 很、及、挺、真、更、更加、非常、尤其
- คำวิเศษณ์บอกขอบเขต เช่น 都、也、全、光

ก) คำวิเศษณ์บอกระดับ (程度副词 chéngdù fùcí)

他那回，他特别想那个弄得好一点。

Tā nà huí, tā tèbié xiǎng nà gè nòng de hǎo yìdiǎn.

เขาในคราวนั้น เขาอยากที่จะทำสิ่งนั้นให้ดีเป็นอย่างยิ่ง

如果现在让您在北京大学作演讲的话，您最想讲的一个主题是什么？

Rúguǒ xiànzài rang nín zài Běijīng dàxué zuò yǎnjiǎng de huà, nín zuì xiǎng jiǎng de yí gè zhǔtí shì shénme?

หากตอนนี้ให้ท่านกล่าวบรรยาย/สุนทรพจน์ที่มหาวิทยาลัยปักกิ่ง

ประเด็นหัวข้อที่ท่านอยากจะทำบรรยายมากที่สุดคืออะไร

ข) คำวิเศษณ์บอกขอบเขต (范围副词 fànwéi fùcí)

每个生意人都想把生意做大。

Měi gè shēngyì rén dōu xiǎng bǎ shēngyì zuò dà.

นักธุรกิจทุกคนล้วนอยากทำธุรกิจให้ใหญ่โตขึ้น

我们本来并没有拿这些投资赚钱，只想回避全球经济衰退。

Wǒmen běnlái bìng méiyǒu ná zhè xiē tóuzī zhuànqián, zhǐ xiǎng huíbì quánqiú jīngjì shuāitùi.

พวกเราเดิมทีเดียวไม่ได้เอาสิ่งเหล่านี้ลงทุนเพื่อหากำไร เพียงแต่อยากจะ

หลบหลีกเลี่ยงความถดถอยทางเศรษฐกิจทั่วโลก

ค) คำวิเศษณ์บอกเวลา (时间副词 shíjiān fùcí)

我们从小到大，一直到现在总是想当老师。

Wǒmen cóng xiǎo dào dà, yìzhí dào xiànzài zǒngshì xiǎng dāng lǎoshī.

- คำวิเศษณ์บอกเวลา เช่น 刚、正、恰好、老、总

- คำวิเศษณ์บอกการปฏิเสธ เช่น 不、没有

- คำวิเศษณ์บอกคำถาม ได้แก่ 难道

- คำวิเศษณ์บอกน้ำเสียง เช่น 才、却、倒、偏

อนึ่ง คำวิเศษณ์บางคำอาจถูกจัดให้อยู่ในชนิดหรือประเภทที่แตกต่างกันได้ เช่น คำ 难道 มีการจัดไว้ในคำวิเศษณ์บอกน้ำเสียง หรือ คำ 一定 มีการจัดไว้ในคำวิเศษณ์บอกความแน่นอน (肯定副词 kěndìng fùcí) เป็นต้น

พวกเราตั้งแต่เด็กจนโต จนกระทั่งตอนนี้ก็อยากจะเป็นคุณครูมาตลอด

钱歌川本来想做文学家。

Qián Gēchuān běnlái xiǎng zuò wénxué jiā.

Qián Gēchuān เดิมทีเด็ยอยากเป็นนักวรรณคดี

ง) คำวิเศษณ์บอกการปฏิเสธ (否定副词 fǒudìng fùcí)

我不想说这件事儿了。

Wǒ bù xiǎng shuō zhè jiàn shìr le.

ฉันไม่อยากพูดถึงเรื่องนี้แล้ว

จ) คำวิเศษณ์บอกคำถาม (疑问副词 yíwèn fùcí)

你离开故土这么多年了，难道不想去哈尔滨和北京看看吗？

Nǐ líkāi gùtǔ zhème duō nián le, nándào bù xiǎng qù Hā'ěrbīn hé Běijīng kànkàn ma?

คุณจากบ้านเกิดมาหลายปีอย่างนี้ ไม่อยากไปฮาร์บิน และปักกิ่งดูบ้าง
อย่างนั้นหรือ

ฉ) คำวิเศษณ์บอกน้ำเสียง (语气副词 yǔqì fùcí)

读者一定想听听刘招华是怎样评价他们的。

Dúzhě yídìng xiǎng tīngtīng Liú ZhāoHuá shì zěnmeyang píngjià tāmen de.

ผู้อ่านอยากจะฟังว่า Liú ZhāoHuá ประเมินค่าพวกเขาอย่างไรแน่ๆ

นอกจากนี้ ก็อาจมีกริยาวลี (动词短语 dòngcí duǎnyǔ) หรือคำคุณศัพท์ (形容词 xíngróngcí) ที่วางขยายอยู่หน้ากริยาวลีในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย “想” ที่แสดงถึงความประสงค์ หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย เช่น

她回头良久地想多看一眼…

Tā huítóu liángjiǔ de xiǎng duō kàn yì yǎn…

หล่อนหันกลับไปมองอยู่นานอยากจะทำมากกว่านี้สักหน่อย

我主要想弄明白。

Wǒ zhǔyào xiǎng nòng míngbái.

หลักๆ แล้ว ฉันอยากจะทำความเข้าใจ

(4) การปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ

พบว่า คำกริยาช่วย 想 สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยที่สื่อความเป็นไป

ได้²⁵ เช่น

每个人看过之后都不会想看第二遍。

Měi gè rén kànguò zhī hòu dōu bù huì xiǎng kàn dì'èr biàn.

ทุกคนหลังจากที่ได้ดูก็ล้วนไม่น่าจะอยากดูรอบที่สอง

五年前，Amazon.com 是想买我们，因为要买当然会想买老大。

Wǔ nián qián, Amazon.com shì xiǎng mǎi wǒmen, yīnwéi yào mǎi dāngrán huì xiǎng mǎi lǎo dà.

ห้าปีก่อน เว็บไซต์ Amazon.com อยากจะซื้อพวกเรา เพราะถ้าจะซื้อก็จะ
อยากซื้อ (บริษัท) ที่เป็นยักษ์ใหญ่

(5) การปรากฏใช้ร่วมกับคำลงท้ายบอกน้ำเสียง 了²⁶ ในรูป “想……了” เช่น

说是您不是不想干了呢？

Shuō shì nín búshì bùxiǎng gàn le ne?

เห็นบอกว่าท่านไม่อยากทำแล้วไม่ใช่หรือ

由于他有他的事忙，而她也是请了假出来的，她就想回家了。

Yóuyú tā yǒu tā de shì máng, ér tā yě shì qǐng le jiǎ chū lái de, tā jiù xiǎng huí jiā le.

²⁵ คำกริยาช่วยที่สื่อความเป็นไปได้ เช่น 会，能，能够，可 และ可能 เป็นต้น (Lǚ Shūxiāng, 2013:49)

²⁶ คำช่วยบอกน้ำเสียง (语气助词) “了²” จะปรากฏที่ตำแหน่งท้ายประโยค และบ่งถึงการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ เช่น “小明也喜欢跳舞了。” หรือ “他同意我去了。” ส่วนคำช่วยบอกการณ์ (动态助词) “了¹” จะปรากฏที่ตำแหน่งหลังคำกริยา และบ่งถึงการกระทำที่เสร็จสิ้นแล้ว เช่น “我已经问了老王。” หรือ “他接到电话，当时立即通知了老王。” (Lǚ Shūxiāng, 2013: 351-358)

เนื่องจากเขามีธุระยุ่ง แต่หล่อนได้ขอลางานออกมาแล้ว หล่อนก็เลย
อยากกลับบ้านแล้ว

(6) การทำหน้าที่เป็นส่วนของประโยคประเภทต่างๆ เช่น

กริยาวลีที่มีคำกริยาช่วย 想 ปรากฏร่วมอยู่ด้วย สามารถทำหน้าที่เป็นภาค
แสดง (谓语 wèiyǔ) ส่วนขยายนาม (定语 dìngyǔ) ส่วนขยายกริยา (状语 zhuàngyǔ) และ
ส่วนเสริมกริยา (补语 bǔyǔ) ในประโยค เช่น

-กรณีทำหน้าที่เป็นภาคแสดง

我想在中国留学。

Wǒ xiǎng zài Zhōngguó liúxué.

ฉันอยากไปเรียนที่ประเทศจีน

你想对大陆同胞说些什么？

Nǐ xiǎng duì Dàlù tóngbāo shuō xiē shénme?

คุณอยากพูดอะไรกับเพื่อนร่วมชาติในจีนแผ่นดินใหญ่

-กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนาม

在记者最想采访的人物中，李敖绝对排进了前七位。

Zài jìzhě zuì xiǎng cǎifǎng de rénwù zhōng, Lǐ Áo juéduì páijìn
le qián qī wèi.

ในบรรดาบุคคลที่นักข่าวอยากจะสัมภาษณ์มากที่สุด หลี่อ่าวจัดอยู่ใน 7

อันดับแรกแน่ๆ

我问刘招华的最后一个问题也是我原来第一想问的问题。

Wǒ wèn Liú ZhāoHuà de zuìhòu yí gè wèntí yě shì wǒ yuánlái
dì yī xiǎng wèn de wèntí.

คำถามสุดท้ายที่ฉันถาม Liú ZhāoHuà ก็คือคำถามแรกๆที่ฉันอยากถาม
ตั้งแต่ไหนแต่ไรมา

-กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกริยา

要想成功地描写出人物动作，使形象真正站立起来可不是一件容易的事。

Yào xiǎng chénggōng de miáoxiě chū rénwù dòngzuò, shǐ xíngxiàng zhēnzhèng zhàn lì qǐ lái kě bú shì yí jiàn róngyì de shì.

หากอยากจะทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกริยาของบุคคลให้สำเร็จด้วยดี การทำให้รูปลักษณะเหมือนกับยืนเด่นออกมาจริงๆ ไม่ใช่เรื่องง่าย

我想慢慢地读书，希望把它读透。

Wǒ xiǎng màn mǎn de dú shū, xī wàng bǎ tā dú tòu.

ฉันอยากจะทำหนังสืออย่างช้าๆ หวังจะอ่านให้มันละเอียดดีถ้วน

-กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมกริยา

圣诞节快到了，快乐得想流泪。

Shèngdànjié kuài dào le, kuàilè de xiǎng liúlèi.

ใกล้ถึงเทศกาลคริสต์มาสแล้ว ดีใจจนน้ำตาจะไหล

我很爱你，爱得想跟老天抗议。

Wǒ hěn ài nǐ, ài de xiǎng gēn lǎotiān kàngyì.

ฉันรักคุณมาก รักจนอยากจะทำประท้วงคัดค้านต่อพระเจ้า

2) บริบทการใช้คำกริยาช่วย 想 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

คำกริยาช่วย 想 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการสามารถปรากฏในบริบทต่างๆ ดังนี้

(1) บริบททางวัฒนธรรม

ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย 想 สามารถใช้ในบริบทที่ผู้ส่งสาร

(Addresser) และผู้รับสาร (Addressee) มีความอาวุโสเสมอกัน และแตกต่างกัน²⁷ เช่น

²⁷ ความอาวุโสเสมอกัน ในที่นี้หมายถึง กรณีที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีอายุที่เท่ากัน/ใกล้เคียงกัน หรืออาจอยู่ในรุ่น (generation) เดียวกัน ส่วนความอาวุโสแตกต่างกัน หมายถึง กรณีที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีอายุที่แตกต่างกันมาก หรือไม่ได้อยู่ในรุ่นเดียวกัน

- กรณีที่ผู้ส่งสาร และผู้รับสารอาวุโสเสมอกัน

(คำพูดระหว่างเพื่อนสนิท)

我们是好朋友嘛。你想做什么，我都支持你。

Wǒmen shì hǎo péngyǒu ma. Nǐ xiǎng zuò shénme, wǒ dōu zhīchí nǐ.

พวกเราเป็นเพื่อนสนิทกันหนิ เธออยากทำอะไร ฉันก็สนับสนุนเธอทั้งนั้น
แหละ

(บทสนทนาระหว่าง 李石清 กับ 李太太)²⁸

李石清：你怎么不说话，输了？赢了？

Lǐ Shíqīng: Nǐ zěnmē bù shuō huà, shū le? yíng le?

Lǐ Shíqīng: ทำไมเธอไม่พูด แพ้ หรือชนะ

李太太：(终于抬起头) 石清，我不想再去了。

Lǐ tàitài: (zhōngyú shí qǐ tóu) Shíqīng, wǒ bù xiǎng zài qù le.

Lǐ tàitài: (เงยหน้าในที่สุด) ซื่อซิง ฉันไปอยากไปอีกแล้ว

- กรณีที่ผู้ส่งสาร และผู้รับสารอาวุโสต่างกัน

(บทสนทนาระหว่าง 顾八奶奶 กับ 陈白露)²⁹

顾八奶奶：我的小白露，刚才好好地你答应我一块儿到照像馆的。

Gù bā nǎinai: Wǒ de xiǎo Báilù, gāngcái hǎohǎo de nǐ dāying wǒ yíkuàir dào zhàoxiàngguǎn de.

Gù bā nǎinai: Báilù ของย่า เมื่อกี้เธอรับปากกันดี ๆ อยู่ว่า
จะไปร้านถ่ายรูปด้วยกัน

陈白露：我不想去了。

Chén Báilù: wǒ bùxiǎng qù le.

²⁸ 李石清 และ 李太太 เป็นตัวละครที่เป็นสามีภรรยากันในบทประพันธ์เรื่อง 日出 ของ 曹禺

²⁹ ตัวละคร 顾八奶奶 และ 陈白露 ในบทประพันธ์เรื่อง 日出 ของ 曹禺 มีความสัมพันธ์แบบผู้ใหญ่-เด็กที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน แต่ไม่ได้มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติ

Chén BáiLù: ฉันไม่ออกไปแล้ว

(บทสนทนาระหว่างแม่และลูก)

妈妈：宝宝，你想吃草莓味还是巧克力味？

Māmā: Bǎobǎo, nǐ xiǎng chī cǎoméi wèi háishì qiǎokèlì wèi?

แม่: เป่าเป่า/ลูกรัก หนูอยากกินรสสตอเบอรี่ หรือรสช็อคโกแลต

宝宝：草莓。

Bǎobǎo: Cǎoméi.

เป่าเป่า/ลูกรัก: สตอเบอรี่ค่ะ

นอกจากนี้ ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย 想 ยังมักใช้ในกรณีที่ผู้ส่งสารประสงค์ที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะต้องได้รับการอนุญาต หรือความยินยอมจากผู้รับสาร อีกทั้งมักถูกใช้ในกรณีที่ผู้ส่งสารหรือประธานของประโยคต้องการแสดงความอ่อนน้อมต่อผู้รับสาร(Lǚ Xiǎoyàn,2008:300)

我想请老师参加今天的会议。

Wǒ xiǎng qǐng lǎoshī cānjiā jīntiān de huìyì.

หนูอยากจะทำเชิญคุณครูเข้าร่วมการประชุมวันนี้ค่ะ

(2) บริบททางสถานการณ์

ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย 想 สามารถปรากฏในเหตุการณ์สื่อความประสงค์ที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ก็ได้ เช่น

- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อถึงเหตุการณ์ในอดีต

当时中国人的心中，没有人想再到苏俄来冒险。

Dāngshí Zhōngguó rén de xīn zhōng, méiyǒu rén xiǎng zài dào Sū'É lái màoxiǎn.

ตอนนั้นในใจของคนจีน ไม่มีใครอยากจะไปเสี่ยงที่โซเวียตรัสเซียอีก

昨天唱歌的人里有一个人想认识你，约你到华侨大厦吃中饭。

Zuótiān chàngē de rén lǐ yǒu yí gè rén xiǎng rènshi nǐ, yuē nǐ dào Huáqiáo dàxià chī zhōngfàn.

คนที่ร้องเพลงเมื่อวานนี้คนหนึ่งอยาการู้จักคุณ นัดคุณทานมื้อเที่ยงที่ตึกใหญ่หัวเดียว

- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อถึงเหตุการณ์ในปัจจุบัน

现在他们说，想通过孩子来改善他们的关系。

Xiànzài tāmen shuō, xiǎng tōngguò hái zi lái gǎishàn tāmen de guānxi.

ตอนนี้พวกเขาบอกว่า อยากจะทำความสัมพันธ์ของพวกเขาดีขึ้นผ่านทางลูกๆ

在今天要想确定许慎或创立六书的原意，恐怕是不可能的。

Zài jīntiān yào xiǎng quèdìng Xǔshèn huò chuànglì liùshū de yuányì, kǒngpà shì bù kěnéng de.

ปัจจุบันนี้หากต้องการตัดสิน Xǔ Shèn หรือความตั้งใจดั้งเดิมในการริเริ่มประดิษฐ์ตัวอักษร เกรงว่าจะไม่สามารถทำได้

- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อถึงเหตุการณ์ในอนาคต

你等着看，我将来发达后，想去哪儿就去哪儿，想买什么就买什么。

Nǐ děng zhe kàn, wǒ jiāng lái fādá hòu, xiǎng qù nǎrjiù qù nǎr, xiǎng mǎi shénme jiù mǎi shénme.

เธอคอยดู ในอนาคตหลังจากฉันรวยแล้วอยากไปไหนก็จะไป อยากจะซื้ออะไรก็จะซื้อ

我明天想请一天假。

Wǒ míngtiān xiǎng qǐng yì tiān jiǎ.

ฉันอยากจะลาหยุดพุงนี้หนึ่งวัน

3.1.2.2 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย 要 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

1) โครงสร้างไวยากรณ์ของคำกริยาช่วย 要 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

(1) คำกริยาช่วย 要 สามารถปรากฏในประโยคที่กรรมทำหน้าที่ความเป็นประธาน (兼语句) ที่มีโครงสร้างในรูป “要 + 让/叫/给 + 名词 (‘宾语’ 兼 ‘主语’) + 动词” โดยที่เราสามารถละคำบุพบท 让, 叫 หรือ 给 ได้ เช่น

今天他要（让）手机超越电脑，现在这是一个梦想。3年后，这将是新的常识。

Jīntiān tā yào (rang) shǒujī chāoyuè diànnǎo, xiànzài zhè shì yí gè mèngxiǎng. 3 nián hòu, zhè jiāng shì xīn de chángshí.

วันนี้เขาต้องการให้โทรศัพท์มือถือก้าวล้ำคอมพิวเตอร์ ตอนนี้งานนี้เป็นความฝัน 3 ปีหลังจากนี้ สิ่งนี้จะกลายเป็นเรื่องปกติใหม่

2年前，南方周末评选他为年度十大影响力精英的时候，要（让）我写篇关于他的文章，我说，今天来评价邓裕强太早了。

2 nián qián, Nánfāng Zhōumò píngxuǎn tā wéi niándù shí dà yǐngxiǎng lì jīngyīng de shíhòu, yào (rang) wǒ xiě piān guānyú tā de wénzhāng, wǒ shuō, jīntiān lái píngjià Dèng Yùqiáng tài zhǎo le.

2 ปีก่อน ตอนที่นิตยสารสุดสัปดาห์ Nánfāng Zhōumò เลือเขา (เต็งยวีเฉียง) ให้เป็นหนึ่งในสิบบุคคลที่ทรงอิทธิพลแห่งปี ต้องการจะให้ฉันเขียนบทความบทหนึ่งเกี่ยวกับเขา ฉันบอกว่า ตอนนี้งานประเมินเต็งยวีเฉียงจะเร็วเกินไป

หรือสามารถปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างเป็นกริยาเรียง (连动句) เช่น

他已经听到胡歌要去留学的消息了。

Tā yǐjīng tīng dào Hú Gē yào qù liúxué de xiāoxi le.

เขาได้ยินเรื่องที่ Hú Gē หู เกอต้องการจะไปเรียนต่อที่ต่างประเทศแล้ว

如果你也要去看，我一定与你同去。

Rúguǒ nǐ yě yào qù kàn, wǒ yíding yǔ nǐ tóng qù.

ถ้าคุณก็ต้องการจะไปดู ฉันจะไปกับคุณแน่นอน

(2) ลักษณะของประธานในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย 要 ที่แสดงถึงความประสงค์ หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย พบว่า ประธานของประโยคจะต้องมีลักษณะเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึก เช่น มนุษย์ เป็นต้น หรือหากประธานเป็นสิ่งไม่มีชีวิต ก็มีข้อน่าสังเกตว่าสิ่งไม่มีชีวิตที่กล่าวถึงนั้นยังคงสามารถใช้ในความหมายแทนมนุษย์ได้เช่น

“我不要吃” 杨小姐对她不感兴趣，漫不经心地回答。

“Wǒ búyào chī” Yáng xiǎojiě duì tā bùgǎnxìngqù,
mànbùjīngxīn de huídá.

“ฉันไม่อยากกิน” Yáng xiǎojiě ไม่สนใจหล่อน ตอบคำถามอย่างเพิกเฉย
ไม่ใส่ใจ

英国政府多次提出要重新考虑教育和培训的作用。

Yīngguó zhèngfǔ duō cì tíchū yào chóngxīn kǎolǜ jiàoyù hé péixùn de zuòyòng.

รัฐบาลอังกฤษได้เสนอหลายครั้งแล้วว่าต้องการพิจารณาบทบาทของการศึกษา และการฝึกอบรมใหม่

英法并不坚持要报复，要雪耻。

Yīng Fǎ bìng bù jiānchí yào bàofù, yào xuěchǐ.

ประเทศอังกฤษและประเทศฝรั่งเศสไม่ยืนยันกรณว่าต้องการจะล้างแค้น
ต้องการจะล้างอาย

(3) ชนิดของคำวิเศษณ์ (副词) ที่สามารถวางขยายอยู่หน้ากริยาวลีในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย 要 ที่แสดงถึงความประสงค์ หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย เป็นดังนี้

ก) คำวิเศษณ์บอกขอบเขต

不论林格尔夫人回不回湘潭，我都要去美国。

Búlùn Lín Gé'ěr fūrén huí bù huí Xiāngtán, wǒ dōu yào qù Měiguó.

ไม่ว่านายMax Klingerจะกลับเที่ยงถานหรือไม่ ฉันก็ต้องการไป
อเมริกา

ข) คำวิเศษณ์บอกเวลา

我觉得真的是老要去学。
Wǒ juéde zhēn de shì lǎo yào qù xué.
ฉันรู้สึกอยากไปเรียนนานแล้วจริงๆ

ค) คำวิเศษณ์บอกสภาพ³⁰

对此，我们不禁要问，‘为什么有些初次来中国旅游的美国人一见到中国…’
Duìcǐ, wǒmen bùjīn yào wèn, ‘Wèishénme yǒuxiē chūcì lái Zhōngguó lǚyóu de Měiguórén yí jiàn dào Zhōngguó…’
สำหรับเรื่องนี้ เราอดไม่ได้ต้องการถามว่า ‘ทำไมมีคนอเมริกันบางคน
ที่มาเที่ยวเมืองจีนครั้งแรก พอเห็นประเทศจีน…’

ง) คำวิเศษณ์บ่งการปฏิเสธ

清华搬家的事你也不要听吗？
Qīnghuá bān jiā de shì nǐ yě bú yào tīng ma?
เรื่องที่ชิงหัวย้ายบ้าน คุณก็ไม่ต้องการฟังหรือไม

左大将，你的随从都在看戏，杂技呢。左大将不要去看
么？
Zuǒ dà jiàng, nǐ de suícóng dōu zài kàn xì, zájì ne. Zuǒ dà jiàng
bú yào qù kàn me?
แม่ทัพใหญ่จ้าว ผู้ติดตามของท่านล้วนแต่กำลังดูจิวและกายกรรมอยู่นะ
ตัวท่านไม่ต้องการไปดูหรือไม

³⁰ ตัวอย่างคำกริยาวิเศษณ์บอกสภาพ (情态副词) เช่น 正、反、一块儿、一起 (Lǚ Shūxiāng, 2013:18)

(4) การปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ

พบว่าคำกริยาช่วย 要 สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยที่สื่อความเป็นไปได้ เช่น

他可能要用一段时间。

Tā kěnéng yào yòng yí duàn shí jiān.

เขาอาจจะต้องการเวลาสักกระยะ

我知道他可能要说心里话，但怕伤害别人。

Wǒ zhīdào tā kěnéng yào shuō xīnlǐ huà, dàn pà shānghài biérén.

ฉันรู้ว่าเขาอาจจะต้องการพูดความในใจ แต่กลัวทำร้ายคนอื่น

(5) การปรากฏใช้ร่วมกับคำลงท้ายบอกน้ำเสียง 了² ในรูป “要.....了” เช่น

妈妈不想说下去，但是李石清已经明白她要说什么了？

Māmā bù xiǎng shuō xiàqu, dànshì Lǐ Shíqīng yǐjīng míngbái tā yào shuō shénme le?

แม่ไม่อยากจะพูดต่อแล้ว แต่หลี่สื่อชิงเข้าใจแล้วว่าแม่ต้องการจะพูดอะไร

唉，我不要跟你说了。

Āi, wǒ búyào gēn nǐ shuō le.

เฮ้อ ฉันไม่อยากจะพูดกับเธอแล้ว

(6) การทำหน้าที่เป็นส่วนของประโยคประเภทต่างๆ เช่น

กริยาวลีที่มีคำกริยาช่วย 要 ปรากฏร่วมอยู่ด้วย สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดง ส่วนขยายนาม ส่วนขยายกริยา และส่วนเสริมกริยา ในประโยค

-กรณีทำหน้าที่เป็นภาคแสดง

你心里又要说什么？

Nǐ xīnlǐ yòu yào shuō shénme?

ในใจของคุณต้องการจะพูดอะไรอีกหรือ

他简直要改革士大夫的人生观。

Tā jiǎnzhí yào gǎigé shìdàfū de rénshēngguān.

เขาต้องการปฏิรูปทัศนคติของบัณฑิต/ปัญญาชนมาตลอด

- กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนาม

所提问也由各节目组的编导列出要问的问题。

Suǒ tíwèn yě yóu gè jiémù zǔ de biāndǎo lièchū yào wèn de wèntí.

ทุกคำถามที่ถามก็เป็นคำถามที่มาจากผู้เรียบเรียงในแต่ละหัวข้อต้องการ

จะถามทั้งสิ้น

你要达到的商业成功是什么样的状态？

Nǐ yào dá dào de shāngyè chénggōng shì shénme yàng de zhuàngtài?

ความสำเร็จในธุรกิจการค้าที่คุณต้องการจะไปให้ถึงเป็นอย่างไร

-กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกริยา

人们都要好好地活着。

Rénmen dōu yào hǎohǎo de huó zhe.

มนุษย์ล้วนต้องการจะใช้ชีวิตดีๆ

我们双方都要平静地解决问题。

Wǒmen shuāngfāng dōu yào píngjìng de jiějué wèntí.

พวกเราทั้งสองฝ่ายล้วนอยากแก้ไขปัญหาย่างสงบ

-กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมกริยา

他急得要坐摩托车去了。

Tā jí de yào zuò mótuō chē qù le.

เขารีบจนอยากจะนั่งมอเตอร์ไซด์ไปแล้ว

小妹妹疼得要哭了。

Xiǎo mèimèi téng de yào kū le.

น้องสาวตัวน้อยเจ็บจนอยากจะร้องไห้แล้ว

2) บริบทการใช้คำกริยาช่วย 要 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

(1) บริบททางวัฒนธรรม

ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย 要 สามารถใช้ในบริบทที่ผู้ส่งสารและผู้รับสาร มีความอาวุโสเสมอกัน และแตกต่างกัน เช่น

- กรณีที่ผู้ส่งสาร และผู้รับสารมีความอาวุโสเสมอกัน

(บทสนทนาระหว่าง 鲁贵 กับ 周朴园)³¹

鲁贵：不是我要来的。

Lǚ Guì: búshì wǒ yào lái de.

Lǚ Guì: ไม่ใช่ฉันอยากจะมานะ

周朴园：谁指使你来的。

Zhōu Pǔyuán: shuí zhǐshǐ nǐ lái de.

Zhōu Pǔyuán: ใครบังคับให้คุณมา

(คำพูดของ 大海 ที่พูดกับ 鲁四风)³²

大海：你是要骂我么？“少爷”哼，在世界上，没有这两个字！

Dàhǎi: Nǐ shì yào mà wǒ me? “Shào yé” Hēng, zài shìjiè shang, méiyǒu zhè liǎng gè zì!

Dàhǎi: เธอจะด่าว่าฉันหรือ “คุณชาย” นี้, ในโลกนี้ไม่มีสองคำนี้หรอก !

- กรณีที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีความอาวุโสแตกต่างกัน

(คำพูดของ 鲁贵 ที่พูดกับ 四风)³³

鲁贵：哦！（向四风）我正要找你。

Lǚ Guì: ò! (xiàng Sìfēng) Wǒ zhèng yào zhǎo nǐ.

³¹ ในบทประพันธ์เรื่อง 雷雨 ของ 曹禺 ทั้ง 鲁贵 และ 周朴园 ล้วนเป็นคนรักของ 鲁侍萍

³² 大海 และ 鲁四风 เป็นพี่น้องต่างพ่อในบทประพันธ์เรื่อง 雷雨 ของ 曹禺

³³ 鲁贵 และ 鲁四风 เป็นพ่อ-ลูกกัน ในบทประพันธ์เรื่อง 雷雨 ของ 曹禺

Lǚ Guì: อ้อ (พูดกับชื่อเฟิง) พ่อกำลังอยากหาเธอพอดี

(คำพูดของ 周冲 กับ 繁漪)³⁴

周冲: 妈, 我要告诉您一件事, --不, 我要跟您商量一件事。

Zhōu Chōng: Mā, wǒ yào gàosù nín yí jiàn shì, --bù, wǒ yào gēn nín shāngliáng yí jiàn shì

Zhōu Chōng: แม่ ผมอยากจะทำบอกแม่เรื่องหนึ่ง ไม่สิ ผมต้องการจะ
ปรึกษาแม่เรื่องหนึ่ง

(2) บริบททางสถานการณ์

ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย 要 สามารถปรากฏในเหตุการณ์สื่อความ
ประสงค์ที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ก็ได้ เช่น

- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อถึงเหตุการณ์ในอดีต

那时阿光他们正低头做一个笔录, 没有人看见他要水喝,
我起身给他倒水。

Nà shí A Guāng tāmen zhèng dī tóu zuò yí gè bǐlù, méiyǒu rén kànjiàn tā yào shuǐ hē, wǒ qǐshēn gě itā dǎo shuǐ.

ตอนนั้น พวก A Guāng เขากำลังก้มหน้าก้มตาจดบันทึกอยู่ ไม่มีใครเห็น
ว่าเขาต้องการดื่มน้ำ ฉันจึงลุกขึ้นมาเทน้ำให้เขา

毕业的时候他不是去找工作, 他说要去找一个机会。

Bìyè de shíhòu tā bú shì qù zhǎo gōngzuò, tā shuō yào qù zhǎo yí gè jīhuì.

ตอนที่เรียนจบ เขาไม่ได้ไปหางานทำ เขาบอกว่าอยากจะไปหาโอกาส

- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อถึงเหตุการณ์ในปัจจุบัน

这就是我们现在要做的事情。

Zhè jiù shì wǒmen xiànzài yào zuò de shìqing.

³⁴繁漪 และ 周冲 เป็นแม่-ลูกกัน ในบทประพันธ์เรื่อง 雷雨 ของ 曹禺

นี่ก็คือสิ่งที่พวกเราต้องการจะทำตอนนี้

今天我要讲“般若的真义”。

Jīntiān wǒ yào jiǎng “Bānrùo de zhēnyì”.

วันนี้ฉันต้องการจะพูดถึง “ความหมายที่แท้จริงของปัญญา”

- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อถึงเหตุการณ์ในอนาคต

孩子已经长大了，他毕业后要找什么工作就不管他了。

Háizi yǐjīng zhǎngdà le, tā bìyè hòu yào zhǎo shénme gōngzuò jiù bù guān tā le.

ลูกโตแล้ว หลังจากเขาเรียนจบต้องการจะหางานอะไรทำ ก็ไม่ไปยุ่งแล้ว

如果要到德国去发行杂志，那你得去德国。

Rúguǒ yào dào Déguó qù fāxíng zázhì, nà nǐ děi qù Déguó.

หากคุณต้องการไปตีพิมพ์เพื่อจำหน่ายนิตยสารที่ประเทศเยอรมันคุณก็ต้องไปเยอรมัน

3.1.2.3 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย 想要 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

1) โครงสร้างไวยากรณ์ของคำกริยาช่วย 想要 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

(1) คำกริยาช่วย 想要 สามารถปรากฏประโยคที่กรรมทำหน้าที่ความเป็นประธาน (兼语句) ที่มีโครงสร้างในรูป “想要 + 让/叫/给 + 名词 (‘宾语’ 兼 ‘主语’) + 动词” โดยจะสามารถละคำบุพบท 让, 叫 หรือ 给 ได้ เช่น

我们想要(让)别人听到我们的声音，我们只要使用自己的武器。

Wǒmen xiǎngyào rang biérén tīngdào wǒmen de shēngyīn, wǒmen zhǐyào shǐyòng zìjǐ de wǔqì.

พวกเราต้องการให้คนอื่นได้ยินเสียงของเรา พวกเราทำได้แค่ใช้อาวุธของตัวเอง

如果想要(让)琳达重回怀抱，唯一的办法是修理安东尼。

Rúguǒ xiǎngyào rang Lín dá chóng huí huái bào, wéiyī de bàn fǎ shì xiū lǐ Ān dōng ní.

ถ้าอยากจะให้ลินดากลับมาอยู่ในอ้อมอกอีกครั้ง วิธีเดียวคือจัดการกับ แอนโธนี่

หรือสามารถปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างเป็นกริยาเรียง (连动句) เช่น

控制不了自己，怎么想要去控制别人呢？

Kòngzhì bù liǎo zìjǐ, zěnmē xiǎngyào qù kòngzhì biérén ne?

ควบคุมตัวเองไม่ได้ ทำไมจึงอยากไปควบคุมคนอื่นล่ะ

他今天想要来借车，你给他钥匙吧。

Tā jīntiān xiǎngyào lái jiè chē, nǐ gěi tā yàoshi ba.

วันนี้เขาอยากจะมายืมรถ คุณเอากุญแจให้เขาเถอะ

(2) ลักษณะของประธานในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย 想要 ที่แสดงถึงความประสงค์หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย พบว่า ประธานของประโยคจะต้องมีลักษณะเป็น สิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึก เช่น มนุษย์ เป็นต้น หรือหากประธานเป็น สิ่งไม่มีชีวิต ก็มีข้อน่าสังเกตว่า สิ่งไม่มีชีวิตที่กล่าวถึงนั้นยังคงสามารถใช้ในความหมายแทนมนุษย์ได้เช่น

他向前走了一步，仿佛想要说什么。

Tā xiàng qián zǒu le yí bù, fǎngfú xiǎngyào shuō shénme.

เขาเดินไปข้างหน้าหนึ่งก้าว ดูเหมือนต้องการจะพูดอะไร

我只是想要像自己第一次参加比赛那样全力而为。

Wǒ zhǐshì xiǎngyào xiàng zìjǐ dì yī cì cānjiā bǐsài nà yàng quánlì érwéi.

ฉันเพียงแต่ต้องการทำเต็มที่เหมือนตอนที่ฉันเข้าร่วมการแข่งขันครั้ง แรกแบบนั้น

钱不是不想要的。

Qián bú shì bù xiǎngyào de.

เงิน (นะ) ไม่ใช่ที่ไม่ต้องการ

(3) ชนิดของคำวิเศษณ์ (副词) ที่สามารถวางขยายอยู่หน้ากริยาวลีในประโยค
ซึ่งมีคำกริยาช่วย 想要 ที่แสดงถึงความประสงค์ หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย เป็นดังนี้

ก) คำวิเศษณ์บอกระดับ

参加这次大会您最想要说的是什么？

Cānjiā zhè cì dàhuì nín zuì xiǎngyào shuō de shì shénme?

เข้าร่วมการประชุมใหญ่ครั้งนี้ สิ่งที่ท่านต้องการจะพูดมากที่สุดคืออะไร

她要我谈自己的经历，特别想要知道我为何老不结婚。

Tā yào wǒ tán zìjǐ de jīnglì, tèbié xiǎngyào zhīdào wǒ wèi hé
lǎo bù jiéhūn.

หล่อนต้องการให้ฉันพูดถึงประวัติของตัวเอง ต้องการทราบเป็นพิเศษว่า
ทำไมฉันถึงไม่แต่งงาน

ข) คำวิเศษณ์บอกขอบเขต

许多国外运动员还拿着摄像机拍个不停，都想要把美好的
夜晚留住。

Xǔduō guówài yùndòngyuán hái ná zhe shèxiàngjī pāi gè bù
tíng, dōu xiǎngyào bǎ měihǎo de yèwǎn liúzhù.

นักกีฬาต่างชาติจำนวนมากยังคงถือกล้องถ่ายภาพไม่หยุด ล้วนต้องการ
ให้ค่ำคืนที่สวยงามคงอยู่

杨校长开门见山地说，教师们没有别的要求，只想要回自
己的那份工资。

Yáng xiàozhǎng kāi mén jiàn shān de shuō, jiàoshīmen méiyǒu
bié de yāoqiú, zhǐ xiǎngyào huí zìjǐ de nà fèn gōngzī

ผู้อำนวยการ Yang พูดอย่างไม่อ้อมค้อมว่า พวกคุณครูไม่มีความ
ต้องการอื่นๆ เพียงแต่อยากกลับไปเอาเงินเดือนนั้นของตน

ค) คำวิเศษณ์บอกเวลา

我一直想要赚大钱。

Wǒ yìzhí xiǎngyào zhuàn dà qián.

ฉันอยากได้เงินก้อนใหญ่มาตลอด

总是想要避免而且不能完全避免。

Zǒngshì xiǎngyào bìmiǎn érqiě bùnéng wánquán bìmiǎn.

มักจะอยากหลีกเลี่ยง แต่ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ทั้งหมด

ง) คำวิเศษณ์บ่งการปฏิเสธ

根本没想要取得经济上的回报。

Gēnběn méi xiǎngyào qǔ dé jīngjì shàng de huíbào.

จริงๆ แล้วไม่ได้อยากได้รับการตอบแทนทางเศรษฐกิจ

卢小波说我并不想要你帮我争取一个司机名额。

Lú Xiǎobō shuō wǒ bìng bù xiǎngyào nǐ bāngwǒ zhēngqǔ yí gè sījī míng'é.

Lú Xiǎobō กล่าวว่า ฉันไม่ได้ต้องการให้คุณช่วยฉันให้ได้อยู่ในรายชื่อ

ของคนขับรถ

นอกจากนี้ ก็อาจมีกริยาวลีมาวางขยายอยู่หน้ากริยาวลีในประโยคซึ่งมี

คำกริยาช่วย 想要 ที่แสดงถึงความประสงค์ หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย เช่น

我们有意识地想要运动。

Wǒmen yǒu yìshì de xiǎngyào yùndòng.

พวกเรามุ่งมั่นอยากที่จะออกกำลังกาย

初见张爱玲后，他甚至有些迫不及待地想要走进她的世界浏览一番。

Chūjiàn Zhāng Ailing hòu, tā shènzhì yǒuxiē pòbùjídài de xiǎngyào zǒu jìn tā de shìjiè liúlǎn yì fān.

หลังจากพบ Zhāng Ailing ครั้งแรก เขาถึงกับอดใจไม่ไหวอยากที่จะเข้าไป

ไปชื่นชมโลกของหล่อนสักครั้ง

(4) การปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ

พบว่า คำกริยาช่วย 想要 สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยที่สื่อความ

เป็นไปได้ เช่น

广州队主教练周惠安可能想要用穆图。

Guǎngzhōu duì zhǔ jiàoliàn Zhōu Huì'ān kěnéng xiǎngyào yòng mùtú.

Zhōu Huì'ān หัวหน้าโค้ชของทีมกวางโจวอาจจะต้องการใช้ตัว Adrian Mutu.

你可能想要嫁给我老公。

Nǐ kěnéng xiǎngyào jià gěi wǒ lǎogōng.

คุณอาจจะอยากแต่งงานกับสามีของฉัน

(5) การปรากฏใช้ร่วมกับคำลงท้ายบอกน้ำเสียง 了² ในรูป “想要.....了” เช่น

卢小波说：我现在也不想要入团了，只要平这个冤。

Lú Xiǎobō shuō: Wǒ xiànzài yě bù xiǎngyào rù tuán le, zhǐyào píngzhè ge yuān.

Lú Xiǎobō กล่าวว่า: ตอนนี้ฉันก็ไม่อยากเข้ากลุ่มแล้ว ขอเพียงแต่ให้
เรื่องไม่เป็นกรรมนี้สงบ

(6) การทำหน้าที่เป็นส่วนของประโยคประเภทต่างๆ

กริยาวลีที่มีคำกริยาช่วย 想要 ปรากฏร่วมอยู่ด้วย สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดง ส่วนขยายนาม ส่วนขยายกริยา และส่วนเสริมกริยา ในประโยค เช่น

- กรณีทำหน้าที่เป็นภาคแสดง

我们有意识地想要运动。

Wǒmen yǒu yìshì de xiǎngyào yùndòng.

พวกเรามุ่งมั่นอยากที่จะออกกำลังกาย

他们究竟想要干什么？

Tāmen jiūjìng xiǎngyào gàn shénme?

จริงๆ แล้วพวกเขาต้องการจะทำอะไร

- กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนาม

海明威一直有一种想要通过创作来宣泄情感的欲望。

Hǎi Míngwēi yìzhí yǒu yì zhǒng xiǎngyào tōngguò chuàngzuò
lái xuānxiè qínggǎn de yùwàng.

Ernest Hemingway มีความปรารถนาที่จะระบายความรู้สึกผ่าน

ผลงานมาตลอด

只能一辈子做着你不想要做的工作。

Zhǐnéng yí bèi zi zuò zhenǐ bùxiǎngyào zuò de gōngzuò.

ได้แต่ทำงานที่คุณไม่อยากจะทำไปจนตลอดชีวิต

-กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกริยา

他想要更多地了解你。

Tā xiǎngyào gèng duō de liǎojiě nǐ.

เขาอยากจะทำใจคุณมากขึ้น

我想要努力地站到高处。

Wǒ xiǎngyào nǔlì de zhàn dào gāochù.

ฉันอยากจะทำยืนจนยืนอยู่ในจุด (ตำแหน่ง) ที่สูง

-กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมกริยา

他穷得不想要活了。

Tā qióng de bù xiǎngyào huó le.

เขาอยากจนเสียจนไม่อยากจะมีชีวิตอยู่แล้ว

每次累得想要倒下的时候，偏偏有事情没做完。

Měi cì lèi de xiǎngyào dǎoxià de shíhou, piānpiān yǒu shìqing méi zuòwán.

ทุกครั้งที่เราเหนื่อยจนอยากจะทำล้มลง ก็จะต้องมีเรื่องที่ยังทำไม่เสร็จสิ้น

2) บริบทการใช้ของคำกริยาช่วย 想要 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

(1) บริบททางวัฒนธรรม

ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย 想要 สามารถใช้ในบริบทที่ผู้ส่งสารและผู้รับ

สารมีความอาวุโสเสมอกัน และแตกต่างกัน เช่น

- กรณีที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีความอาวุโสเสมอกัน

(คำพูดของผู้หญิงที่พูดกับผู้ชายที่รัก)

想要问问你敢不敢像你那样说过的爱我。

Xiǎngyào wèn wèn nǐ gǎn bù gǎn xiàng nǐ nà yang shuō guò de ài wǒ.

อยากจะถามคุณหน่อยว่ากล้าจะรักฉันเหมือนที่เคยพูดแบบนั้นหรือไม่

- กรณีที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีความอาวุโสแตกต่างกัน

(คำพูดระหว่างพ่อกับลูก)

我父亲叫我妹妹告诉他们：“想要父亲活命，就不要问。”

Wǒ fùqīn jiào wǒ mèimèi gàosù tāmen: “Xiǎngyào fùqīn huómìng, jiù bù yào wèn”

พ่อของฉันให้น้องสาวฉันบอกกับพวกเขาว่า: “อยากให้พ่อมีชีวิตอยู่ ก็อย่าถาม”

(2) บริบททางสถานการณ์

ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย 想要 สามารถปรากฏในเหตุการณ์สื่อความประสงค์ที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ก็ได้ เช่น

- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อถึงเหตุการณ์ในอดีต

营长原想要他跟别的伤员一起留在山下。

Yíngzhǎng yuán xiǎngyào tā gēn bié de shāngyuán yìqǐ liú zài shān xià.

ผู้บังคับกองพันเดิมที่ต้องการให้เขาอยู่ที่ดินเขาด้วยกันกับผู้บาดเจ็บคนอื่น

他本来想要阿拉法特下台...

Tā běnlái xiǎngyào Ālāfǎtè xiàtái...

เดิมที่เขาอยากให้ Yasser Arafat ลงจากตำแหน่ง...

- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อถึงเหตุการณ์ในปัจจุบัน

我们今天想要做的就是开拓人们的视野...

Wǒmen jīntiān xiǎngyào zuò de jiù shì kāituò rénmen de shìyě...

สิ่งที่พวกเราอยากจะทำวันนี้ก็คือเปิดกว้างทัศนวิสัยของทุกคน

现在的情况不一样了，想要尽快研究出成果，并把科技转化为生产力，最重要的推动力就是市场。

Xiànzài de qíngkuàng bù yíyàng le, xiǎngyào jǐnkuài yánjiū chū chéngguǒ, bìng bǎ kējì zhuǎnhuà wéi shēngchǎnlì, zuì zhòngyào de tuīdòng lì jiù shì shìchǎng.

สถานการณ์ตอนนี้ไม่เหมือนเดิมแล้ว อยากจะวิจัยให้ผลออกมาเร็วๆ

และนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาเปลี่ยนเป็นกำลังในการผลิต

แรงผลักดันที่สำคัญที่สุดก็คือตลาด

- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อถึงเหตุการณ์ในอนาคต

未来想要赚大钱，必须有这个能力。

Wèilái xiǎngyào zhuàn dà qián, bixū yǒu zhè ge nénglì.

หากในอนาคตอยากจะทำเงินได้เยอะ จำเป็นต้องมีความสามารถนี้

我打算，下次想要参加长跑马拉松比赛。

Wǒ dǎsuàn, xià cì xiǎngyào cānjiā chángpǎo mǎlāsōng bǐsài.

ฉันวางแผนว่า ครึ่งหน้าอยากจะทำร่วมการแข่งขันวิ่งมาราธอนระยะยาว

3.2 คำกริยาช่วย 愿意, 会 ที่ทำหน้าที่เป็นกริยาช่วยในประโยคเท่านั้น

3.2.1 ความหมายของคำกริยาช่วย 愿意, 会 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

3.2.1.1 ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 愿意

พบว่า คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 愿意 ใช้สื่อความหมายถึงการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความเต็มใจ (符合心意 fúhé xīnyì) (Lǚ Shūxiāng, 2013: 639) เช่น

人家不愿意让我们听。

Rénjiā bù yuànyì ràng wǒmen tīng.

ทุกคนไม่ยอมฟัง

你愿意大家都去吗?

Nǐ yuànyì dàjiā dōu qù ma?

คุณยินดีให้ทุกคนไปไหม

3.2.1.2 ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 会

มีนักวิชาการ เช่น 周小兵(1996) ได้กล่าวถึงความหมายประการหนึ่งของคำกริยาช่วย 会 ว่า สามารถใช้สื่อถึงความเป็นไปได้และการสัญญา (可能与承诺 kěnéng yǔ chéngnuò) ดังตัวอย่าง

- การสื่อความหมายถึง ความเป็นไปได้ (可能 kěnéng)

他会不会去?

Tā huìbúhuì qù?

เขาจะไปหรือไม่

- การสื่อความหมายถึง การสัญญา (承诺 chéngnuò)

你放心吧，我会好好地看他。

Nǐ fàngxīn ba, wǒ huì hǎohǎo de kàn zhe tā.

เธอวางใจเถอะ ฉันจะดูแลเขาอย่างดี

นอกจากนี้ คำกริยาช่วย 会 ยังสามารถสื่อความหมายในลักษณะอื่นๆ ที่แตกต่างกัน ออกไปด้วย ดังนี้

- การสื่อความหมายถึง ความสามารถ (能力 nénglì) เช่น

我根本不会踢足球。

Wǒ gēnběn bú huì tī zúqiú.

ฉันเตะบอลไม่เป็นเลย

- การสื่อความหมายถึง ความชำนาญในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (善于做某事 shànyú zuò mǒu shì) เช่น

他很会演戏。

Tā hěn huì yǎn xì.

เขาแสดงละครได้เก่งมาก

ทั้งนี้ ในความคิดเห็นของ 周小兵 และนักวิชาการบางส่วน³⁵ คำกริยาช่วย 会 ที่ใช้สื่อความถึง “การสัญญา” ดังกล่าวข้างต้น สามารถใช้สื่อความหมายถึง ความประสงค์ หรือความต้องการในลักษณะเดียวกับคำกริยาช่วย 想, 要, 想要 และ 愿意 ได้

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์ตัวอย่างเท่าที่สามารถรวบรวมได้ การสื่อความหมายถึง “การสัญญา” ในประโยคที่มีคำกริยาช่วย 会 ปรากฏใช้นั้น ดูเหมือน จะไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงหรือไม่ได้สื่อความหมายที่ชัดเจนแน่นอนถึงความประสงค์ หรือความต้องการสักเท่าใด เนื่องจากการให้สัญญาเป็นเพียงการแสดงว่าผู้ที่ให้สัญญา รับปากที่จะกระทำการหนึ่งสิ่งใด โดยไม่ได้แฝงนัยยะเรื่องความประสงค์หรือความต้องการ ของผู้ที่ให้สัญญาแต่อย่างใด ผู้ที่ให้สัญญาอาจจำเป็นต้องกระทำในสิ่งที่ตนเองให้สัญญาไป โดยไม่ได้เกิดจากความประสงค์หรือความประสงค์ของผู้ที่ให้สัญญาเองก็ได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ผลงานในอดีตที่ได้เสนอให้คำกริยาช่วย 会 ที่สื่อ ความหมายถึง “การสัญญา” สามารถแสดงนัยยะเป็นคำกริยาช่วยที่สื่อความหมายถึง ความประสงค์หรือความต้องการในลักษณะเดียวกับคำกริยาช่วย 想, 要, 想要 และ 愿意 (ดังที่ปรากฏอยู่ในสมมติฐานที่งานวิจัยครั้งนี้ได้อ้างอิงถึงในบทที่ 1) ก่อนข้างจะไม่ สอดคล้องกับข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่ผู้วิจัยสามารถรวบรวมได้ในงานวิจัยนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้ การศึกษาในส่วนของโครงสร้างไวยากรณ์และบริบทของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการในหัวข้อ 3.2.2 ที่เหลือนั้น ผู้วิจัยจะขอเสนอแต่การศึกษาโครงสร้าง ไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 愿意 เท่านั้น

³⁵ นอกจาก 周小兵 แล้ว นักวิชาการเช่น 黄郁纯 (Huáng Yùchún, 1999) และ 赖鹏 (Lài Péng, 2006) ก็ให้ ความหมายของคำกริยาช่วย 会 ในลักษณะนี้เช่นเดียวกัน

3.2.2 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

1) โครงสร้างไวยากรณ์คำกริยาช่วย 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

เช่นเดียวกับคำกริยาช่วยชนิดอื่นๆ คำกริยาช่วย 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ จะปรากฏอยู่หน้ากริยาหรือกริยาวลีเสมอ เช่น

你愿意屈服就尽管屈服，但我不会。

Nǐ yuànyì qūfú jiù jǐnguǎn qūfú, dàn wǒ búhuì.

คุณยอมศิโรราบก็ยอมให้สุด แต่ฉันไม่ยอม

消费者愿意购买满足他们需要或欲望的产品。

Xiāofèizhě yuànyì gòumǎi mǎnzú tāmen xūyào huò yùwàng de chǎnpǐn.

ผู้บริโภคยินดีซื้อสินค้าที่พอใจในความต้องการและความคาดหวังของ

พวกเขา

นอกจากนี้ คำกริยาช่วย 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ ยังมีโครงสร้างไวยากรณ์และอื่นๆ ดังต่อไปนี้

(1) คำกริยาช่วย 愿意 สามารถปรากฏประโยคที่กรรมทำหน้าที่ความเป็นประธาน

(兼语句) ที่มีโครงสร้างในรูป “愿意 + 让/叫/给 + 名词(‘宾语’ 兼 ‘主语’) + 动

词” โดยจะสามารถละคำบุพบท 让, 叫 หรือ 给 ได้ เช่น

如果政府对职工持股有税收上的优惠政策，企业也愿意
(让) 职工持有股份。

Rúguǒ zhèngfǔ duì zhígōng chígǔ yǒu shuìshōu shàng de yōuhuì zhèngcè, qǐyè yě yuànyì rang zhígōng chíyǒu gǔfèn.

หากรัฐบาลมีนโยบายที่ให้สิทธิพิเศษเรื่องภาษีสำหรับหุ้นส่วนแรงงาน

วิสาหกิจผู้ประกอบการก็เต็มใจให้แรงงานมีหุ้นส่วน

หรือสามารถปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างเป็นกริยาเรียง (连动句) เช่น

她愿意来对唱吗?

Tā yuànyì lái duìchàng ma?

หล่อนยินดีจะมาร้อง(เพลง)คู่ใหม่

你何必自己说愿意去当尼姑呢?

Nǐ hébì zìjǐ shuō yuànyì qù dāng nígū ne?

ทำไมคุณถึงพูดเองว่ายินดีจะไปเป็นแม่ชีล่ะ

(2) ลักษณะของประธานในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย 愿意 ที่แสดงถึงความประสงค์หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย พบว่า ประธานของประโยคจะต้องมีลักษณะเป็น สิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึก เช่น มนุษย์ เป็นต้น หรือหากประธานเป็นสิ่งไม่มีชีวิต ก็มีข้อน่าสังเกตว่า สิ่งไม่มีชีวิตที่กล่าวถึงนั้นยังคงสามารถใช้ในความหมายแทนมนุษย์ได้ เช่น

你不愿意花那些钱，不看就是了。

Nǐ bù yuànyì huā nàxiē qián, bú kàn jiù shì le.

คุณไม่เต็มใจเสียเงินจำนวนนั้น ไม่ดูก็จบ

他们是愿意帮助我们工作的。

Tāmen shì yuànyì bāngzhù wǒmen gōngzuò de.

พวกเขาเต็มใจช่วยเหลือพวกเราทำงาน

没想到那家公司却死活都不愿意再与他们谈。

Méi xiǎngdào nà jiā gōngsī què sǐ huó dōu bù yuànyì zài yǔ tāmen tán.

คิดไม่ถึงว่าบริษัทนั้นหัวเด็ดตีนขาดยังไงก็ไม่ยอมคุยกับพวกเขาอีก

美国 厂商愿意接受英镑。

Měiguó guǎngshāng yuànyì jiēshòu Yīngbàng.

ร้านค้าของอเมริกายินดีรับเงินปอนด์

(3) ชนิดของคำวิเศษณ์ (副词) ที่สามารถวางขยายอยู่หน้ากริยาวลีในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย 愿意 ที่แสดงถึงความประสงค์หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย เป็นดังนี้

ก) คำวิเศษณ์บอกระดับ

他们更愿意聆听生动的发言。

Tāmen gèng yuànyì língtīng shēngdòng de fāyán.

พวกเขาอยากฟังคำกล่าวที่มีชีวิตชีวามากกว่า

ข) คำวิเศษณ์บอกขอบเขต

消费者一般都愿意到大商场选购。

Xiāofèizhě yībān dōu yuànyì dào dà shāngchǎng xuǎngòu.

ผู้บริโภคโดยทั่วไปแล้วล้วนเต็มใจไปจับจ่ายที่ซูเปอร์มาเก็ตขนาดใหญ่

ค) คำวิเศษณ์บอกการปฏิเสธ

他们不愿意离开他们的热爱和依靠的大森林。

Tāmen bù yuànyì líkāi tāmen de rè'ài hé yīkào de dàsēnlín.

พวกเขาไม่เต็มใจที่จะจากป่าใหญ่ที่พวกเขารักและพึ่งพิงอาศัย

ง) คำวิเศษณ์บอกเวลา

我一直愿意给父母和舅舅讲自己的心里话。

Wǒ yìzhí yuànyì gěi fùmǔ hé jiùjiù jiǎng zìjǐ de xīnlǐ huà.

ฉันเต็มใจจะพูดความในใจของตนเองกับพ่อแม่ และลุงมาตลอด

จ) คำกริยวิเศษณ์บอกน้ำเสียง

俺有一个大胆的计划，不知你可愿意听？

ǎn yǒu yí gè dàdǎn de jìhuà, bù zhī nǐ kě yuànyì tīng?

ฉันมีแผนใจป่าแผนหนึ่ง ไม่รู้ว่าเธอจะอยากฟังไหม

นอกจากนี้ ก็อาจมีกริยวลีหรือคำคุณศัพท์ที่วางขยายอยู่หน้ากริยวลีในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย 愿意 ที่แสดงถึงความประสงค์ หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย เช่น

我宁愿死也不愿意和他吃饭。

Wǒ nìngyuàn sǐ yě bù yuànyì hé tā chīfàn.

ให้ตายยังไงซะ ฉันก็ไม่ยอมกินข้าวกับเขา

有这样的售后服务，顾客自然愿意购买。

Yǒu zhèyàng de shòuhòu fúwù, gùkè zìrán yuànyì gòumǎi.

มีบริการหลังการขายแบบนี้ ลูกค้าก็อยากซื้อเป็นปกติ

(4) การปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ

พบว่า คำกริยาช่วย 愿意 สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยที่สื่อความเป็นไปได้ เช่น

我不相信有任何人会愿意出面帮助我的忙。

Wǒ bù xiāngxìn yǒu rènhé rén huì yuànyì chūmiàn bāngzhù wǒ de máng.

ฉันไม่เชื่อว่าจะมีใครคนไหนยอมออกหน้าช่วยเหลือฉัน

哈利的正值肯愿意放弃不可能做的生意。

Hāli de zhèngzhí kěn yuànyì fàngqì bù kěnéng zuòde shēngyì.

แฮรี่คิดในเชิงบวกที่เต็มใจยอมปล่อยธุรกิจที่ทำไม่ได้ไป

(5) การปรากฏใช้ร่วมกับคำลงท้ายบอกน้ำเสียง 了² ในรูป “愿意……了” เช่น

检讨一次不够就检讨几次，讲得人家不愿意听了。

Jiǎntǎo yí cì bú gòu jiù jiǎntǎo jǐ cì, jiǎng de rénjiā bù yuànyì tīng le.

ตรวจสอบรอบเดียวไม่พอ จะตรวจสอบหลายรอบ พูดจนคนไม่อยากจะฟังแล้ว

波尔达斯先生不愿意再管他了。

Bō'ěr Dásī xiānsheng bù yuànyì zài guān tā le.

นาย Poldark ไม่อยากยุ่งกับเขาแล้ว

(6) การทำหน้าที่เป็นส่วนของประโยคประเภทต่างๆ

กริยาวลีที่มีคำกริยาช่วย 愿意 ปรากฏร่วมอยู่ด้วย สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดง ส่วนขยายนาม ส่วนขยายกริยา และส่วนเสริมกริยา ในประโยค เช่น

- กรณีทำหน้าที่เป็นภาคแสดง

公众仍然愿意购买。

Gōngzhòng réngrán yuànyì gòumǎi.

สาธารณชนยังคงยินดีที่จะซื้อ

他曾经不愿意多说话，现在也只好表态了。

Tā céngjīng bùyuànyì duō shuōhuà, xiànzài yě zhǐhǎo biǎotài le.

เขาเคยไม่ยินดีที่จะพูดมากมาย ตอนนี้นี้ก็ได้แต่แสดงจุดยืนของตนเอง

- กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนาม

每个人都按照自己所愿意的方式用自己的力量保存自己。

Měi gè rén dōu ànzhào zìjǐ suǒ yuànyì de fāngshì yòng zìjǐ de lìliàng bǎocún zìjǐ.

ทุกคนล้วนยึดวิธีที่ตนเองเต็มใจในการใช้กำลังของตนดำรงไว้ซึ่งตนเอง

我们都善于忘记愿意忘记的事。

Wǒmen dōu shànyú wàngjì yuànyì wàngjì de shì.

พวกเราต่างสันทัดในการลืมเรื่องที่ยากจะลืม

- กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกริยา

余峻廷很不愿意地望他一眼。

Yú Jùntíng hěn bù yuànyì de wàng tā yī yǎn.

Yú Jùntíng มองดูเขาที่หนึ่งอย่างไม่เต็มใจมาก ๆ

她不愿意地离开这儿。

Tā bú yuànyì de líkāi zhèr.

หล่อนจากที่นี่ไปอย่างไม่เต็มใจ

- กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมกริยา

你讲得让世人愿意听、喜欢听。

Nǐ jiǎng de rang shìrén yuànyì tīng, xǐhuan tīng.

คุณพูดเสียจนทำให้คนในโลกยอมฟัง และชอบฟัง

他已经懒得愿意跟谁说话。

Tā yǐjīng lǎn de bù yuànyì gēn shéi shuō huà.

เขาขี้เกียจจนไม่อยากจะพูดคุยกับใครแล้ว

2) บริบทการใช้คำกริยาช่วย 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

(1) บริบททางวัฒนธรรม

ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย 愿意 สามารถใช้ในบริบทที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีความอาวุโสเสมอกัน และแตกต่างกัน เช่น

- กรณีที่ผู้ส่งสาร และผู้รับสารมีความอาวุโสเสมอกัน

(บทสนทนาระหว่าง 繁漪 กับ 鲁侍萍)³⁶

繁漪：不，她非常聪明，我也很喜欢她。这孩子不应当叫她伺候人，应当替她找一个正当的出路。

Fán Yī: Bù, tā fēicháng cōngmíng, wǒ yě hěn xǐhuan tā.

Zhè hái zi bù yīngdāng jiào tā cìhòu rén, yīngdāng tì tā zhǎo yí gè zhèngdāng de chūlù.

Fán Yī: ไม่ หล่อนฉลาดมาก ฉันก็ชอบหล่อนมาก เด็กคนนี้ไม่ควรให้

หล่อนมารับใช้คน ควรจะหาทางออกที่เหมาะสมให้กับหล่อน

鲁侍萍：太太多夸张了。我倒是不愿意这孩子帮人。

Lǚ Shìpíng: Tàitai duō kuāzhāng le. Wǒ dào shì bù yuànyì zhè hái zi bang rén.

Lǚ Shìpíng: คุณนายชมเกินไปแล้ว ฉันกลับไม่อยากจะเด็กมาช่วยใคร

(คำพูดของ 周冲 ที่พูดกับ 四风)³⁷

周冲：你，你像是不愿意我似的。为什么呢？我以后不再乱说话了。

Zhōu Chōng: Nǐ, nǐ xiàng shì bù yuànyì jiàn wǒ shìde.

Wèishénme ne? Wǒ yǐhòu bú zài luàn shuōhuà le.

³⁶繁漪 และ 鲁侍萍 เป็นตัวละครในเรื่อง 雷雨 ของ 曹禺 ซึ่งทั้งสองคนล้วนเป็นคนรักของ 周朴园 ทั้งสิ้น แต่ 鲁侍萍 เป็นคนรักเก่า และปัจจุบันทำหน้าที่เป็นคนใช้ในบ้าน ขณะที่ 繁漪 เป็นภรรยาของ 周朴园 และมีศักดิ์เป็นคุณนายของตระกูล

³⁷周冲 และ 四风 เป็นตัวละครในเรื่อง 雷雨 ของ 曹禺 โดยที่ 周冲 เป็นลูกชายคนเดียวของ 周朴园 กับ 繁漪 ขณะที่ 四风 เป็นลูกสาวคนเดียวของ 鲁贵 กับ 侍萍 และทำหน้าที่เป็นสาวรับใช้ในบ้านนอกจากนี้ 周冲 ยังแอบหลงรัก 四风 อีกด้วย

Zhōu Chōng: เธอ เธอดูเหมือนกับไม่เต็มใจพบฉัน ทำไมล่ะ หลังจากนั้น
ฉันจะไม่พูดถึงเธออีกแล้ว

- กรณีที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีความอาวุโสแตกต่างกัน

(บทสนทนาระหว่าง 四风 และ 繁漪)³⁸

四风: 太太，您脸上像是发烧，您还是到楼上歇着吧。

Sìfèng: Tàitai, nín liǎn shàng xiàng shì fāshāo, nín háishi dào
lóu shàng xiē zhe ba.

Sìfèng: คุณนาย หน้าของท่านดูเหมือนเป็นไข้ ท่านไปพักบนตึกเถอะคะ

繁漪: 我不愿意躺在床上。

Fán Yī: Wǒ búyuànyì tang zài chuáng shàng.

Fán Yī: ฉันไม่อยากเอนบนเตียง (ในที่นี้หมายถึง ไม่อยากนอนพัก)

(บทสนทนาระหว่าง 繁漪 กับ 周冲)³⁹

繁漪: 什么? 求婚? (这两个字叫她想笑)

Fán Yī: Shénme? Qiúhūn? (zhè liǎng gè zì jiào tā xiǎng xiào)

Fán Yī: อะไรนะ ขอแต่งงาน (คำนี้ทำให้หล่อนอยากจะหัวเราะ)

周冲: (很正经地、不喜欢母亲这样的态度) 不，妈，您不要笑！她拒绝我了。--可是我很高兴，这样我觉得她更高贵了。她说她不愿意嫁给我。

Zhōu Chōng: (hěn zhèngjīng de、bù xǐhuan mǔqīn zhèyàng de
tàidu) bù, mā, nín bú yào xiào! Tā jùjué wǒ le. –
kěshì wǒ hěn gāoxìng, zhèyàng wǒ juéde tā gèng
gāoguì le. Tā shuō tā bù yuànyì jià gěi wǒ.

Zhōu Chōng: (ท่าทางจริงจัง ไม่ชอบท่าทีของแม่แบบนี้มากๆ) ไม่ แม่
แม่อย่าหัวเราะ หล่อนปฏิเสธผมแล้ว – แต่ว่าผมดีใจมาก แบบนี้

³⁸四风 และ 繁漪 เป็นตัวละครซึ่งมีความสัมพันธ์แบบสารวัตรใช้กับคุณนายของตระกูล ในบทประพันธ์เรื่อง 雷雨 ของ 曹禺

³⁹繁漪 และ 周冲 เป็นตัวละครที่เป็นแม่ลูกกัน ในบทประพันธ์เรื่อง 雷雨 ของ 曹禺

ผมรู้สึกว่าการเลื่อนสูงส่ง หล่อนบอกว่าการเลื่อนไม่เต็มใจแต่งงานกับ

ผม

(2) บริบททางสถานการณ์

ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย 愿意 สามารถปรากฏในเหตุการณ์สื่อความ ประสงค์ที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ก็ได้ เช่น

- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อถึงเหตุการณ์ในอดีต

你知道，过去甚至有人愿意把天堂送给他，只要他能打破这个模式。

Nǐ zhīdào, guòqù shènzhì yǒu rén yuànyì bǎ tiāntáng song gěi tā, zhǐyào tā néng dǎpò zhè ge móshì.

เธอรู้หรือเปล่า เมื่อก่อนถึงกับมีคนเต็มใจเอาสวรรค์มาให้เขา ขอเพียงแต่เขาสามารถทำลายรูปแบบนี้ได้

我昨天做了一件极不愿意做的事，去替徐志摩证婚。

Wǒ zuótiān zuò le yí jiàn jí bù yuànyì zuò de shì, qù tì Xú Zhímó zhèng hūn.

เมื่อวานนี้ ฉันทำสิ่งที่ไม่เต็มใจทำมากเรื่องหนึ่ง คือไปเป็นสักขีพยานในการแต่งงานแทน Xú Zhímó

- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อถึงเหตุการณ์ในปัจจุบัน

他现在觉得更愿意和他的弟弟一起在父亲的公司里负起更大的责任。

Tā xiànzài juéde gèng yuànyì hé tā de dìdì yìqǐ zài fùqīn de gōngsī lǐ fù qǐ gèng dà de zérèn.

ตอนนี้เขา รู้สึกเต็มใจรับผิดชอบหน้าที่ที่ใหญ่ขึ้นในบริษัทของพ่อร่วมกับน้องชายของเขามากขึ้น

我们许多人现在都愿意承认科学工作的范围要比经验工作大得多。

Women xǔduō rén xiànzài dōu yuànyì chéngrèn kēxué gōngzuò de fānwéi yào bǐ jīngyàn gōngzuò dà dé duō.

พวกเราหลายคนตอนนี้ล้วนเต็มใจยอมรับว่าขอบเขตงานด้าน

วิทยาศาสตร์ใหญ่กว่างานที่ใช้ประสบการณ์อย่างมาก

- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อถึงเหตุการณ์ในอนาคต

如果有成交的可能性，他以后愿意继续谈这笔交易。

Rúguǒ yǒu chéngjiāo de kěnéng xìng, tā yǐhòu yuànyì jìxù tán zhè bǐ jiāoyì.

หากมีความเป็นไปได้ที่จะเจรจาสำเร็จ หลังจากนั้น เขาก็ยินดีที่จะพูดคุยเรื่องธุรกิจการค้านี้ต่อ

稍微问一下下周有人愿意去杭州帮忙做一下民工吗？

Shāowēi wèn yí xià xià zhōu yǒu rén yuànyì qù Hángzhōu bāngmáng zuò yí xià míngōng ma?

ขอถามหน่อยว่า สัปดาห์หน้ามีใครยินดีจะไปช่วยเป็นแรงงานที่ทางใจไหม

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า คำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง โดยส่วนใหญ่แล้วมีความหมาย โครงสร้างไวยากรณ์ และบริบทการใช้ที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน ในบทต่อไป ผู้วิจัยจะศึกษาคำกริยาช่วยภาษาไทยที่สามารถเทียบเคียงในลักษณะเดียวกันได้กับคำกริยาช่วยดังกล่าวในภาษาจีนกลาง เพื่อดูว่า คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาไทยมีความหมาย โครงสร้างไวยากรณ์ และบริบทการใช้เป็นอย่างไร

บทที่ 4

คำกริยาช่วยในภาษาไทยที่มีลักษณะเดียวกันกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือ ความต้องการในภาษาจีนกลาง

เนื่องจากคำกริยาช่วยในภาษาไทยมีขอบเขตของคำที่กว้างกว่าคำกริยาช่วยในภาษาจีนกลาง ในบทนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาเพียงคำกริยาช่วยที่สามารถเทียบเคียงได้กับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางในบทที่ 3 เท่านั้น ซึ่งได้แก่ คำกริยาช่วย “จะ”, “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์(จะ)”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)”

อนึ่ง หากพิจารณาจากคุณลักษณะของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ ตามที่ปรากฏใช้จริงในภาษาไทย เราอาจแบ่งกลุ่มของคำกริยาช่วยดังกล่าวได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ 1) คำกริยาช่วยที่สามารถทำหน้าที่เป็นได้ทั้งกริยา และกริยาช่วยในประโยค ได้แก่ “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์(จะ)” และ 2) คำกริยาช่วยที่ทำหน้าที่เป็นกริยาช่วยในประโยคเท่านั้น ได้แก่ “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะแยกอธิบายคำกริยาช่วยแต่ละกลุ่มเป็นลำดับไป

4.1 คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์(จะ)” ที่ สามารถทำหน้าที่เป็นได้ทั้งกริยา และกริยาช่วยในประโยค

4.1.1 ความหมายของคำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์(จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ⁴⁰

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายต่างๆ ของคำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ไว้ดังนี้

1) ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ “อยาก (จะ)”

เมื่อใช้เป็นคำกริยา สามารถสื่อความหมายได้ 2 อย่าง ได้แก่

⁴⁰ตัวอย่างการใช้คำ “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)”

(1) การสื่อความหมายถึง ความปรารถนา, ประสงค์, ต้องการ, ใคร่ เช่น

อยากเป็นใหญ่เป็นโต, อยากมีเงิน

(2) การสื่อความหมายถึง ความหิวหรือกระหาย (ใช้แก่อาหาร) เช่น อยากข้าวอยากน้ำ

2) ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ “ต้องการ (จะ)”
เมื่อใช้เป็นคำกริยา สามารถสื่อความหมายได้เพียงอย่างเดียว คือ “อยากได้, ใคร่ได้, ประสงค์”

3) ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ “ปรารถนา (จะ)”
เมื่อใช้เป็นคำกริยา สามารถสื่อความหมายถึง “การมุ่งหมาย, อยากได้ หรือ ต้องการ”

4) ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ “ประสงค์ (จะ)”
เมื่อใช้เป็นคำกริยา สามารถสื่อความหมายได้ 2 อย่าง ได้แก่

(1) การสื่อความหมายถึง ความต้องการ, อยากได้

(2) การสื่อความหมายถึง ความมุ่งหมาย, มุ่ง ในที่นี้ มีลูกคำ (derivative) หรือศัพท์ย่อย (sub-vocabulary) ของ “ประสงค์” ได้แก่ “ประสงค์ร้าย”

4.1.2 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์(จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

เช่นเดียวกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง ซึ่งได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาไทย จะปรากฏอยู่หน้าคำกริยา (และ/หรือ คำคุณศัพท์) หรือกริยาลิสม่อ เช่น

อยากจะทำงาน

ถ้าอยากจะรวย ไม่ต้องมาทำงานหนังสือ แต่มันเป็นงานที่ให้คุณค่าทาง
จิตใจ

ดิฉันเชื่อว่าคงไม่มีใครต้องการตกเป็นจุดอ่อนของการสนทนา

อุปสรรคต่างๆในการพัฒนาประเทศนั้น ส่วนหนึ่งมาจากคนรวยที่
ต้องการจะรวยมากยิ่งขึ้น

พระบรมจักรพรรดิราชปราวรณาที่จะมีมนุษยธรรมอย่างพอๆกับ
รามคำแหง

มนุษย์ปราวรณาที่จะดำเนินชีวิตของตนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

หากครอบครัวใดประสงค์จะฟังนิทาน ก็มักจะนิยมนำเรื่องสั้นๆ มาอ่าน
จนจบในเวลาไม่เกิน7วัน

ข้าพเจ้าเองไม่ประสงค์จะต่อต้านศีลธรรม คุณธรรม หรือคนดีมีคุณธรรม

กระนั้นก็ตาม คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปราวรณา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ ยังมีโครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้ในลักษณะที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันอยู่บ้าง ดังต่อไปนี้

1) โครงสร้างไวยากรณ์ของคำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปราวรณา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

(1) คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปราวรณา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” สามารถปรากฏประโยคที่มีโครงสร้างที่ซับซ้อน เช่น ประโยคที่มีกรรมทำหน้าที่ความเป็นประธานในลักษณะเดียวกับ 兼语句 ในภาษาจีนกลาง เช่น

คนที่มาหาผมส่วนใหญ่ก็อยากให้ (ผม) ออกแบบรองเท้าให้กับเขา

พวกเราอยากจะทำให้ทุกคนได้รู้จักงานของเรา

ข้าพเจ้าต้องการให้ (เขา) เก็บเงิน ประหยัดเท่าที่จะประหยัดได้

ผมต้องการให้ (ตัวเอง) มีคุณค่าในสายตาของเธอนั้นมากขึ้น
 ผมชอบคนพวกนี้ และปรารถนาจะให้คนพวกนี้มีอยู่เยอะๆ
 เขาปรารถนาจะให้คนๆ นั้นเป็นดังคนที่เจอในความฝันเมื่อวันวาน
 ผู้วิจัยประสงค์ที่จะให้ (งานวิจัยที่ทำขึ้น) เกิดประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ
 บุคคลผู้เกี่ยวข้องต่างประสงค์จะให้ (การสื่อสารแห่งประเทศไทย)
 ดำเนินการจัดสร้างตราไปรษณียากรเพื่อเป็นที่ระลึก

หรือสามารถปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างเป็นกริยาเรียง (serial verb construction) ซึ่งมีลักษณะเดียวกับ 连动句 ในภาษาจีนกลาง เช่น

พอดีเรามีแผนว่าอยากจะนั่งรถไฟไปเที่ยวภายใน 1 วัน⁴¹
 เวลาลูกค้าซื้อไป ผมก็อยากจะตามไปปลูกให้เขาชะทุกบ้าน
 พี่ต้องการไปทำงานที่ต่างประเทศจริงๆ หรือ
 สำหรับท่านใดที่ต้องการมารับประทานอาหารที่ร้านไวน์ วิลเลจ กรุณา
 โทรสำรองที่นั่งล่วงหน้าค่ะ
 เขาปรารถนาจะไปสู้รบกับพวกมัน
 ประชาชนจำนวนมากปรารถนาจะไปบริจาคสิ่งของให้กับผู้ยากไร้
 ผู้ที่ประสงค์จะไปสมัครเป็นทหารสามจังหวัดภาคใต้มีจำนวนมาก
 สมอ.ได้ดำเนินการรับรองคุณภาพแก่ผู้ผลิตที่ประสงค์จะขอรับรอง
โครงการอนุญาตให้แสดงเครื่องหมายมาตรฐาน

(2) ลักษณะของประธานในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ที่แสดงถึงความประสงค์หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย

⁴¹ วิจิตร ภาณุพงศ์ (2530 อ้างถึงในสุนันท์ อัญชิตินุกูล, 2546:138) จัดให้คำ “ไป” และ “มา” ในภาษาไทย เป็นคำหน้ากริยา

พบว่า ประธานของประโยคจะต้องมีลักษณะเป็นสิ่งที่ชีวิตที่มีความรู้สึก เช่น มนุษย์ เป็นต้น หรือหากประธานเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต ก็มีข้อน่าสังเกตว่าสิ่งที่ไม่มีชีวิตที่กล่าวถึงนั้นยังคงสามารถใช้ในการความหมายแทนมนุษย์ได้ เช่น

ใครๆ ก็คงไม่อยากไปหาหมอ กินยาเป็นกำ

...ใจอยากจะไปรอบแรก เพราะแดดกำลังดีไม่ร้อนจนเกินไป...

คุณยายไม่ต้องการทำสีผม แค่สระและไต่เท่านั้น

งานนี้ต้องการสร้างจิตสำนึกให้เยาวชน และชาวไทยจีนได้ตระหนักรู้ถึงพิษภัย...

นักคิดนักแสวงหาปรารถนาจะหาแสงสว่าง หรือทางออกจากความมืดมิด

เขาจัดหาหมู่บ้านที่ปรารถนาจะทำการเพาะปลูกที่ทำแล้วไม่สำเร็จ

คอลัมนิสต์บางคนไม่ประสงค์จะให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่เป็นอยู่

โรงงานที่ประสงค์จะประกอบกิจการตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

(3) ชนิดของคำวิเศษณ์⁴² ที่สามารถวางขยายกริยาวลีในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ที่แสดงถึงความประสงค์ หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย เป็นดังนี้

⁴²สุนันท์ อัญชลินกุล (2546: 121-123) ได้แบ่งคำวิเศษณ์ในภาษาไทย ซึ่งสามารถขยายคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา หรือคำวิเศษณ์ด้วยกัน ออกเป็น 10 ชนิด ได้แก่ 1) ลักษณะวิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์ที่ใช้ขยายบอกลักษณะ, 2) สถานวิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์ที่ใช้ขยายบอกสถานที่, 3) ประมาณวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์บอกจำนวนทั้งจำนวนนับ และบอกปริมาณ, 4) กาลวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์บอกเวลา, 5) นิยมวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกความหมายชี้เฉพาะ, 6) อนิยมวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ไม่บอกความหมายชี้เฉพาะ, 7) ปฏิเสธวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่แสดงความสงสัย หรือใช้ในคำถาม, 8) ประติเชษฐวิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์ที่บอกความห้ามหรือความไม่รับรอง, 9) ประติชญาวิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์ที่บอกการตอบรับ, 10) ประพันธวิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์ที่เชื่อมกริยา

ก) ประมาณวิเศษณ์

บัวไม่ได้ไปเมืองนอกตั้งแต่เด็ก บัวอยากจะไปมาก

ดีเอส. ลอเรนซ์ มาคิส์ เดอ ซาด หรือ อุษณา เพลิงธรรมล้วนต้องการสื่อ
ถึงเรื่องเพศในระดับวัฒนธรรม และการเมือง

เขาคือคนที่หล่อนปรารถนาจะพบมากที่สุด

สำนักงานใหญ่เพียงประสงคฺ์ให้บริษัทจำเลยดำเนินการทางวินัยต่อโจทก์
และไม่ยอมให้โจทก์ทำงานที่เดิมต่อไป

ข) นิยมวิเศษณ์

ถ้าเธอได้ลองชิมอาหารได้ เธอจะต้องอยากกินอีกแน่ๆ

ใครๆ ก็ต้องการเป็นที่รักทั้งนั้น

เรารู้ดีว่าอย่างไรเราก็ปรารถนาที่จะมาเยือนอีกอย่างแน่นอน

ท่านก็คงไม่ประสงค์จะให้เล็กใส่ชุดแขกแล้วหันไปใส่กิโมโนแทนเป็นแน่

ค) ประดิษัทธิวิเศษณ์

ดูเขาบอกว่า เขาไม่อยากรอแล้ว

ถ้าเราไม่ต้องการให้เด็กแสดงพฤติกรรมใด ก็อย่าไปให้เด็กเรียนรู้
พฤติกรรมนั้น

ปกติแล้ว ผู้พูดจะไม่พ่นคำใดออกมาโดยไม่ปรารถนาจะสื่อความหมาย

กฎหมายไม่ประสงค์จะป้องกันการมีคู่สมรสมากกว่าหนึ่งคน

ง) กาลคำวิเศษณ์

ปีหน้าบวักก็จะ 35 แล้ว เลยอยากมีลูกเร็วๆ

เขาต้องการจะมารับของที่สั่งไว้เดี๋ยวนี้

ท่านปรารถนาจะได้ทำในสิ่งที่ตนรักเสมอ

ปัจจุบันมีผู้ประสงค์ขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ในเขตอุทยานจำนวน
มาก

นอกจากนี้ ก็อาจมีกริยาวลีที่วางขยายอยู่หน้ากริยาวลีในประโยคซึ่งมีคำกริยา
ช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ที่แสดงถึงความประสงค์
หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย เช่น

คุณราศรีตื่นตื่นอยากจะเห็นแดนเชลดาราคนโปรด

บุญได้แก่ เจตนากุศลที่ใฝ่ฝันต้องการจะให้จิตที่คิดอยากจะให้เป็นตัวบุญ
เป็นตัวกุศล

เธอมุ่งมาดปรารถนาที่จะทำมันให้สำเร็จ

(4) การปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ

พบว่า คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ ได้ เช่น

ผมกำลังอยากจะไปให้พินทุ มหานครนี้⁴³

⁴³ดิเรกชัย มหัทธนะสิน (2516: 157) จัดให้คำเช่น กำลัง เพิ่ง เคย ฯลฯ เป็น “คำช่วยหน้ากริยา” พร้อมกันนี้ก็จัดให้คำเช่น แล้ว อยู่ อยู่แล้ว ฯลฯ เป็น “คำช่วยหลังกริยา” ส่วน เปรมจิต ชนะวงศ์ (2538: 209) ได้จัดให้คำเช่น คง อาจ ชะรอย เห็นจะ กระมัง ฯลฯ เป็น “คำกริยาช่วยที่สื่อความหมายเชิงการคาดหมาย แบ่งรับแบ่งสู้ หรือความไม่แน่ใจ” พร้อมจัดให้คำเช่น ต้อง เชื่อว่า แน่ ฯลฯ เป็น “คำกริยาช่วยที่สื่อความหมายเชิงความเชื่อใจ แน่ใจ” สำหรับคำเช่น ควร ควรจะ พึง ฯลฯ จะจัดเป็น “คำกริยาช่วยที่สื่อความหมายเชิงการแนะนำ ตักเตือน”

หลังจากที่ทาสีปากที่ต้องการทาเสร็จแล้ว ใช้ลิปสติกสีอ่อนระบายที่ริม
ฝีปากด้านในทั้งข้างล่าง และบนอีกที

ผู้จัดการคนแรกคงปรารถนาจะทำงานเจียบๆ ไม่อยากถูกรบกวนบ่อยนัก

กฎหมายบางฉบับอาจประสงค์ให้รับอายุจริงโดยนับแต่เวลาคลอด

ทั้งนี้ คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ก็สามารถจะปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการเช่นเดียวกันได้ เช่น

บัวสงสารบางคนที่ตั้งใจอยากพัฒนาประเทศ แต่ไม่มีโอกาส

พ่อแม่ทุกคนรักลูกและปรารถนาอยากให้ลูกได้รับสิ่งที่ดีที่สุด

(5) การทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของประโยคประเภทต่างๆ

กริยาวลีที่มีคำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ปรากฏอยู่ด้วย สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดง ส่วนขยายนาม และ ส่วนขยายกริยา⁴⁴ ในประโยค เช่น

- กรณีทำหน้าที่เป็นภาคแสดง

เขาอยากจะรู้ว่าเราจะแก้ปัญหาอย่างไร

จีนต้องการเข้ามามีบทบาทเป็นผู้นำและได้รับการยอมรับในเวทีการเมือง
โลก

⁴⁴อนึ่ง ส่วนขยายกริยาในภาษาไทยมีลักษณะแตกต่างจากภาษาจีนอยู่บ้าง เนื่องจากภาษาไทยไม่ได้อาศัยคำช่วยโครงสร้าง (结构助词 jiégòu zhùcí) เช่น 地 กับ 得 ในการแยกความแตกต่างระหว่าง ส่วนขยายกริยา (状语 ซึ่งจะวางอยู่หน้ากริยา) กับ ส่วนเสริมกริยา (补语 ซึ่งจะวางอยู่หลังกริยา)

- กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนาม

... คนในโลกแบ่งเป็นสองฝ่าย ฝ่ายที่ปรารถนาจะไปนิพพานให้เร็วที่สุด
กับฝ่ายที่คิดว่าตนเองยังไม่รีบเร่งขนาดนั้น

ลูกจ้างที่ประสงค์จะลาเพื่อการฝึกอบรม หรือพัฒนาความรู้
ความสามารถจะต้องแจ้งถึงเหตุที่ลาโดยชัดแจ้ง

- กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกริยา

เนื้อแพรวเอ๋ยถามอย่างอยากรู้ เพื่อเธอจะได้ขอต่อรองทำงานอย่างอื่น

เธอเอ๋ยอย่างต้องการให้เขารู้ว่าเธอโกหก

2) บริบทการใช้คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

(1) บริบททางวัฒนธรรม

ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” สามารถใช้ในบริบทที่ผู้ส่งสารและผู้รับสาร มีความอาวุโสเสมอกันและแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

‘ฉันอยากรับปริญญาพร้อมแกนะ’ นลินยิ้มออกมากับคำพูดของเพื่อน

พี่ไม่สัสไม่อยากให้คลาสสิค (น้อง) ไปด้วยเหรอ

คุณตาอยากจะให้เธอช่วยอะไรสักหน่อย

อนึ่ง พบว่า คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)” มักถูกใช้ในกรณีที่ผู้ส่งสารมีความอาวุโส น้อยกว่าหรือสถานะที่ต่ำกว่าร้องขอตามความประสงค์ต่อผู้ที่อาวุโสกว่าหรือมีสถานะที่สูงกว่าตน เช่น

พ่อ: พ่อไม่เคยไปที่นั่นเลย

ลูก: น่าจะไปนะเจ้าพ่อ ลูกอยากไป อยากไปดูยิงน้ก

หนูอยากจะขอไปที่นั่นด้วยได้ไหมคะ

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “ต้องการ (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

หากเธอต้องการจะทำแบบนี้จริงๆ เพื่อนๆ ก็ไม่ขัดขวางเธอหรอก

ภรรยา: ฉันเคยบอกแล้วว่าไม่ต้องการมีลูกอีก อีกคนเดียวก็พอ

สามี: เธอไม่สงสารเจตน์หรือ เป็นลูกคนเดียวทั้งเหงา ทั้งไม่มีพรรคพวก

แม้ว่าแม่จะไม่ต้องการให้หนูอยู่ที่นี้ แต่หนูก็ยังยืนยันจะอยู่ดูแลแม่เสมอ

อนึ่ง มีข้อน่าสังเกตว่า คำกริยาช่วย “ต้องการ (จะ)” มักจะไม่ใช้ในกรณีที่ผู้ส่งสาร มีความอาวุโสน้อยกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “ปรารถนา (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

เพื่อนรัก ฉันปรารถนามาขอโทษเธอ

ก: พี่ไม่ได้ถามน้องเองเลยว่าบนบานขออะไร

ข: เองก็ขอให้ไกลจากคนที่เองไม่ปรารถนาอยู่ใกล้ซิคะ

หม่อมแม่คะ มะเหมียวเสียใจที่ไม่มีโอกาสได้ทำในสิ่งที่หม่อมแม่

ปรารถนา

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “ประสงค์ (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

ฉันไม่ประสงค์ให้คุณเอารูปของฉันไปลงหนังสือ

ถ้าเธอประสงค์จะทำเช่นนั้น ฉันก็จะช่วยจัดการให้

ท่านพ่อประสงค์จะให้ลูกไปอยู่กับท่านพี่ที่ววันคะหม่อมแม่

(2) บริบททางสถานการณ์

ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” สามารถปรากฏในเหตุการณ์สื่อความประสงค์ที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตก็ได้ ดังต่อไปนี้

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

เมื่อก่อน เขาเคยบอกว่าอยากจะมีลูกสักคน แต่ตอนนี้ดูเหมือนจะเปลี่ยนใจแล้ว

ทุกวันนี้ยังไม่ได้มองอะไรเลย แต่อยากจะได้คนที่รักเรา

ในอีก 5 ปีข้างหน้า คุณอยากจะเป็นอะไร

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “ต้องการ (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

ในช่วงนั้น แม่ต้องการจะทำก็มิอาจทำได้สะดวก เนื่องจากมีคนอื่นอยู่ในบ้านหลายคน

ตอนนี้ฉันกำลังต้องการอ่านจดหมายอันแรกอยู่นะ สงสัยต้องถามแม่ซะแล้วว่า เห็นจดหมายนั้นรีเปล่า

ถ้าต้องการจะไปด้วยพรุ่งนี้ กตโทรทัศน์บอกพี่นะ

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “ปรารถนา (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

ตั้งแต่ครานั้นที่เขาปรารถนาจะเกี่ยวดอง ผูกพันเครือญาติกับคนที่ราบสูง
บัดนี้เป็นจริงแล้ว

ในพระทัยขณะนี้ทรงปรารถนาจะสร้างมหาสถูปอีกองค์หนึ่ง เพื่อเป็นที่
บรรจจุล็ดิของอำมาตย์

ในอนาคต เขาปรารถนาจะอยู่ในตำแหน่งที่สูงขึ้น

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “ประสงค์ (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

ต้องย้อนกลับไปก่อนหน้านั้น 11 ปี ... ทรงศึกษาโรงเรียนนี้ 2 ปี ในปี
สุดท้ายทรงมีพระประสงค์จะเปลี่ยนเหล่าทัพไปศึกษาวิชาทหาร ...

ขณะนี้บริษัทกำลังขยายงานและประสงค์จะรับสมัครบุคคลากรเพื่อเข้า
ร่วมงานกับบริษัท

ใครที่ประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมในวันพรุ่งนี้ กรุณาลงชื่อด้วยคะ

นอกจากนี้ ยังพบว่าคำกริยาช่วย “อยาก(จะ)” มักใช้ในประโยคภาษาไม่ทางการ ส่วนคำกริยาช่วย “ต้องการ(จะ)” จะใช้ในประโยคภาษาทางการ หรือไม่ทางการก็ได้ ขณะที่ คำกริยาช่วย “ปรารถนา(จะ)” และ “ประสงค์(จะ)” มักใช้ในประโยคที่ค่อนข้างเป็นภาษาทางการ

4.2 คำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่ทำหน้าที่ เป็นกริยาช่วยในประโยคเท่านั้น

4.2.1 ความหมายของคำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายต่างๆ ของคำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ไว้ดังนี้

1) ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ “จะ” สามารถสื่อได้

2 ความหมาย ได้แก่

1) เป็นคำกร่อนของคำหน้าซึ่งซ้ำกับคำหลังในคำที่มี “จ” เป็นพยัญชนะต้นในบทกลอน เช่นแจ่มแจ้ง กร่อนเป็น จะแจ้ง, แจ่มแจ่ม กร่อนเป็น จะแจ่ม ซึ่งมีคำแปลอย่างเดียวกับคำเดิมนั้น และมีความหมายในทางย้าหรือเน้น

2) เป็นคำช่วยกริยาบอกอนาคต เช่น จะไป, จะอยู่ เป็นต้น

ทั้งนี้ ปรีญา อิงคาภิรมย์ และ Shoichi Iwasaki (2009: 124-128) ได้กล่าวถึงความหมายของคำกริยาช่วย “จะ” ในภาษาไทยว่า สามารถสื่อความหมายที่แสดงสถานะเหตุการณ์ 2 ประเภท ได้แก่

1) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ ซึ่งอาจหมายถึง เรื่องทั่วไปหรือการกระทำที่เป็นนิสัย เช่น

เขาบอกว่าหมาเนี่ยนะ มันจะมีความรู้สึกก่อนใช้ไหม

อ้อ...น้ำปลาส่วนมากตามบ้านจะมี

2) เหตุการณ์ที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ ซึ่งคำกริยาช่วย “จะ” ที่สื่อเหตุการณ์ในลักษณะนี้ จะสามารถปรากฏในบริบททางอรรถศาสตร์เพื่อสื่อความหมายต่างๆ ดังนี้

(1) ความหมายที่สื่อถึงความเป็นไปได้ เช่น นกจะเป็นหวัดแล้ว พรุ้งนี้อากาศจะดีขึ้น

(2) ความหมายที่สื่อถึงการคาดหวัง เช่น ถ้าผมบินได้ ผมจะบินไปอเมริกาทันที

(3) ความหมายที่สื่อถึงความตั้งใจหรือเจตนา เช่น พรุ้งนี้จะไปไหน เดี่ยวผมจะเอาไปปรับปรุงให้

จากความหมายที่ปริญา อิงคาภิรมย์ และ Shoichi Iwasaki ให้ไว้ข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า คำกริยาช่วย “จะ” ที่สื่อความหมายถึง การคาดหวัง และความตั้งใจหรือเจตนา สามารถเทียบเคียงได้กับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์และความต้องการในภาษาจีนกลาง

2) ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ “คิด (จะ)”

เมื่อใช้เป็นคำกริยา สามารถสื่อความหมายได้ 6 อย่าง ได้แก่

- 1) ทำให้ปรากฏเป็นรูป หรือประกอบให้เป็นรูปหรือเป็นเรื่องขึ้นในใจ
- 2) ไคร่ครวญ หรือไตร่ตรอง เช่น เรื่องนี้ยากยิ่งคิดไม่ออก
- 3) คาดคะเน เช่น คิดว่าเย็นนี้ฝนอาจจะตก
- 4) คำนวณ เช่น คิดเลขในใจ
- 5) มุ่ง, จงใจ, ตั้งใจ เช่น อย่าคิดร้ายเขาเลย
- 6) นึก เช่น คิดละอาย

จากความหมายข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า มีเพียงความหมายที่สื่อถึง “การมุ่ง, จงใจ, ตั้งใจ” ความหมายเดียวเท่านั้นที่สามารถเทียบเคียงได้กับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์และความต้องการในภาษาจีนกลาง

3) ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ “ตั้งใจ (จะ)”

เมื่อใช้เป็นคำกริยา จะสื่อความหมายถึง “การมุ่งมั่นที่จะทำ” โดยคำตั้ง (establishing word) ที่ยกขึ้นตั้งเพื่อบริยายความหมายในการทำพจนานุกรมของคำดังกล่าวคือ คำ “ตั้ง”

4) ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ “ยินดี (จะ)”

จะสื่อความหมายถึง “ความชอบใจ, ดีใจ”

5) ความหมายของคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ “เต็มใจ (จะ)”

เมื่อใช้เป็นคำกริยา สามารถสื่อความหมายถึง “การมีน้ำใจไม่บกพร่อง, มีใจสมัครด้วย
ยินดี, ไม่มีข้ออึดเอื้อนหรือขัดแย้ง”

4.2.2 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี
(จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

คำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่สื่อความ
ประสงค์หรือความต้องการในภาษาไทย จะปรากฏอยู่หน้าคำกริยา (และ/หรือคำคุณศัพท์) หรือ
กริยาวลี เช่นเดียวกับคำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์
(จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการซึ่งได้กล่าวมาแล้วข้างต้น เช่น

ข้าจะทำตัวดีๆ จะได้ไม่ถูกไล่ให้ไปอยู่ที่ตำหนักเล็ก

เธอคิดเอาไว้หรือยังว่าจะไปเที่ยวที่ไหน

ทั้งคู่ต้องต่อสู้กับสุดต๋านแห่งห้วยน้ำรินที่มีแผนการสุดชั่วร้ายคิดจะเอา
ลายของเสื้อโคร่งไปทำหมึก

ในชั้นแรก ข้าพเจ้าไม่เชื่อ และไม่คิดจะเข้าปฏิบัติเลย

อันที่จริงผู้เขียนตั้งใจจะจบเรื่องของพระอภัยในตอนนี้ แต่ก็ทำไม่ได้
เพราะจะจบเรื่องที่ยาวที่สุดก่อน

เพราะเหตุที่นางรักพระอภัยมณี นางจึงตั้งใจจะไม่มีผู้เป็นคนอื่นเป็นอัน
ขาด

ผู้ให้คำปรึกษาต้องแน่ใจว่าทุกคนยินดีเข้ากลุ่ม และทุกคนมีปัญหา
ร่วมกัน หรือจุดสนใจร่วมกัน

ซูซานเพิ่งจะถามว่ากลุ่มยินดีที่จะบอกเธอใหม่ว่ารู้สึกอย่างไรกับเธอ

ม.ร.ว คีฤทธิได้พยายามหาทางให้คนไทยที่เคยดูถูกเพลงลูกทุ่ง ได้
มองเห็นคุณค่า และเต็มใจที่จะฟังเพลงลูกทุ่ง

คนผิวสีเต็มใจจะจ่ายค่าเช่าที่สูงกว่าเฉพาะเมื่อเขาเป็นคนผิวสีเพียงคนเดียวที่อาศัยอยู่ในละแวกบริเวณดังกล่าว

กระนั้นก็ตาม คำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ ยังมีโครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้ในลักษณะที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันอยู่บ้าง ดังต่อไปนี้

1) โครงสร้างไวยากรณ์ของคำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ

(1) คำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” สามารถปรากฏประโยคที่มีโครงสร้างที่ซับซ้อน เช่น ประโยคที่มีกรรมทำหน้าที่ความเป็นประธาน ในลักษณะเดียวกับ 兼语句 ในภาษาจีนกลาง เช่น

เธอจะให้ฉันไปพบกับเขาเรื่องนี้แทนเธอก็ยอมได้

เขาจะให้ (ผม) ทำอะไรก็ยอมทั้งนั้น

ผมไม่เคยคิดให้เมียกลับไปหาพ่อแม่เขาหรือให้พ่อแม่เขากลับมาช่วยเรา
ต้องการ

เธอคิดจะให้เขาทำงานหาเงินแบบนี้ไปเรื่อยๆจริงหรือ

ผู้แต่งเพลงตั้งใจจะให้ (ความเจ็บปวดของตัวหยุดนั้น) มีค่าความยาวเพื่อ
เป็นส่วนหนึ่งของเพลงด้วย

เราตั้งใจจะให้ (สิ่งนี้) เกิดประโยชน์และเกิดข้อคิดมากที่สุดสำหรับผู้
สนทนากับเรา

ผมเองก็ยินดีที่จะให้ (ศูนย์ในเกีย) เก็บเงิน 200 บาทไว้เป็นเวลาหนึ่ง
เดือน

ดิฉันคิดว่ามีเวลาเหลือที่จะให้ท่านซักถามอะไรก็ได้ ยินดีให้ซักถามได้ทุก
ประการ

สังเกตดูแกไม่เต็มใจจะให้ฉันไปเมืองสุพรรณ

ผู้สัมภาษณ์มักไม่เต็มใจให้บันทึกคำตอบของตน

หรือสามารถปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างเป็นกริยาเรียง (serial verb construction) ซึ่งมีลักษณะเดียวกับ 连动句 ในภาษาจีนกลาง เช่น

เธอจะไปทำอะไรที่ไหนก็ไป ไม่ต้องมายุ่งกับฉันหรอก

คุณไปบอกว่าจะมากินข้าวกับพวกเราที่นี่เย็นนี้

เธอยังคิดจะไปพบเขาอีกหรือ

ฉันไม่มีทางปล่อยให้คนที่คิดจะมาทำร้ายพวกฉันหนีไปได้หรอก

ผมตั้งใจจะชวนเขาทำธุรกิจด้วยกัน

ทีมวิจัยตั้งใจจะออกเดินทางตั้งแต่เดือนมีนาคมจนถึงเมษายน เริ่มจาก
New York จบที่ California

หัวข้อสัมมนาน่าสนใจขนาดนี้ ผมต้องยินดีมาเข้าร่วมฟังแน่นอนครับ

พวกเรายินดีจะไปเป็นกำลังใจให้กับเธอทุกเวทีเลย

ยากที่จะหาครูที่มีคุณสมบัติเพียงพอและเต็มใจที่จะเดินทางไปสอนตาม
โรงเรียนเหล่านั้น

หล่อนไม่ไยดี หรือไม่ค่อยเต็มใจจะพบปะพูดคุยกับเขาเลย

(2) ลักษณะของประธานในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่แสดงถึงความประสงค์หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย พบว่า

ประธานของประโยคจะต้องมีลักษณะเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึก เช่น มนุษย์ เป็นต้น หรือหากประธานเป็นสิ่งไม่มีชีวิต ก็มีข้อน่าสังเกตว่าสิ่งไม่มีชีวิตที่กล่าวถึงนั้นยังคงสามารถใช้ในความหมายแทนมนุษย์ได้ เช่น

ฉันจะนั่งอยู่ตรงนี้สักพัก จะขอชิมข้าวบรยากาศสักหน่อย

ปกติการที่บริษัทจะเข้าไปจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้นั้น...

ผมเชื่อว่าคงไม่มีชายแก่ๆ คนไหนคิดหย่ากับเมียที่อายุแก่แล้วด้วย

รถกระบะคันนั้นคิดจะแก้งรถยนต์คันข้างหลัง จึงแก้งเบรคอย่างกะทันหัน

เราตั้งใจจะทำงานแค่สิบปีพอ เนื่องจากคิดว่าหลังจากนั้นจะมาทำงานเขียนหนังสือ

บริษัทตั้งใจจะให้มันเป็นชุดหุ่นยนต์เพื่อทำหน้าที่ในด้านการส่งกำลังบำรุงของทหาร

ชาวประมงยีนดีเป็นคนแจวเรือข้ามฟากให้กับนักท่องเที่ยว

ภกส. ยีนดีให้กู้แก่ลูกค้าของตนโดยตรงที่รวมกันเป็นกลุ่ม โดยไม่ผ่านสหกรณ์อยู่แล้ว

ฉันไม่เคยรอใคร แต่ฉันเต็มใจนั่งอยู่ในห้องนี้ รอคุณมารับ

ธนาคารพาณิชย์เต็มใจปล่อยกู้ให้เกษตรกรมากยิ่งขึ้น

(3) ชนิดของคำวิเศษณ์ ที่สามารถวางขยายกริยาวลีในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยีนดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่แสดงถึงความประสงค์ หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย เป็นดังนี้

ก) ประมาณวิเศษณ์

บรรดาลุงๆ ป้าๆ ต่างจะไปเยี่ยมหลานคนใหม่ที่เพิ่งคลอดเมื่อเช้านี้

ถ้าผู้หญิงแค่คิดจะทำก็เสียหายต่อภาพลักษณ์ของความเป็นกุลสตรีทันที

เรียนอีกไม่ถึงหนึ่งปีก็จะจบแล้ว หนูตั้งใจจะจบมากๆ เลย เพราะน้องที่

อายุห่างกันหลายปีก็จะจบแล้ว

บริษัทผลิตนมกล่องยี่ห้อที่จะนำนมกล่องออกขายมากขึ้น

มีใครเต็มใจจะรอเจอ 5 ปี 1 ครั้ง เหมือนคุณนี้บ้างมั๊ย

ข) นิยมวิเศษณ์

ตกลงนายจะขอหรือไม่ขอกันแน่มาถึงแล้ว!

ฉันไม่คิดจะโกงเงินคุณแน่น

ที่พูดนี้ไม่ได้ตั้งใจจะดิสเครดิตใครทั้งนั้น

นางซุจีจะยืมดีที่จะพบกับบาริในครั้งนี้อย่างแน่นน

เขาไม่เต็มใจจะเปลี่ยนแปลงอะไรทั้งนั้น

ค) ประติเชษฐวิเศษณ์

แปลกที่สุด จะไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ เพราะเห็นกับลูกตาตัวเอง

ทำไมเอกไม่คิดจะเรียนคณะอื่นที่คะแนนสูงกว่านี้

ที่แรก ผมไม่ตั้งใจจะเล่าให้คุณผู้อ่านฟังเลย แต่ก็ต้องเกริ่นนำ

คนเราชอบเรื่องลึกลับ ชอบความเชื่อที่ไม่ยืมดีให้นักวิทยาศาสตร์พิสูจน์

จะมีวิธีการปฏิเสธอย่างไรดี ให้ฝ่ายตรงข้ามไม่รู้สึกรู้ว่าเราแฉ่งน้ำใจหรือ
เราไม่เต็มใจจะช่วยเหลือ...

ง) กาลคำวิเศษณ์

ไหนบอกจะมาแต่เช้า นี้เลยเจ็ดโมงไปเกือบครึ่งแล้วยังไม่เห็น

ผมไม่เคยคิดจะสร้างเขานะ เขามาด้วยความสามารถของเขาเอง

เขาเคยตั้งใจจะหาทางกลับไปทำงานเป็นลูกเรือใหม่ในเรือเดินทะเลลำใด
ลำหนึ่ง เพราะไม่ชอบชีวิตอยู่กับที่

ที่ของผมยินดีต้อนรับคุณเสมอ

เขาอ่อนน้อมถ่อมต้น และเต็มใจจะช่วยเหลือผู้อื่นทุกเมื่อ

นอกจากนี้ ก็อาจมีกริยาวลีวางขยายอยู่นำกริยาวลีในประโยคซึ่งมีคำกริยาช่วย
“จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่แสดงถึงความประสงค์ หรือ
ความต้องการปรากฏอยู่ด้วย เช่น

ที่เล่ามานี้ก็ไม่ใช่ว่าร้องจะกินหมูเห็ดเป็ดห่าน

เขาสงสัยจะช่วยให้ผู้อื่นพ้นทุกข์เมื่อเห็นผู้อื่นมีทุกข์

ท่านมอบใบอนุญาตให้ผม พร้อมทั้ง อยู่ปากยินดีสนับสนุนผมด้วยเงิน
ก้อนใหญ่

(4) การปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ

พบว่า คำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ
(จะ)” สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ ได้ เช่น

คนที่กำลังคิดจะก้าวเข้าสู่การแข่งขันของเวทีนี้ ควรจะทำตัวให้พร้อมให้
มากที่สุด

นับจากนี้ หลานตั้งใจจะมาอยู่ใต้บารมีของเจ้าอาตตลอดไปแล้ว

บิดาของนางอุจไม่ยินดียกให้ พระลวจีงยืนยันขอเดินทางไปด้วย
พระองค์เอง

ถ้าผู้สัมภาษณ์ไม่ได้รับคำแนะนำชี้แจงเป็นที่น่าพอใจก็อุจไม่เต็มใจให้
สัมภาษณ์

ทั้งนี้ คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ก็สามารถจะปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการเช่นเดียวกันได้ เช่น

หากคุณอยากตั้งใจอ่านหนังสือ แต่ไม่ชอบบรรยากาศเจี๊ยบๆ เพลงที่
จะช่วยให้คุณมีสมาธิกับหนังสือข้างหน้าได้ดีที่สุด

ผมไม่ประสงค์เต็มใจจะต้อนรับผู้ใดที่บ้านในวันขึ้นปีใหม่

(5) การทำหน้าที่เป็นส่วนของประโยคประเภทต่างๆ

กริยาวลีที่มีคำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ปรากฏร่วมอยู่ด้วย สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดง ส่วนขยายนาม และ ส่วนขยายกริยาในประโยค เช่น

- กรณีทำหน้าที่เป็นภาคแสดง

หลายกลุ่มคิดจะแยกตัวเองออกมาเป็นอิสระเหมือนอย่างกับชนกลุ่มน้อย
ในพม่า

แท้ที่จริง มาร์กอสไม่เต็มใจจะทำเช่นนี้ แต่เขาหวังผลประโยชน์ทางน้ำมัน
ของอาหรับ

- กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนาม

คนที่คิดจะไปทำงานด้วยกัน เทญก้าวออกมาข้างหน้าคะ

เขาไม่เคยละทิ้งความฝันที่ตั้งใจจะเป็นนักร้อง นักแสดง

- กรณีทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกริยา

ในขณะที่ทุกคนกำลังตำหนิเขา เขานั่งเงียบอย่างไม่คิดจะตอบโต้

นี่เป็นครั้งที่สองแล้ว ที่ฉันได้ยินเอ็ดเรียกชื่อฉันอย่างตั้งใจจะเรียกจริงๆ

2) บริบทการใช้คำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ

(1) บริบททางวัฒนธรรม

ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” สามารถใช้ในบริบทที่ผู้ส่งสารและผู้รับสาร มีความอาวุโสเสมอกันและแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “จะ” มีตัวอย่าง เช่น

ก: ถ้าเธอจะทานข้าวก่อนก็ได้นะ เพราะฉันคงทำงานอีกนาน

ข: ไม่เป็นไร ฉันรอก่อนก็ได้

ลูก: แม่วันนี้ฉันมีข่าวดีจะบอก

แม่: อะไรหรือ

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “คิด (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

เธอควรพิจารณาอีกที่ว่าตนเองคิดจะทำอะไรจริงๆ อย่าเพิ่งตัดสินใจ
ง่าย ๆ

ฉันไม่คิดจะรักใคร่ชอบใครอีกแล้ว นอกจากคุณ

นี่คุณพ่อคิดจะเอาหมอนั้นมาเป็นคนขับรถหอค่ะ

ลุงคิดจะพาหลานแท้ๆของตัวเองไปส่งให้พวกเขาฟุ้งนี้จริงๆหรือครับ

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “ตั้งใจ (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

ผมไม่ได้ตั้งใจจะปิดบังคุณนะ เพียงแต่ว่ามันยังไม่ถึงเวลา

เด็กน้อยก้มหน้าก้มตาเก็บสตอเบอร์รี่ แล้วเอ่ยว่า “หนูตั้งใจจะเก็บไปฝาก
ครูเพดาให้แซ่เย็นราดครีมขาวนุ่มเพื่อจัดเป็นของขวัญสำหรับมือเย็นนี้
ค่ะ”

หนูตั้งใจมาหาพ่อแท้ๆให้พบ หนูรู้แค่ว่าพ่อหนูมาอยู่เมืองไทย

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “ยินดี (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

คิม ซอยอน: ขอบคุณมากนะจุนเซ

จุนเซ: ขอบคุณอะไร ฉันยินดีทำทุกอย่างเพื่อเธอนะ

หนูยินดีจะช่วยพ่อเต็มที่เท่าที่หนูช่วยได้

ไม่ใช่ที่บ้านครูจะไม่ยินดีต้อนรับหรอกนะ ทั้งครู และครูวัดยินดีเสมอ

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “เต็มใจ (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

เก็อ: ทำไมคุณถึงอยากไปจากผมหนักฮึแหวน ผมเต็มใจจะช่วยคุณ ผมจะ
ดูแลคุณ แต่ทำไม คุณถึง...

แหวน: ฉันอยากจะช่วยตัวเองก่อนค่ะคุณเก็อ

‘อย่าพูดแบบนี้สิฮะคุณแพม ผมเต็มใจจะมาเป็นเพื่อนคุณอยู่แล้ว’

ชุนณะหันมายิ้มให้หญิงสาวอย่างอ่อนโยน

ลูก: พ่อคิดว่า ญาติของพ่อจะเต็มใจรับลูกไว้หรือ

พ่อ: คนมีความรู้เช่นเจ้ายอมยินดีรับ

แม่จำ แม่ไม่ต้องห่วงหรอก ฉันเต็มใจจะไป แม่จะได้เก็บเงินไว้ใช้ นื่องๆ

ยังจะต้องโตอีก ฉันอยู่ก็ช่วยอะไรไม่ได้มาก

(2) บริบททางสถานการณ์

ประโยคที่มีการใช้คำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” สามารถปรากฏในเหตุการณ์สื่อความประสงค์ที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ก็ได้ ดังต่อไปนี้

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “จะ” มีตัวอย่าง เช่น

เมื่อวานมีคนโทรมาจะขอพูดกับข้าพเจ้าแพงหลานสาวหีบหูโทรศัพท์
ขึ้นมาให้บนบ้านชั้นบน

ถ้าท่านจะแก้ไขกลบเกลื่อนข้อบกพร่องของธรรมชาติก็ต้องลงมือทำแต่
เช้าตรู่

ตัวเจ้าของเองอย่าง Mark Zuckerberg ก็ Live ชะบ่อยเขียว แล้วพุงนี้
เขาก็จะ Live อีกแล้ว แต่ครั้งนี้ เขาจะ Live กับ นักบินอวกาศ 3 คน
จาก NASA

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “คิด (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

ผมเคยคิดจะไปเรียนต่อที่ออสเตรเลีย แต่พอดีได้งานทำที่นี้เสียก่อน

ตอนนี้เขาไม่ได้คิดจะอยู่ที่เรือนฝากระดาศนี้เท่าไร เพราะหัวใจหวนหา
บ้านเกิด

ต่อไป เธอคิดจะทำอะไร ช่วยบอกฉันก่อนด้วย

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “ตั้งใจ (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

เดิมที่ตั้งใจจะหลับสักงีบหนึ่ง แล้วค่อยออกเดินทาง แต่ดูเวลาแล้วไม่น่าจะทัน

ย่าตั้งใจจะพาแม่วันไปเที่ยวงานที่กระจาดวันนี้

ฉันตั้งใจจะไปพบเขาพรุ่งนี้ แต่ดูเหมือนว่าเขาจะไม่ว่าง

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “ยินดี (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

เมื่อก่อนดิฉันยินดีที่จะตอบ และอธิบายโดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

ถามเจ้าบ่าวในอนาคตดูก่อนใหม่ว่า เขายินดีจะมัดกวดเช็ดถู ชักผ้า

ทำกับข้าวมากน้อยแค่ไหน

ประธานาธิบดีของเกาหลีใต้ ประกาศผ่านโทรทัศน์ว่า เธอยินดีจะลาออก

จากตำแหน่ง

กรณีที่ใช้คำกริยาช่วย “เต็มใจ (จะ)” มีตัวอย่าง เช่น

ที่ผ่านมา คามิลลาไม่ค่อยจะเต็มใจที่จะออกงานตามลำพังคนเดียว

ทุกวันนี้ อังกฤษเต็มใจจะปล่อยให้เมืองคมนาตาทั้งสองเมืองที่เป็น

เมืองขึ้นแก่อังกฤษในทวีปอเมริกานั้น คิดจะตั้งให้เป็นเมืองเอกเทศ

หากต่อไป คนพวกนี้ไม่เต็มใจจะทำงานให้เรา เราจะทำอย่างไร

บทที่ 5

คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางเปรียบเทียบกับคำ ลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะนำคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง อันได้แก่ 想, 要, 想要, 愿意 มาเปรียบเทียบกับคำกริยาช่วยในภาษาไทยที่มีลักษณะเดียวกัน โดยจะแบ่งเป็นประเด็นใหญ่ๆ 2 ประเด็น ดังนี้

5.1 ความหมายของคำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

ในที่นี้ ผู้วิจัยจะอาศัยที่มาแห่งความหมายของคำหลัก 3 คำได้แก่ 想, 要 และ 愿意 เมื่อใช้เป็นคำกริยา (动词) มาช่วยอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างคำ 想, 要, 想要 และ 愿意 เมื่อปรากฏใช้เป็นคำกริยาช่วยในภาษาจีนกลาง พร้อมทั้งจะนำไปเปรียบเทียบกับที่มาแห่งความหมายของคำกริยาที่มีความหมายเทียบเคียงกันได้ภาษาไทย ได้แก่ “คิด(จะ)”, “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)”, “เต็มใจ(จะ)”, “ตั้งใจ(จะ)” และ “ยินดี (จะ)” ที่สามารถปรากฏใช้เป็นคำกริยาช่วยในลักษณะเดียวกับคำกริยาช่วย “จะ” ที่สามารถใช้สื่อความถึงความประสงค์หรือความต้องการด้วย⁴⁵

5.1.1 ความหมายของคำกริยาช่วย 想 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

คำกริยา 想 ในภาษาจีนกลางมีอยู่หลายความหมาย เช่น 思索 (think, ponder); 推测, 认为(suppose, reckon, consider, think); 希望, 打算 (want to, would like to, feel like (doing sth.)) เป็นต้น ซึ่งตามที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 3.1.1.1 ความหมายของคำกริยาช่วย 想 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับความหมายของ 希望 หรือ 打算 ดังตัวอย่าง

⁴⁵ดูรายละเอียดความหมายของคำกริยาช่วย “จะ” ในบทที่ 4 ข้อ 4.2.1 ประกอบ

你想看足球赛吗? Nǐ xiǎng kàn zúqiú sài ma?	Do you <u>want to see</u> a football match?
我非常想看看它。 Wǒ fēicháng xiǎng kànkàn tā.	I <u>should</u> very much <u>like to</u> see it.
这会儿我不想散步。 Zhè huìr wǒ bú xiǎng qù sànbù.	I don't <u>feel like</u> a walk just now.

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย จะเห็นว่า แม้ความหมายหลักของคำกริยา 想 ในภาษาจีนกลางจะไม่แตกต่างกับความหมายหลักของคำกริยา “คิด” แต่อย่างไรก็ตาม กล่าวคือ ต่างสามารถสื่อความหมายถึง think, ponder ได้เหมือนกัน แต่จากการศึกษาความหมายโดยละเอียดของคำกริยา “คิด” ในข้อ 4.2.1 พบว่า มีเพียงความหมายที่สื่อถึง “การมุ่ง, จงใจ, ตั้งใจ” ความหมายเดียวเท่านั้น (ไม่สามารถครอบคลุมไปถึงความหมายอื่นๆ ของ คำกริยา “คิด”) ที่สามารถเทียบเคียงได้กับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์และความต้องการในภาษาจีนกลาง

ในที่นี้ หากนำคำกริยาช่วย 想 ที่สื่อความหมายถึง 希望, 打算 ไปเปรียบเทียบกับความหมายของคำกริยาช่วยต่างๆ ในภาษาไทยที่ได้ศึกษาในบทที่ 4 จะพบว่า ความหมายของคำกริยาช่วย 想 ดังกล่าว สอดคล้องหรือเป็นไปในทำนองเดียวกันกับ

- 1) ความหมายของคำกริยาช่วย “อยาก (จะ)” ที่เมื่อใช้เป็นคำกริยา สื่อความหมายถึง would like, wish
- 2) ความหมายของคำกริยาช่วย “ต้องการ (จะ)” ที่เมื่อใช้เป็นคำกริยา สื่อความหมายถึง want, require, need, wish, demand, desire
- 3) ความหมายของคำกริยาช่วย “ปรารถนา (จะ)” ที่เมื่อใช้เป็นคำกริยา สื่อความหมายถึง wish, desire, long for, hope for, yearn
- 4) ความหมายของคำกริยาช่วย “ประสงค์ (จะ)” ที่เมื่อใช้เป็นคำกริยา สื่อความหมายถึง wish, desire, want, intend, mean, purpose, aim

ดังนั้น หากผู้เรียนชาวไทยพบประโยคภาษาจีนกลางที่มีคำกริยาช่วย 想 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย ก็อาจเลือกใช้คำกริยาช่วยในภาษาไทยต่างๆข้างต้น ซึ่งสื่อความหมายถึง want to, would like to, feel like (doing sth.) เช่นเดียวกับคำกริยาช่วย 想 ได้

5.1.2 ความหมายของคำกริยาช่วย 要 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง เปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

คำกริยา 要 ในภาษาจีนกลางมีอยู่หลายความหมาย เช่น 希望得到, 希望保持 (want, ask for, wish), desire; 请求, 要求 (ask [want] sb. to do sth.); 想要 (want to, wish to) เป็นต้น ซึ่งรายละเอียดตามที่ปรากฏในข้อ 3.1.1.2 พบว่า ความหมายของคำกริยาช่วย 要 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับความหมายต่างๆ ของคำกริยา 要 ดังกล่าวข้างต้น ตัวอย่างเช่น

她要我等着? Tā yào wǒ děng zhe?	She <u>desired</u> me to wait?
他要你回去工作。 Tā yào nǐ huíqù gōngzuò.	He <u>wants</u> you back to work.
他要同市长谈一谈。 Tā yào tóng shìzhǎng tán yī tán.	He <u>wishes</u> to talk to the mayor.
我还有几句话要说。 Wǒ hái yǒu jǐ jù huà yào shuō.	I'd <u>like to</u> say a few more words.

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย จะเห็นว่า เมื่อนำคำกริยาช่วย 要 ที่สื่อความหมายถึง 希望得到或保持; 请求、要求; 想要 ไปเปรียบเทียบกับความหมายของคำกริยาช่วยต่างๆ ในภาษาไทยที่ได้ศึกษาในบทที่ 4 จะพบว่า ความหมายของคำกริยาช่วย 要 ดังกล่าว สอดคล้องหรือเป็นไปในทำนองเดียวกันกับ

- 1) ความหมายของคำกริยาช่วย “อยาก (จะ)” ที่เมื่อใช้เป็นคำกริยา สื่อความหมายถึง would like, wish

2) ความหมายของคำกริยาช่วย “ต้องการ (จะ)” ที่เมื่อใช้เป็นคำกริยา สื่อความหมายถึง
want, require, need, wish, demand, desire

3) ความหมายของคำกริยาช่วย “ปรารถนา (จะ)” ที่เมื่อใช้เป็นคำกริยา สื่อความหมายถึง
wish, desire, long for, hope for, yearn

4) ความหมายของคำกริยาช่วย “ประสงค์ (จะ)” ที่เมื่อใช้เป็นคำกริยา สื่อความหมายถึง
wish, desire, want, intend, mean, purpose, aim

ดังนั้น หากผู้เรียนชาวไทยพบประโยคภาษาจีนกลางที่มีคำกริยาช่วย 要 ที่สื่อความ
ประสงค์หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย ก็อาจเลือกใช้คำกริยาช่วยในภาษาไทยต่างๆ ข้างต้น ซึ่ง
สื่อความหมายถึง want, ask for, wish, desire เช่นเดียวกับคำกริยาช่วย 要 ได้

อนึ่ง เนื่องจากคำกริยาช่วย 想要 (want, intend, wish, be desirous to) เกิดจากการ
นำเอาคำ 想 และ 要 ในความหมายต่างๆ ดังที่อธิบายแล้วข้างต้นมาประกอบใช้ร่วมกัน ดังนั้น
หากผู้เรียนชาวไทยพบประโยคภาษาจีนกลางที่มีคำกริยาช่วย 想要 ที่สื่อความประสงค์หรือความ
ต้องการปรากฏอยู่ด้วย ก็อาจเลือกใช้คำกริยาช่วยในภาษาไทยต่างๆ ซึ่งสื่อความหมายถึง want,
ask for, wish, desire เช่นเดียวกับที่ใช้ในกรณีของคำกริยาช่วย 想 และคำกริยาช่วย 要 ได้

5.1.3 ความหมายของคำกริยาช่วย 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีน
กลางเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

คำกริยา 愿意 ในภาษาจีนกลางมีความหมายหลักๆ 2 ประการ ได้แก่ 1) 因符合心愿
而同意 (be willing, be ready); 2) 希望 (发生某种情况) (wish, like, care for) เป็นต้น ซึ่ง
ตามที่ปรากฏในข้อ 3.2.1.1 พบว่า ความหมายของคำกริยาช่วย 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือ
ความต้องการมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับความหมายหลักของคำกริยา 愿意 ดังกล่าวข้างต้น
ตัวอย่างเช่น

愿意作出任何牺牲
yuànyì zuòchū rènhé xīshēng.

be willing to make any
sacrifice.

他很愿意照我的要价付钱。
Tā hěn yuànyì zhào wǒ de yàojià fùqián.

He's quite willing to pay
the price I ask.

公司不愿意承认他们损失的数据。 Companies do not like to
gōngsī bú yuànyì chéngrèn tāmen sǔnshī admit how much data
de shùjù. they lose.

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย จะเห็นว่า เมื่อนำคำกริยาช่วย 愿意 ที่สื่อความหมายทั้งสองประการข้างบน ไปเปรียบเทียบกับความหมายของคำกริยาช่วยต่างๆ ในภาษาไทยที่ได้ศึกษาในบทที่ 4 จะพบว่า ความหมายของคำกริยาช่วย 愿意 ดังกล่าว สอดคล้องหรือเป็นไปในทำนองเดียวกันกับ

- 1) ความหมายของคำกริยาช่วย “ยินดี (จะ)” ที่เมื่อใช้เป็นคำกริยา สื่อความหมายถึง
be glad, be pleased
- 2) ความหมายของคำกริยาช่วย “เต็มใจ (จะ)” ที่เมื่อใช้เป็นคำกริยา สื่อความหมายถึง
be willing (to), like, happy to do sth, glad to do sth
- 3) ความหมายของคำกริยาช่วย “ตั้งใจ (จะ)” ที่เมื่อใช้เป็นคำกริยา สื่อความหมายถึง
intend, be inclined, aim, purpose, have a mind

ดังนั้น หากผู้เรียนชาวไทยพบประโยคภาษาจีนกลางที่มีคำกริยาช่วย 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการปรากฏอยู่ด้วย ก็อาจเลือกใช้คำกริยาช่วยในภาษาไทยต่างๆ ข้างต้น ซึ่งสื่อความหมายถึง be willing (to), like, happy to do sth, glad to do sth เช่นเดียวกับคำกริยาช่วย 愿意 ได้

5.2 โครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้คำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

นอกจากด้านความหมายแล้ว คำกริยาช่วย 想, 要, 想要 และ 愿意 ยังมีโครงสร้างไวยากรณ์และบริบทการใช้ที่สามารถเทียบเคียงกันได้ ดังนี้

- 1) โครงสร้างไวยากรณ์ของคำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง เปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

จากการศึกษาวิเคราะห์ในบทที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยพบว่า โครงสร้างไวยากรณ์ของคำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางค่อนข้างคล้ายคลึงกับโครงสร้างไวยากรณ์ของคำกริยาช่วยลักษณะเดียวกันในภาษาไทย กล่าวคือ คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางและภาษาไทย ก็เหมือนกับ คำกริยาช่วยอื่นๆ ที่ปรากฏใช้ในทั้งสองภาษา โดยทั่วไปแล้วจะต้องปรากฏอยู่หน้าคำกริยา คำคุณศัพท์ หรือกริยาวลี เช่น

ภาษาจีนกลาง	ภาษาไทย
他要学游泳。 Tā yào xué yóuyǒng เขาต้องการเรียนว่ายน้ำ	ถ้าอยาก <u>จะ</u> ว่ายน้ำ ไม่ต้องมาทำงานหนังสือ แต่ มันเป็นงานที่ให้คุณค่าทางจิตใจ
你不愿意花那些钱, 不看就是了。 Nǐ bù yuànyì huā nàxiē qián, bú kàn jiù shì le. คุณไม่เต็มใจเสียเงินจำนวนนั้น ไม่ดูก็จบ	ผู้ให้คำปรึกษาต้องแน่ใจว่าทุกคน <u>ยินดี</u> เข้ากลุ่ม และทุกคนมีปัญหาเหมือนกัน หรือจุดสนใจร่วมกัน

นอกจากนี้ คำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการใน ภาษาจีนกลางกับคำกริยาช่วยลักษณะเดียวกันในภาษาไทย ยังมีประเด็นอื่นๆ ในเรื่องโครงสร้าง ไวยากรณ์และบริบทการใช้ที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันอยู่บ้าง ดังนี้

(1) คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางและภาษาไทย สามารถปรากฏในโครงสร้างประโยคที่มีกรรมทำหน้าที่ควบคุมประธาน หรือ ประโยคที่มีโครงสร้าง เป็นกริยาเรียง เช่น

ภาษาจีนกลาง	ภาษาไทย
我不想让别人知道这件事。 Wǒ bù xiǎng rang biérén zhīdào zhè jiàn shì. ฉันไม่ต้องการให้คนอื่นรู้เรื่องนี้	พวกเรา <u>อยาก</u> จะให้ทุกคน <u>ได้</u> รู้จักงานของ <u>พวกเรา</u>

他愿意来这里工作。 Tā yuànyì lái zhè lǐ gōngzuò. เขาเต็มใจมาทำงานที่นี่	เธอยังคิดจะไปพบเขาคือหรือ

อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยพบว่า บางครั้งเราสามารถจะละคำบุพบท 让, 叫 และ 给 ที่ปรากฏในประโยคที่มีกรรมควบประธานในภาษาจีนกลางได้ ขณะที่ประโยคที่มีกรรมควบประธานในภาษาไทยจะต้องคงคำเชื่อม “ให้” ไว้เสมอ แต่อาจสามารถละคำนามที่อยู่ข้างหลังคำเชื่อม “ให้” ได้

(2) ประธานที่ปรากฏในประโยคที่มีคำกริยาช่วยที่สื่อถึงความประสงค์หรือความต้องการ ทั้งในภาษาจีนกลางและภาษาไทย จะมีลักษณะเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึก เช่น มนุษย์ เป็นต้น หรือหากเป็นสิ่งไม่มีชีวิต ก็จำเป็นจะต้องแฝงนัยถึงหรือสามารถใช้ในการความหมายแทนมนุษย์ได้เช่น

ภาษาจีนกลาง	ภาษาไทย
“ <u>我不要吃</u> ” 杨小姐对她不感兴趣，漫不经心地回答。 “Wǒ bú yào chī ” Yáng xiǎojiě duì tā bú gǎn xìngqù, màn bú jīngxīn de huídá. “ฉันไม่อยากกิน” Yáng xiǎojiě ไม่สนใจหล่อน ตอบคำถามอย่างเพิกเฉยไม่ใส่ใจ	<u>ใครๆ</u> ก็คงไม่อยากจะไปหาหมอด กินยาเป็นกำ
<u>美国广商愿意接受英镑。</u> Měiguó guǎngshāng yuànyì jiēshòu Yīngbàng. ร้านค้าของอเมริกายินดีรับเงินปอนด์	<u>รถกระบะคันนั้น</u> คิดจะแก๊งรถยนต์คันข้าง หลัง จึงแก๊งเบรคอย่างกะทันหัน

(3) ชนิดของคำวิเศษณ์ (副词) ที่มาขยายคำกริยาช่วยดังกล่าวในภาษาจีนกลาง และในภาษาไทย เนื่องจากการแบ่งชนิดของคำวิเศษณ์ในภาษาไทยกับภาษาจีนมีลักษณะที่แตกต่างกันอยู่บ้าง ดังนั้น เมื่อนำคำวิเศษณ์ของทั้งสองภาษามาเทียบเคียงกัน พบว่าจะมีคำวิเศษณ์บางคำที่จัดเป็นคำวิเศษณ์ชนิดเดียวกันทั้งในภาษาจีนและภาษาไทย เช่น คำวิเศษณ์บอกการปฏิเสธในภาษาจีนกับประติษณวิเศษณ์ในภาษาไทย หรือ คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาจีนกับกาลวิเศษณ์ในภาษาไทย หรืออาจมีคำวิเศษณ์บางคำที่จัดเป็นคำวิเศษณ์ต่างชนิดกันทั้งสองภาษา ตัวอย่างเช่น

ภาษาจีนกลาง	ภาษาไทย
คำวิเศษณ์บอกการปฏิเสธ 我<u>不</u>想说这件事儿了。 Wǒ bù xiǎng shuō zhè jiàn shìr le. ฉันไม่อยากจะพูดถึงเรื่องนี้แล้ว	ประติเสธวิเศษณ์ ปกติแล้ว ผู้พูดจะไม่พ่นคำได้ออกมาโดยไม่<u>ปรารถนา</u>จะสื่อความหมาย
คำวิเศษณ์บอกเวลา <u>总是</u>想要避免而且不能完全避免。 Zǒngshì xiǎngyào bìmiǎn érqiě bùnéng wánquán bìmiǎn. มักจะอยากหลีกเลี่ยง แต่ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ทั้งหมด	กาลวิเศษณ์ ท่าน<u>ปรารถนา</u>จะ<u>ได้</u>ทำในสิ่งที่ตนรัก<u>เสมอ</u>
คำวิเศษณ์บอกระดับ / คำวิเศษณ์บอกขอบเขต 他那回，他<u>特别</u>想那个弄得好一点。 Tā nà huí, tā tèbié xiǎng nà gè nòng de hǎo yìdiǎn. เขาในคราวนั้น เขาอยากที่จะทำสิ่งนั้นให้ดีเป็นอย่างยิ่ง 每个生意人都<u>想</u>把生意做大。 Měi gè shēngyì rén dōu xiǎng bǎ shēngyì zuò dà. นักธุรกิจทุกคนล้วนอยากทำธุรกิจให้ใหญ่โตขึ้น	ประมาณวิเศษณ์⁴⁶ บัวไม่ได้ไปเมืองนอกตั้งแต่เด็ก บัว<u>อยาก</u>จะ<u>ไป</u>มาก ถ้าผู้หญิง<u>แค่</u>คิดจะทำก็เสียหายต่อ ภาพลักษณ์ของความเป็นกุลสตรีทันที
คำวิเศษณ์บอกน้ำเสียง 俺有一个大胆的计划，不知你可<u>愿意</u>听？ ǎn yǒu yí gè dàdǎn de jìhuà, bù zhī nǐ kě yuànyì tīng? ฉันมีแผนการที่กล้าหาญมาก ฉันไม่รู้ว่าคุณ<u>เต็มใจ</u>จะฟังหรือไม่	นิยมวิเศษณ์⁴⁷ นางซุจีจะ<u>ยินดี</u>ที่จะพบกับบาริในครั้งนี้<u>อย่างแน่นอน</u>

⁴⁶ ถึงแม้ คำวิเศษณ์บอกระดับ และคำวิเศษณ์บอกขอบเขตในภาษาจีนกลางจะเป็นคำวิเศษณ์ต่างประเภทกัน แต่ในภาษาไทยล้วนถูกจัดอยู่ในประมาณวิเศษณ์ทั้งสิ้น

⁴⁷ นิยมวิเศษณ์ หมายถึง วิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ ซึ่งนอกจากคำว่า “แน่นอน” แล้ว ยังประกอบด้วยคำอื่นๆ เช่น นี่ นั่น โน้น เป็นต้น (กำชัย ทองหล่อ, 2533) ทั้งนี้ คำเหล่านี้เมื่อเทียบเคียงกับคำในภาษาจีนกลางไม่ถือเป็นคำวิเศษณ์ แต่ถือเป็นนิยมสรรพนาม (定指代词 dìngzhǐ dàicí)

ฉันมีแผนใจป่าแผนหนึ่ง ไม่รู้ว่าเธอจะอยากฟังไหม	

อนึ่ง ตำแหน่งของส่วนขยายในภาษาจีนกลางจะต้องปรากฏที่หน้าคำกริยาช่วยเสมอ ขณะที่ส่วนที่มาขยายในภาษาไทยจะปรากฏได้หลายตำแหน่ง เช่น หน้าคำกริยาช่วย หรือท้ายประโยคเป็นต้น

(4) การปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ

คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางสามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ ได้ ส่วนใหญ่มักปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยสื่อความเป็นไปได้ และอยู่ที่ตำแหน่งหลังคำกริยาช่วยดังกล่าว ขณะที่คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาไทยสามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ ทั้งที่มีความหมายเหมือนกันหรือแตกต่างกันก็ได้ เช่น เช่น

ภาษาจีนกลาง	ภาษาไทย
哈利的正值 <u>肯</u> 愿意放弃不可能做的生意。 Hālì de zhèngzhí kěn yuànyì fàngqì bù kěnéng zuòde shēngyì. แฮร์คิดในเชิงบวกที่ <u>เต็มใจ</u> ยอมปล่อยธุรกิจที่ทำไม่ได้ไป 你 <u>可能</u> 想要嫁给我老公。 Nǐ kěnéng xiǎng yào jià gěi wǒ lǎogōng คุณอาจจะอยากแต่งงานกันสามีของฉัน	ถ้าผู้สัมภาษณ์ <u>ไม่</u> ได้รับคำแนะนำที่ <u>แข็งแรง</u> เป็นที่น่าพอใจก็ <u>อาจ</u> ไม่ <u>เต็มใจ</u> ให้สัมภาษณ์ พ่อแม่ทุกคนรักลูกและ <u>ปรารถนา</u> อยาก <u>ให้</u> ลูกได้รับสิ่งที่ดีที่สุด

(5) การปรากฏร่วมกับคำช่วยบอกน้ำเสียง

คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ 想, 要, 想要 และ 愿意 สามารถปรากฏร่วมกับคำช่วยบอกน้ำเสียง 了² เพื่อแสดงถึงสภาวะที่เปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์

ได้ อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาเทียบเคียงกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย คือ คำ “แล้ว” พบว่า ในภาษาไทยไม่ถือคำนี้เป็นคำช่วยบอกน้ำเสียง แต่จะจัดให้อยู่ในประเภทของคำกริยาช่วยชนิดหนึ่ง ซึ่งสามารถใช้ร่วมกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการได้เช่นเดียวกัน

(6) การทำหน้าที่เป็นส่วนของประโยค

กริยาวลีในภาษาจีนที่มีคำกริยาช่วย 想, 要, 想要 และ 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการปรากฏอยู่จะสามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดง(谓语) ส่วนขยายนาม(定语) ส่วนขยายกริยา(状语) และส่วนเสริมกริยา(补语)ได้ สำหรับกริยาวลีในภาษาไทยที่มีคำกริยาช่วย จะ อยาก (จะ) ต้องการ (จะ) ประารถนา (จะ) ประสงค์ (จะ) คิด (จะ) ตั้งใจ (จะ) ยินดี (จะ) และเต็มใจ (จะ) ปรากฏ ก็จะสามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดง ส่วนขยายนาม และส่วนขยายกริยาได้เช่นเดียวกัน⁴⁸

ภาษาจีนกลาง	ภาษาไทย
ภาคแสดง 我想在中国留学。 Wǒ xiǎng zài Zhōngguó liúxué. ฉันอยากไปเรียนที่ประเทศจีน	ภาคแสดง เขาอยากจะรู้ว่าเราจะแก้ปัญหาอย่างไร
ส่วนขยายนาม 我们都善于忘记愿意忘记的事。 Wǒmen dōu shànyú wàngjì yuànyì wàngjì de shì. พวกเราต่างสันทัดในการลืมเรื่องที่จะลืม	ส่วนขยายนาม เขาไม่เคยละทิ้งความฝันที่ตั้งใจจะเป็นนักเรียน นักแสดง

⁴⁸ หนึ่ง ส่วนขยายกริยาในภาษาไทยไม่เหมือนกับส่วนขยายกริยาในภาษาจีนกลางปัจจุบันที่สามารถใช้คำช่วยโครงสร้าง 地 (ซึ่งจะวางอยู่หน้ากริยา) เพื่อบ่งว่าเป็นส่วนขยายกริยา กับคำช่วยโครงสร้าง 得 (ซึ่งจะวางอยู่หลังกริยา) เพื่อบ่งว่าเป็นส่วนเสริมกริยา (ดูหัวข้อ 4.1.2 ประกอบ)

ส่วนขยายกริยา <u>他想要更多地了解你。</u> Tā xiǎngyào gèng duō de liǎojiě nǐ. เขาอยากจะเข้าใจคุณมากขึ้น	ส่วนขยายกริยา <u>เนื้อแพรมเยยถามอย่างอยากรู้เพื่อเธอจะได้ขอ</u> ต่อรองทำงานอย่างอื่น <u>นี่เป็นครั้งที่สองแล้ว ที่ฉันได้ยื่นเอ็ดเรียกชื่อชั้น</u> <u>อย่างตั้งใจจะเรียกจริงๆ</u>
ส่วนเสริมกริยา <u>他急得要坐摩托车去了。</u> Tā jí de yào zuò mótuō chē qù le เขารีบจนอยากจะนั่งมอเตอร์ไซด์ไปเลย	

2) บริบทการใช้ของคำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง เปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

(1) ด้านบริบททางวัฒนธรรม

คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 想, 要, 想要 และ 愿意 ในภาษาจีนกลาง และคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)”, “จะ”, “คิด (จะ)” “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ในภาษาไทยสามารถปรากฏในบริบทที่ผู้ส่งสารมีความอาวุโสเสมอ หรือต่างจากผู้รับสารก็ได้ เช่น

ภาษาจีนกลาง	ภาษาไทย
- กรณีที่ผู้ส่งสาร และผู้รับสารอาวุโสเสมอกัน 我们是好朋友嘛。你想做什么，我都支持你。 Wǒmen shì hǎo péngyǒu ma. Nǐ xiǎng zuò shénme, wǒ dōu zhīchí nǐ. พวกเราเป็นเพื่อนสนิทกันนี่ เธออยากทำอะไร ฉันก็สนับสนุนเธอทั้งนั้นแหละ	- กรณีที่ผู้ส่งสาร และผู้รับสารอาวุโสเสมอกัน ‘ฉันอยากับปริญญาพร้อมกันนะ’ นลินยิ้ม ออกมากับคำพูดของเพื่อน

-กรณีที่มีผู้ส่งสาร และผู้รับสารอาวุโสแตกต่างกัน (คำพูดของ 鲁贵 ที่พูดกับ 四凤) 鲁贵: 哦! (向四凤) 我正要找你。 Lǚ Guì: ò! (xiàng Sìfèng) Wǒ zhèng yào zhǎo nǐ. Lǚ Guì: อ้อ (พูดกับ Sìfèng) พ่อกำลังอยากหาเธอพอดี	-กรณีที่มีผู้ส่งสาร และผู้รับสารอาวุโสแตกต่างกัน หม่อมแม่คะ มะเหมี่ยวเสียใจที่ไม่มีโอกาสได้ทำในสิ่งที่หม่อมแม่ปรารถนา

(2) ด้านบริบททางสถานการณ์

คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ 想, 要, 想要 และ 愿意 ในภาษาจีนกลาง และคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์ หรือความต้องการ “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)”, “จะ”, “คิด (จะ)” “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ในภาษาไทยสามารถปรากฏในบริบทที่สื่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตก็ได้ เช่น

ภาษาจีนกลาง	ภาษาไทย
- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อเหตุการณ์ในอดีต <u>毕业的时候</u>他不是去找工作, 他说要去<u>找一个机会</u>。 Bìyè de shíhòu tā bú shì qù zhǎo gōngzuò, tā shuō yào qù zhǎo yí gè jīhuì. ตอนที่เรียนจบ เขาไม่ได้ไปหางานทำ เขาบอกว่าอยากจะไปหาโอกาส	- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อเหตุการณ์ในอดีต <u>ในช่วงนั้น</u> แม่<u>ต้องการ</u>จะทำก็มีอาจทำได้ สะดวก เนื่องจากมีคนอื่นอยู่ในบ้านหลายคน
- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน 他<u>现在</u>觉得更<u>愿意</u>和他的弟弟一起在父亲的公司里负起更大的责任。	- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน <u>ตอนนี้</u>เขา<u>ไม่ได้คิด</u>จะอยู่ที่เรือนฝากรถานนี้เท่าไร เพราะหัวใจหวนหาบ้านเกิด

Tā xiànzài juéde gèng yuànyì hé tā de dìdì yìqǐ zài fùqīn de gōngsī lǐ fù qǐ gèngdà de zérèn. ตอนนี้เขารู้สึกเต็มใจรับผิดชอบหน้าที่ที่ใหญ่ขึ้น ในบริษัทของพ่อร่วมกับน้องชายของเขา มากขึ้น	
- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อเหตุการณ์ในอนาคต <u>未来想要赚大钱，必须有这个能力。</u> Wèilái xiǎngyào zhuàn dà qián, bìxū yǒu zhè ge nénglì. หากในอนาคตอยากจะหาเงินได้เยอะ จำเป็นต้องมีความสามารถนี้	- กรณีที่ปรากฏในประโยคที่สื่อเหตุการณ์ในอนาคต <u>ในอีก 5 ปีข้างหน้า คุณอยากจะเป็นอะไร</u>

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคำกริยาช่วย 想, 要, 想要, 愿意 และ 会 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง 想, 要, 想要, 愿意 และ 会 อาจแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ 1) 想, 要, 想要 ที่สามารถทำหน้าที่เป็นได้ทั้งกริยาและกริยาช่วยในประโยค และ 2) 愿意 และ 会 ที่ทำหน้าที่เป็นกริยาช่วยในประโยคเท่านั้น

ส่วนในภาษาไทย ก็สามารถแบ่งคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ได้เช่นเดียวกัน คือ 1) “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ที่สามารถทำหน้าที่เป็นได้ทั้งกริยาและกริยาช่วยในประโยค และ 2) “จะ”, “คิด (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ที่ทำหน้าที่เป็นกริยาช่วยในประโยคเท่านั้น

จากการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบในรายละเอียดในบทที่ 3, บทที่ 4 และ บทที่ 5 พบว่า**เมื่อพิจารณาในแง่ความหมาย** คำกริยาช่วย 想, 要, 想要 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการสามารถเทียบเคียงได้กับคำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)” ในภาษาไทย ส่วนคำกริยาช่วย 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางก็สามารถเทียบเคียงกับคำกริยาช่วย “จะ”, “คิด (จะ)”, “ยินดี (จะ)”, “เต็มใจ (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)” ในภาษาไทย

อนึ่ง กรณีคำกริยาช่วย 会 ที่ผลงานวิจัยในอดีตได้เคยเสนอไว้ว่า สามารถแสดงนัยยะเป็นคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในลักษณะเดียวกับคำกริยาช่วย 想, 要, 想要 และ 愿意 (ดังที่ปรากฏอยู่ในสมมติฐานในบทที่ 1) นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าค่อนข้างจะไม่สอดคล้องกับข้อมูลตามที่ปรากฏในตัวอย่างเท่าที่ผู้วิจัยสามารถรวบรวมได้ เนื่องจากการให้สัญญาดังกล่าวอาจแสดงแต่เพียงว่าผู้ที่ให้สัญญารับปากที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยไม่ได้แฝงนัยยะเรื่องความประสงค์หรือความต้องการของผู้ที่ให้สัญญาแต่อย่างใด ผู้ที่ให้สัญญาอาจจำใจต้องกระทำในสิ่งที่ตนเองให้สัญญาไป โดยไม่ได้เกิดจากความประสงค์หรือความประสงค์ของผู้ที่ให้สัญญาเองก็ได้

หากพิจารณาด้านโครงสร้างไวยากรณ์ พบว่า การใช้คำกริยาช่วย 想, 要, 想要 และ 愿意 ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลาง กับการใช้คำกริยาช่วย “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)”, “จะ”, “คิด (จะ)”, “ยินดี (จะ)”, “เต็มใจ (จะ)”, “ตั้งใจ (จะ)” ที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาไทย ส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น

- คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการที่ปรากฏใช้ในภาษาจีนกลางและภาษาไทย ก็เหมือนกับคำกริยาช่วยอื่นๆ โดยทั่วไปแล้วจะต้องปรากฏอยู่หน้าคำกริยา คำคุณศัพท์ หรือกริยาวลี

- คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาทั้งสอง สามารถปรากฏใช้ในประโยคที่มีกรรมทำหน้าที่ครบเป็นประธาน และในประโยคโครงสร้างกริยาเรียง

- ประธานที่ปรากฏในประโยคที่มีคำกริยาช่วยที่สื่อถึงความประสงค์หรือความต้องการทั้งในภาษาจีนกลางและภาษาไทย ต้องเป็นคนและ/หรือสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึก หรือสิ่งไม่มีชีวิตที่สามารถใช้ในความหมายแทนมนุษย์ได้

- สามารถมีคำวิเศษณ์ชนิดต่างๆ มาขยายคำช่วยกริยาที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการทั้งในภาษาจีนกลางและภาษาไทย ซึ่งคำวิเศษณ์ดังกล่าวมีทั้งที่สามารถจัดเป็นคำวิเศษณ์ชนิดเดียวกันหรือจัดเป็นคำวิเศษณ์ต่างชนิดกันในทั้งสองภาษา

- คำช่วยกริยาที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาทั้งสองสามารถปรากฏร่วมกับคำกริยาช่วยอื่นๆ ได้

- กริยาวลีในภาษาจีนและภาษาไทยที่มีคำกริยาช่วยความประสงค์หรือความต้องการดังกล่าวข้างต้นปรากฏอยู่ จะสามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดง ส่วนขยายนาม ส่วนขยาย (และ/หรือส่วนเสริม) กริยา

ในด้านบริบททางวัฒนธรรม คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ 想, 要, 想要 และ 愿意 ในภาษาจีนกลาง และคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ “อยาก (จะ)”, “ต้องการ (จะ)”, “ปรารถนา (จะ)”, “ประสงค์ (จะ)”, “จะ”, “คิด (จะ)” “ตั้งใจ (จะ)”, “ยินดี (จะ)” และ “เต็มใจ (จะ)” ในภาษาไทยสามารถปรากฏในบริบทที่ผู้ส่งสารกับผู้รับสารมีความอาวุโสเสมอกันหรือแตกต่างกันก็ได้

ส่วนในด้านบริบททางสถานการณ์ คำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการ ดังกล่าวข้างต้นในภาษาทั้งสอง ล้วนสามารถปรากฏในบริบทที่สื่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า แม้ว่าปริมาณข้อมูลเกี่ยวกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาจีนกลางที่นำมาใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าในงานวิจัยนี้จะมีค่อนข้างมากพอควร แต่ข้อมูลเกี่ยวกับคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการในภาษาไทยที่จะนำมาใช้ศึกษาเปรียบเทียบคู่กันนั้นมีจำนวนค่อนข้างจำกัด ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องใช้เวลาค้นคว้าเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลภาษาไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งประเด็นดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ผู้สนใจทำวิจัยเปรียบเทียบด้านภาษาจีนกับภาษาไทยต่างได้ประสบกันตลอดมา จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะมีผู้สนใจทำวิจัยทางไวยากรณ์ด้านต่างๆ ของภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ เนื่องจากในงานชิ้นนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการที่ปรากฏใช้ทั้งในภาษาจีนกลางและในภาษาไทยเพียงบางส่วนที่เกี่ยวข้องเท่านั้น จึงใคร่ขอเสนอแนะว่า หากมีผู้สนใจศึกษาต่อยอดในภายหน้า อาจศึกษาคำกริยาช่วยที่สื่อความประสงค์หรือความต้องการคำอื่นๆ เช่น 乐意, 希望, 敢, 敢于 เป็นต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กาญจนา นาคสกุล และคนอื่นๆ. 2524. การใช้ภาษา. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เคล็ดไทย.
- กำชัย ทองหล่อ. 2554. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์รวมสาส์น (1977).
- ดิเรกชัย มัทธนะสิน. 2516. ลักษณะและโครงสร้างภาษาไทย. เชียงใหม่: สุริวงศ์บุ๊คเซ็นเตอร์.
- นworรณ พันธูเมธา. 2558. ไวยากรณ์ไทย. พิมพ์ครั้งที่7. บรมราชกุมารีอักษรานุกรษ์ ลำดับที่5. กรุงเทพมหานคร: อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิ่นกาญจน์ วัชรปาณ. 2548. “อยาก”: การศึกษาเชิงประวัติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. 2550. ภาษาจีนกลางขั้นพื้นฐาน1. พิมพ์ครั้งที่6. ศาสตร์แห่งภาษา ลำดับที่3. กรุงเทพมหานคร.
- เปรมจิต ชนะวงศ์. 2538. หลักภาษาไทย. 200เล่ม, พิมพ์ครั้งที่8. โครงการตำรา และเอกสารทางวิชาการสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช.
- ปวลี บุญปก. 2551. การศึกษาความหมายของคำกริยาแสดงการกล่าวด้วยในภาษาไทยโดยอิงบริบท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2556. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2554, พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพมหานคร.
- รุ่งอรุณ ทีทชุนหเสถียร. 2545. อนิยมสรรพนามและปลุจฉาสรรพนาม: การศึกษาเชิงประวัติ. อ้างถึงใน ปิ่นกาญจน์ วัชรปาณ. “อยาก”: การศึกษาเชิงประวัติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2548.
- เรืองเดช ปันเขื่อนขัตย์. 2551. ภาษาศาสตร์ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์. 2530. โครงสร้างภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง. อ้างถึงใน สุรินทร์ อัญชลีสกุล. ระบบคำภาษาไทย. โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลำดับที่ 18 และศาสตร์แห่งภาษาลำดับที่ 6. กรุงเทพมหานคร: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- สุรินทร์ อัญชลีสกุล. 2546. ระบบคำภาษาไทย. โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลำดับที่ 18 และศาสตร์แห่งภาษาลำดับที่ 6. กรุงเทพมหานคร: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. 2548. หลักภาษาไทย(อักขรวิธี วจีวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์). 3000เล่ม, พิมพ์ครั้งที่13. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ภาษาอังกฤษ

- Shoichi Iwasaki, and Preeya Ingkapirom. 2009. A Reference Grammar of Thai. 2 nd ed. New York: Cambridge University Press.

ภาษาจีน

- 丁倩、邵敬敏. 2009. 说框式结构“想 X 就 X”. 张宝宝. 现代汉语“想 X 就 X”格式考察. 语言学研究 2012. 114-118.
- 范井玲. 2009. “要”的语法化琐议. 贵州师范大学学报 6: 120-121.
- 黄郁纯. 1999. 王艳. 泰国初级学生汉语能愿动词偏误分析. 硕士论文. 语言学及应用语言学厦门大学. 2009.
- 蒋平. 1983. “要”与“想”及其复合形式、连用现象. 语文研究 2: 46.
- 姜有顺. 2013. “NP+想+VP”句式与隐性叙事者的间性认知. 重庆理工大学学报 5: 82.
- 赖鹏. 2006. 汉语能愿动词语际移偏误生产原因初探. 语言教学与研究 5: 67-74.
- 李彬. 2007. “想 A 就 A”试析. 张宝宝. 现代汉语“想 x 就 x”格式考察. 语言学研究 2012. 114-118.
- 李小聪、郭琼. 2010. 能愿动词“要”与“愿意”的对比. 语文学刊 21.
- 李颖. 2010. 汉语助动词“要”和汉语辅助动词“-려고 하다”的对比. 外语 162-163.

- 刘春霞. 2011. “想要”和“要想”词语的情态功能研究. 新西部 12: 131.
- 吕叔湘. 2013. 现代汉语八百词. 第 10 次印. 北京: 商务印书馆.
- 鲁晓雁. 2008. “希望”、“想”的语义语法对比: 外国人说汉语能愿动词偏误研究. 社科纵横 23: 300.
- 马贝加. 2002. “要”的语法化. 语言研究 4: 81-87.
- 王翠环. 2014. “想 v 不想 v”的“和”“想 (v) 不想 v”的使用分析. 文学教 150.
- 吴春生. 2011. 助动词“会”的产生和发展. 中南大学学报(社会科学版) 5: 233-238.
- 杨丽梅. 2013. “S 要 VP”构式研究. 浙江外国语学院学报 3: 12-17.
- 张宝宝. 2012. 现代汉语“想 x 就 x”格式考察. 齐齐哈尔大学学报 115-118.
- 张娇. 2008. 想/说 A 就 A 格式研究. 张宝宝. 现代汉语“想 x 就 x”格式考察. 语言学 研究 2012. 114-118.
- 赵元任. 2011. 中国话的文法. 北京: 商务印书馆.
- 郑敏. 2004. 从动词“要”和“will”看沃尔夫假设的不合理性. 平顶山师专学报 6: 74.
- 周小兵. 1996. 王艳. 泰国初级学生汉语能愿动词偏误分析. 硕士论文. 语言学及应用语言学厦门大学. 2009.
- 周有斌. 2010. 现代汉语助动词研究. 安徽: 安徽大学出版社.
- 朱敏. 2010. 人称与“愿意”类意志语气的选择性研究. 语言研究 2: 98-101.

ออนไลน์

- วรรตกร โภคินอนันต์. คลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติ. 2552. [ออนไลน์]. ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. แหล่งที่มา:
<http://www.arts.chula.ac.th/~ling/TNCII/> [2559]
- 詹卫东、邵永海. 北京大学中国语言学研究 中心. 2003. 语料库搜索 [Online].
 北京: 北京大学中国语言学研究 中心. Available from:
ccl.pku.edu.cn:8080/ccl_corpus/ [2016]

ภาคผนวก

第一章

引言

1.1 问题的提出

能愿动词不论是汉语还是泰语可以根据不同方法进行分类。汉语能愿动词可以分成几种,如:能力义能愿动词、可能义能愿动词、许可义能愿动词、估价义能愿动词和意愿义能愿动词等⁴⁹。泰语能愿动词则分成表时态能愿动词、表语气能愿动词和表语态能愿动词等⁵⁰。

由于汉语能愿动词和泰语能愿动词在句法、语义和语用上既有相同点,又有差异。这可能使学汉语的泰国学生在使用能愿动词时出现错误。因此,笔者对表示意愿义的汉语能愿动词产生了兴趣,将进行分析,并跟泰语相似词进行比较。

目前已经有些研究者研究过汉语意愿义能愿动词。但是,以前的研究大多是研究汉语能愿动词的基本知识,研究并不深入,而且没有把它们跟泰语相似词做过比较。

本文将把汉语意愿义能愿动词在意义、句法和语用上做研究,然后再跟泰语相似词对比。这是为了使学汉语的泰国学生能够更好地了解汉泰意愿义能愿动词的异同点,也可以解决以前使用时出现错误的问题。

1.2 研究目的

- 1) 研究汉语意愿义能愿动词“想”“要”“想要”“会”和“愿意”的句法、意义和语用。
- 2) 与汉语意愿义能愿动词“想”“要”“想要”“会”和“愿意”相对应的泰语词语进行比较。

⁴⁹这是汉语能愿动词分类法之一。它是按照能愿动词的意义来分类的。除了这种分类法以外,汉语能愿动词可以按照几个方法来分类,比如:按照典型性理论、能愿动词的词性、跟否定副词出现的位置。(王震来,2002:16-18)

⁵⁰这是泰语能愿动词分类法之一。它是按照能愿动词的功能来区分。除了这种分类法,泰语能愿动词可按照它的词性、在句中出现的位置以及跟否定副词使用时出现的位置来分类。

(Khumchai Thonglaw, 2554: 224-225)

1.3 研究假设

- 1) 汉语能愿动词“想”“要”和“想要”在句法、意义和语用上有相同点，而跟“会”和“愿意”有差异。
- 2) 汉语能愿动词“想”“要”“想要”“会”和“愿意”在句法、意义和语用上跟泰语相似词语比如：“อยาก(จะ)” [yak(cha)]、“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)] 或“จะ” [cha]等相同。

1.4 研究材料

- 1) 跟表示意愿义的汉语和泰语能愿动词有关的书籍、文章以及论文。
- 2) 从北京大学语言学研究中心的语料库和朱拉隆功大学语言学院的语料库取出的例句。

1.5 研究范围

本文将从意义、句法和语用三个方面对表意愿义的汉语能愿动词做分析。而且将会与泰国相似词语对比。

汉语方面，笔者以周小兵在《句法·语意·文章》一文中提出的“想”“要”“会”和“愿意”为研究对象。由于人们也使用“想要”这个词。而且，它在意义上也跟前四个词语相似。于是，笔者也要研究它。

泰语方面，由于泰语能愿动词的范围很广，把全部能愿动词拿来分析恐怕不能全面掌握。笔者选取了能跟以上的汉语能愿动词相似的词语来做比较，比如：“อยาก(จะ)” [yak(cha)]、“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)] 和“จะ” [cha] 等等。

1.6 研究方法

首先，从书籍、文章和前人的研究中参考汉泰表示意愿义能愿动词的理论。然后，依据北京大学语言学院研究中心的语料库和朱拉隆功大学语言学院的语料库取出表示意愿义汉泰能愿动词的例句。再把它们在意义、句法和语用各个方面做分析与对比。最后，再做结论和写正文。

1.7 研究的意义和作用

- 1) 能够帮助学习汉语的泰国学生在意义、句法和语用上理解汉泰意愿义能愿动词的异同点。
- 2) 能够将表示其他意义能愿动词未来的研究做铺垫。

1.8 研究说明

本论文所使用的汉语拼音是按照汉语拼音系统；泰语标音是按照 The Royal Institute。

第二章

文献探讨

能愿动词是汉语和泰语的语法词类。Praya Oppakitsilapasarn(2005: 85) 在《หลักภาษาไทย》提过，能愿动词有充足句子的时态、语气和语态的作用。有不少学习者把汉语和泰语能愿动词做过研究。本章将列出前人的研究结论。

汉语能愿动词有几个名称，如：“助动词”⁵¹“能愿动词”⁵²“情态动词”⁵³“衡词”⁵⁴和“能词”⁵⁵等。专家们也对能愿动词词性有不同的看法，如：王力(1944)把它看成副词，而赵元任(1980)、朱德熙和吕叔湘(1979)却把它看成动词。由此“能愿动词+动词”也被看成几种关系，比如：“状中关系”“述宾关系”“述补关系”“双谓关系”以及“合成谓语关系”⁵⁶。

根据王震来 (2002: 16-18)，汉语能愿动词可以按以下几种方法分类：

1) 典型性理论⁵⁷

- (1) 典型动词：要、能、会、可以、想、可能、愿、该
- (2) 非典型助动词：必得、须得、犯不着、得以

2) 能愿动词的音节

- (1) 单音节：得、应、该、要、会、能、肯、想、许、愿、敢
- (2) 多音节：可能、应该、可以、乐意、应当、须得、敢于

⁵¹ 使用这个名称：朱德熙和吕叔湘

⁵² 使用这个名称：马庆珠和刘月华

⁵³ 使用这个名称：杨丽梅

⁵⁴ 使用这个名称：陈望道

⁵⁵ 使用这个名称：高名凯 但是目前已经很少使用“衡词”和“能词”这两个名称了。

⁵⁶ 因为专家们对“能愿动词+动词”结构的分析有多种说法，使得教与学两方面都有很难取舍。因此，为了规避矛盾，就把“能愿动词+动词”看成这种关系。但是，没有人揭示出该结构内部关系。(周有斌, 2010: 7)

⁵⁷ 是按照相同、相似概念范畴的词概括为一类。但是，属于同一词类的各个词在语法性质上有程度不同的相似性，其中有些词在功能上有较多的相似性，它们成为这类词的典型性成员，亦即核心成员。相反，对核心功能在某一点稍有游移，在此类中不占中心的位置，而且词的频率和使用度较低，这是非典型成员。(王震来, 2002: 17-18)

3) 能愿动词的义项

- (1) 可能 A 类⁵⁸: 可能
- (2) 必然类: 一定
- (3) 必要类: 得、应、应该、必得、要^{1 59}
- (4) 可能 B 类: 会、可、可以、能、能够
- (5) 意志类: 乐意、愿意、想、想要、要²、希望、敢、敢于
- (6) 估价类: 值得、便于、有助于、难于、善于
- (7) 许可类: 准、许、容许

4) 在句中跟否定副词“不”出现的位置

- (1) 出现于否定副词前
- (2) 出现于否定副词后
- (3) 出现于否定副词前或后

由于汉语能愿动词个数比较多，笔者在本论文的研究中只研究表示意愿义能愿动词。

在泰语方面，Kanchana Naksakul 与等人(2524: 33)说，“能愿动词”有充足句义的作用。它也有几个名称，如：“คำกริยาช่วย” [kham kiya chuai]、“คำช่วยกริยา” [kham chuai kiya]、“คำขยายกริยา” [kham kayai kiya]、“คำกริยานุเคราะห์” [kham kiya nukho]、“คำบอกความเห็น” [kham bok khamhen] 和“คำแสดงอรรถาณูเคราะห์” [kham sadang atthanukho]。泰语能愿动词由几个方法分类，如下：

1) 能愿动词词性⁶⁰

- (1) 只能做能愿动词: คง[khong]、พึง[phueng]、จง[chong]、เถอะ[thoe]、กำลัง[kamlang]、อย่า[ya]、จัก[chak]、จะ[cha]

⁵⁸ 可能 A 类能愿动词只表示事情发生的可能性，而可能 B 类能愿动词，不但表示事情发生的可能性，也表示能力的意思。

⁵⁹ 因为“要”可以表示必要和意志，所以王震来把表示必要的要作为“要¹”，把表示意志的要作为“要²”。

⁶⁰ 使用这种方法有 Premjit Chanawong (2538,208-210) 和 Uppakit Silpasarn,Phraya (2548, 85-86)

(2) 既可以作能愿动词，又可以作其他词性：ต้อง[tong]、ได้[dai]、ถูก[thuk]、ให้[hai]、ยัง[yang]、อยู่[yu]、เลย[loei]

2) 能愿动词的作用⁶¹

(1) 表示时态能愿动词：กำลัง[kamlang]、จะ[cha]、ได้[dai]

(2) 表示语气能愿动词：คง[khong]、จง[chong]、จะรอย[charoi]

(3) 表示语态能愿动词：ถูก[thuk]、ถูก...ให้[thuk...hai]、ถูกให้[thuk hai]

3) 能愿动词出现的位置⁶²

(1) 出现于动词前：กำลัง[kamlang]、เพิ่ง[phoeng]、เคย[khoei]

(2) 出现于动词间：ค่อนข้าง[khonkhang]、จะ[cha]、จน[chuan]、แทบ[thaep]、ต้อง[tong]

(3) 出现于动词后：แล้ว[laeo]、อยู่[yu]、อยู่แล้ว[yu laeo]

4) 跟否定副词“ไม่” [mai]出现的位置⁶³

(1) 在否定副词“ไม่” [mai]前：เกือบ[kuaep]、คง[khong]、จึง[chueng]、ยอม[yom]、ยอมจะ[yom cha]

(2) 在否定副词“ไม่” [mai]后：ควร[khuan]、เพิ่ง[phueng]

(3) 在否定副词“ไม่” [mai]前或后：ต้อง[tong]、อาจ[at]

由于笔者要研究的是汉语意愿义能愿动词，于是在泰语方面只选几个能跟汉语意愿义能愿动词相对应的词语做比较。

语言	汉泰能愿动词与其名称
汉语	助动词，能愿动词，情态动词，衡词，能词
泰语	คำกริยาช่วย, คำช่วยกริยา, คำขยายกริยา, คำกริยานุเคราะห์, คำบอก ความเห็น, คำแสดงอรรถาณูเคราะห์

⁶¹ 使用这种方法有 Kumchai Thonglaw (2554, 224-225)

⁶² 使用这种方法有 Direkchai Mahatthanasin (2516, 157-161)

⁶³ 使用这种方法有 Ruangdet Pankhuenkhat (2551, 189)

汉泰能愿动词与分类法	
汉语	泰语
- 典型性理论 - 音节 - 意义 - 跟否定副词“不”出现的位置	- 能愿动词词性 - 能愿动词的作用 - 在句中出现的位置 - 跟“mai” [mai]出现的位置

2.1 表示意愿义的汉语能愿动词

由于表意愿义能愿动词词数比较多，如：乐意、愿意、想、想要、要²、希望、敢、敢于。在此论文，笔者只选以下几个进行分析。

2.1.1 能愿动词“想”

一般来说，当能愿动词“想”出现在句子当中，表达意愿或希望得到的意思时，句子的主语必须是有生名词。(姜有顺,2013: 82) 如：

我想吃羊肉。
再不走，狗想咬人了。

除此之外，能愿动词“想”也能出现于几个结构，如：

1) “想 X 就 X” 格式

通过参考前人的研究结论发现，许多研究者已经把“想 X 就 X”中的“X”分析过。李彬 (2007:114) 提到“X”一般为单音节动词，也可以是任指代词，进入“想 X 就 X”格式中的单音节动词 X 是有一定的条件限制的，即有[+动作性]和[+可控性]。此外，“想 X 就 X”既可以单独成句，也可以作为短语充当句子成分，一般充当谓语和定语。例如：

想吃就吃，想睡就睡。
你想玩就玩吧。
别傻了，想去就去的国家其实只有 6 个。

李彬的看法跟张娇 (2008) 的看法很相近, 但是张娇却认为“X”不仅是单音节动词, 也可以是形容词和动词短语。

想怎样漂亮就怎样漂亮。

兄弟, 你就知足吧。你想吃啥就吃点啥吧。

还有丁倩与邵敬敏 (2009) 也补充了, 当两个“X”是不同词语, 第二个“X”的可控性也要比第一个“X”强。

张宝宝 (2012) 推荐, “想 X 就 X”格式的两个 X 之间可以是相同的、相关的⁶⁴或没有任何意义关系的词语。但当句子中有一个以上的此格式连接使用时, 两个“X”必是同一个词。例如:

这在丈夫身上表现为将妻子视为自己的私有财产, 想打就打, 想骂就骂, 随心所欲。

这个家伙曾对人说过, 监狱就是老子的第二个家, 想进去就进去, 想出来就出来。

2) “想 V 不想 V 的”

王翠环 (2014: 150) 说, “想 V 不想 V 的”格式有“既 (又、也) 想 V 又 (也) 不想 V、犹豫、矛盾的心理状态的意思。这个格式的“V”可以为趋向动词或动作行为。这个格式只能充当句子谓语, 而不可以单独成句。例如:

她站在那儿, 想去不想去的。

我看他还是犹豫, 想来不想来的。

⁶⁴ 当同个结构的 X 是相关词语, 第二个 X 的意义可以是扩展、省略、替换、转换或者混合第一个 X 的意义。(张宝宝, 2012: 115)

3) 兼语句⁶⁵

鲁晓雁 (2008: 300) 说, “‘想’做能愿动词, 其后续结构是小句时, 如果小句的主语不是全句的主语, 要与介词(让/叫/给)结合构成含祈使义的能愿动词结构, 即‘想+介词+小句’。”例如:

我想请老师教慢点。

我想让孩子在外边玩儿。

2.1.2 能愿动词“要”

“要”从很早就已经开始使用了, 马贝加 (2002: 9-11) 和郑敏 (2004: 74) 提过“要”最早出现于《汉书》, 是从“腰”字而来, 作名词, 有“重要”意思。但是, 他们俩对“要”字的演变程序也有一些不同的意见。

马贝加认为, “要”通“邀”, “邀”本义为遮阻, 迎候。“遮、迎”必有所求; “邀”又表“求、取”义: “要”亦通此义。“遮、阻”且“求、取”, 有两种行事方式: 礼请与强求。由“礼请”色彩衍生出“邀请”义项, 为“邀”今义; 由“强求”可以衍生出“须要、必定要”义项。到那时候, “要”已经变成能愿动词了。到汉代时期, “要”产生了表示可能性的义项, 含有“很可能”的意思。在南北朝时期, 表示“主观愿望”。

而郑敏却说, “腰”字引申为“把物体缠在腰间”, 活用为动词。由于“腰”字又处于人体中部之意, 因此“要”又引申出“从中拦截”之义。拦截的目的就在于谋取利益, 由此动词“要”引申为“求取”。“求取”之解时其深层意思是“希望, 欲求”, 于是人们逐渐将动词“要”虚化为能愿动词, 变成了一个语法成分。“要”字表示欲求, 欲求含有对未定因素的端测, 而将来时也是对未来事物的推测, 于是“要”字又引申为表示将来的能愿动词。此想法跟范井林 (2009: 120-123) 的相同。但是, 范井林还补充说到在魏晋时代, 能愿动词“要”也表示“需要”的意思。

专家们不仅研究能愿动词“要”的来源和演变, 也通过分析能愿动词“要”的用法而得出了几个结论。

⁶⁵ 这个类型的句子里谓语由一前一后两个动词中间夹着一个名词组成, 这个名词既是前一个动词的宾语, 又像是后一个动词的主语, 所以称为兼语。第二个动词的位置上也可能是一个形容词或者小句。(吕叔湘, 2013: 24)

1) “要”可以受“热意、决心、一定、偏、硬”之类强调决心意志的词的修饰。(蒋平, 1983) 例如:

华满爹执意要领着孙子沿着遥遥迢迢银河水, 步行到韶山。

此外, “要”不可以跟程度副词(很、非常、挺、更)搭配使用。而且, 当“要”受“不”修饰时, 如果句子的主语是第二人称, 必须用疑问句。不然, “不要”的意思就会变成“禁止”、“劝阻”了。例如:

清华搬家的事你也不要听吗?

左大将, 你的随从都在看戏, 杂技呢。左大将不要去看么?

2) “要”可以单独作谓语, 主要出现在答话中。而且, 它可以与其他的能愿动词连用。但是不可以接动态助词“着”“了”“过”。(李颖, 2010)

3) 跟“要”出现的主语一般是有生命的、能够具有意愿的个体, 典型代表是人, 情态意义是以主语为导向的, 体现主语的意愿。(杨丽梅, 2013) 例如:

我要在北京呆下去, 我要好好奋斗。

他给了我一张名片, 请我有时间到他的服装店坐坐, 他要请我喝酒。

2.1.3 能愿动词“想要”

能愿动词“想要”由能愿动词“想”和“要”复合而形成的。在以前的研究中只发现蒋平(1983: 46) 和刘春霞 (2011:131) 的研究。他们俩对能愿动词“想要”的看法也存在一定的差异。蒋平把“想要”看作复合动词, 也不在口语中使用。而刘春霞却把“想要”看作情态复合词, 而且必须跟动词或动词词组共用。例如:

一些研究表明, 4-5 岁的孩子在想要努力记住一定的材料时, 就会像英英那样自发地采用一些识记策略。

2.1.4 能愿动词“会”

关于能愿动词“会”的来源，它在《说文》一文中就已经出现了。而且，它在《说文》《广雅》和《尔雅》⁶⁶都表示“聚、合”，作动词。后来，吴春生(2011: 233-238) 提出“动词‘会’+名词+动词”格式。他认为，当格式中的名词跟全句的主语相同，名词可以省略。“会”在格式中变成了动词1。但是因为句子的主要动词在于动词2，于是“会”就被看成能愿动词了。

在意义上，很多人一般都把“会”看成表可能义和能力义能愿动词。但是，周小兵 (1996) 等人认为“会”也可以表达承诺义。这个意义跟“想”“要”和“愿意”等词具有同样的功能。如：

你放心，我会好好照顾她。

2.1.5 能愿动词“愿意”

周有斌 (2010: 102-103) 说过，能愿动词“愿意”最早出现于明朝时期。但使用频率不高⁶⁷。到了清代时，使用频率才上升。

在语法上专家们通过做分析而得出了如下几个结论，如下：

1) 能愿动词“愿意”可以跟程度副词搭配使用。例如：

如果能够帮助你，我当然是很愿意的。

她的表现让我认为她非常愿意谈这个话题。

此外，“愿意”也用于当询问对方想不想做某事，而却隐含了问话者希望对方给的答案是肯定的。(李小聪、郭琼,2009) 如：

说到这里，林忠就关切地问：“说实话，你愿意摆脱这苦痛么？”

⁶⁶ “《说文》云：“会，合也。”；“《广雅·释古三》云：会，聚也。”；“《尔雅·释言》亦云：集，会也。”。(吴春生, 2013: 233-238)

⁶⁷ 例如：我一来时，曾于他讲过，他愿意方才招我，今日怎么又说起这话！

典田卖地，你两家愿意，我莫非说谎不成！

林，愿意做我最亲爱的吗？

2) 能愿动词“愿意”可以跟任何代词主语搭配使用，并当它跟动词在一起变成了动词短语后，就可以充当句子的谓语、定语和宾语。(朱敏, 2010) 例如：

到了第四天中午，我们最不愿意看到的事情总与发生了。

我不愿意再听！

我反抗了，真的反抗了，我推他的肩膀，跟他说我不愿意。

2.2 表示意愿义的泰语能愿动词

2.2.1 “อยาก(จะ)” [yak(cha)]

Vichin Panupong (2530) 说，能愿动词 [yak(cha)] 可出现于否定词“ไม่”[mai]前或后。它也可以出现于两个动词之间。如：

เขาไม่อยากออกไป
Khao mai yak aok pai.
他不想出去。

เธออยากไม่ออกไปเอง
Thoe yak mai aok pai aeng.
是你自己不想出去。

ฉันนี้กอยากกินส้มตำ
Chan nuek yak kin somtam.
我想吃木瓜沙拉。

Navavan Bandhmedha (2527) 说，[yak(cha)] 是动词，但是当它出现于其他动词前，它就修饰后面的动词，属于修饰词⁶⁸词类。如：

⁶⁸其实，泰语的“能愿动词”和“修饰词”都有修饰动词的功能。但是，“能愿动词”的小类是由它们在句中出现的位置来区分。而“修饰词”的小类是由它们的意义来区分。

เขาอยากเรียนดนตรี

Khao yak rian donti.

他想学音乐。

Pinkarn Vajrapana (2005: 48-71) 还研究过 [yak(cha)] 意义和语法的演变。就说，在意义上，最初，能愿动词[yak(cha)]有两个义项，即“穷到没有食物吃”和“饿、渴”。直到拉玛三(King Rama3)时期，这个词又增加了一个义项，即表示“要求”。这个义项到现在还在使用。

在语法上，[yak(cha)]在素可泰时期有动词性，只能作句子的主要动词。到了拉玛三时代，[yak(cha)]又作了能愿动词。后来，在拉玛四时代，它增加名词性。于是，那时候，[yak(cha)]就有三个词性了。然而，现在[yak(cha)]只能作能愿动词和名词⁶⁹。

2.2.2 “จะ” [cha]

根据 Pinkarn Vajrapana (2005) 的分析，能愿动词[cha]是从“จัก” [chak]演变而来的。在意义上，它当初表达“希望”、“意愿”的意思。后来，又引申出“打算”和“将来”的意思。虽然到现在有很多人[cha]的意义进行过分析，可是，只有 Kanchana Naksakul(1978: 31) 提出[cha]有意愿义。

除了[yak(cha)]和[cha]以外，泰语还有很多表示意愿义的词语，比如：“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、“ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 和“เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)] 等等。但没有发现前人对此进行的研究结论。

根据以上所提到的，目前对这些表示意愿义的汉泰能愿动词研究结论还不太全面掌握。因此，笔者希望在本论文仔细研究它们。笔者也使用 Firth 的传播语境理论(Context of Communication)⁷⁰（既有语言权势(Context of Culture)和语境(Context of Situation)）来把表示意志义的汉语能愿动词跟泰语相似词进行比较。

⁶⁹目前[yak(cha)]也可以作动词，常跟两个名词共用，既有 อยากน้ำ [yak nam] อยากอาหาร [yak ahan]。

⁷⁰ 其实，传播语境理论还有另一个部分，既是“上下文”（Verbal Context）。因为这里“上下文”要从实际发话的口音去分析，但本论文所分析的例句都是从北京大学语料库取出的。于是上下文不包括在研究范围内，笔者在本文就不提到它。

第三章

汉语意愿义能愿动词“想”“要”“想要”“会”和“愿意”

这一章，笔者以周小兵(1996)在《句法.语意.文章》一文中提出的“想”“要”“会”和“愿意”为研究对象。由于最近人们也使用“想要”这个词，而且它在意义与语用上也跟前四个词语相似。于是，笔者也将要研究它。

按照能愿动词“想”“要”“想要”“会”和“愿意”的词性，可以把它们分成两组：一、在句中既能作动词又能作能愿动词，“想”“要”和“想要”；二、在句中只能作能愿动词，“愿意”和“会”。

3.1 既能作动词又能作能愿动词的“想”“要”和“想要”

3.1.1 表意愿义能愿动词“想”“要”和“想要”的意义

3.1.1.1 “想”的义项

表意愿义能愿动词“想”有“希望”“打算”的意思。例如：

她也非常想去。

我很想当探险家。

当“想”作动词时，它可以表示几个义项（吕叔湘,2013: 576-578）如：

1) 表示思考 例如：

他心里想着事儿呢。

你好好想想这句话有没有道理。

2) 表示回忆、回想 例如：

想想过去，看看今天，展望将来。

他提到的这几个人，我怎么一个也想不起来。

3) 表示料想、估计 例如：

我想他一定会来的。

小花想，妈妈知道了一定很高兴。

4) 表示想念、惦记 例如：

离家这几个月，他谁都不想。

想亲家想得要命。

5) 表示记住 例如：

他可想着这件事。

到了那里想着给我们写封信。

3.1.1.2 “要”的义项

能愿动词“要”有“做某事的意志”的意思。例如：

他要学游泳。

我有话要对他讲。

此外，能愿动词“要”也可以表示几个义项，如下：

1) 表示须要、应该 例如：

借东西要换。

水果要洗干净才能吃。

2) 表示可能 例如：

会议大概要到月底才能结束。

看样子要下雨。

3) 表示将要 例如:

他要回来了。

他(快)要毕业了。

4) 表示估计(常用于比较句) 例如:

他比我要了解的多。

这两张照片前一张要清楚一些。

当“要”作动词, 它可以表示几个意义。(吕叔湘, 2013: 591-593)

1) 表示希望得到或保持 例如:

我要一只英雄金笔。

这本词典我还要, 那本词典我不要了, 你拿去吧。

2) 表示索取 例如:

昨天我跟老张要了两张票。

我已经要了一个菜, 你再要一个。

3) 表示请求 例如:

他要办公室给他开了介绍信。

是他要我先别做的吗?

4) 表示需要 例如:

这些地方就要你认真考虑。

这个柜子要四个人抬菜抬得动。

3.1.1.3 “想要”的义项

能愿动词“想要”是由“想”和“要”复合的。它们可以表示两个义项。(刘春霞, 2011:131) 如下:

1) 表示内心活动的语言环境里(意义偏重于“想”)例如:

这个二十多岁的教员跟着她, 总想要和她说点什么。

2) 表示一致的环境里(意义偏重于“要”)例如:

符癞子走扰一步, 抬起手来, 想要施展粗蛮手段了。

3.1.2 表意愿义能愿动词“想”“要”和“想要”的句法与语用

与其他能愿动词相同, 能愿动词“想”“要”和“想要”必须后接动词、形容词或动词短语。例如:

没有人想当乌龟的。

一个远在山区的人平时想买自己想要的书。

他要喝水。

我要看电视。

我们想要进入决赛。

我们想要告诉人们, 人人都有欣赏艺术的权利。

无论如何, 能愿动词“想”“要”和“想要”在句法与语用上还存在一些异同。

3.1.2.1 表意愿义能愿动词“想”的句法与语用

1) 表意愿义能愿动词“想”的句法

(1) 能愿动词“想”可出现于更复杂的短语结构中。最常见的是出现在兼语结构(想+让/叫/给+名词+动词)中。另外,结构中的介词“让”“叫”或“给”必在名词前,不能省略。如:

我们想让你们知道我们与你们分担这歌悲伤痛...

所以说从哲学的角度要想让投资更成功,你必须学着控制我们的思考方式。

它也可以出现于连动结构。例如:

我一个人想去旅行。

少年,你想来做咖啡吗?

(2) 跟表示意愿义“想”共用的主语必须是有生名词,主要是人物,如果主语是无生名词,它要有人物意。例如:

青年司机不相信他的鬼话,想把他打发走。

本文不想对社会工作发展的阶段进行严格论证。

是时日本政府反转过来想联络中国。

(3) 能愿动词“想”跟动词使用,变成了动词短语后,可以由副词⁷¹作状语修饰。例如:

⁷¹ 副词的种类(吕叔湘, 2013: 18) 如:

- 程度副词: 很、及、挺、真、更、更加、非常、尤其
- 程度副词: 都、也、全、光
- 时间副词: 刚、正、恰好、老、总
- 否定副词: 不、没有
- 疑问副词: 难道

无论如何,有些人把“难道”看成语气副词,还有些人也把“一定”看成肯定副词。

如果现在让您在北京大学做演讲的话，您最想讲的一个主题是什么？
(程度副词)

每个生意人都想把生意做大。
(范围副词)

我们从小到大，一直到现在总是想当老师。
(时间副词)

我不想说这件事儿了。
(否定副词)

你离开故土这么多年了，难道不想去哈尔滨和北京看看吗？
(疑问副词)

读者一定想听听刘招华是怎样评价他们的。
(语气副词)

有时也可能有形容词或动词短语修饰在它前。

她回头良地想多看一眼…

我主要想弄明白。

(4) 能愿动词“想”可以跟可能义能愿动词⁷²连用，位于可能义能愿动词后面。例如：

每个人看过之后都不会想看第二遍。

五年前，Amazon.com 是想买我们，因为要买当然会想买老大。

(5) 能愿动词“想”可以跟语气助词“了²”⁷³(想…了)共用。

说是您不是想干了呢？

⁷² 可能义能愿动词，如：会、能、能够、可、可能。(吕叔湘, 2013: 49)

⁷³ 语气助词“了²”用在句末，主要肯定事态出现了变化或即将出现变化。如：“小明也喜欢跳舞了。”“他同意我去了。”；动态助词“了¹”用在动词后，主要表示动作的完成。如：

“我已经问了老汪。”“他接到电话，当时立即通知了老王。”(吕叔湘, 2013: 351-358)

由于他有他的事忙，而她也是请了假出来的，她就想回家了。

(6) 动词短语“想+动词”在句中可以充当谓语、定语、状语和补语。例如：

- 作谓语

我想在中国留学。

妈妈比女儿更想吃。

你想对大陆同胞说些什么？

- 作定语

在记者最想采访的人物中，李敖绝对排进了前七位。

我问刘招华的追后一个问题也是我原来弟一想问的问题。

- 作状语

要想成功地描写出人物动作，使形象真正站立起来可不是一件容易的事。

我想慢慢地读书，希望把它读透。

- 作补语

圣诞节快到了，快乐得想流泪。

我很爱你，爱得想跟老天抗议。

2) 表意愿义能愿动词“想”的语用

按照 Firth 的说法，能愿动词“想”可以在两个角度来分析。

(1) 在语言的权势上

能愿动词“想”可以出现于说话者和受话者为异同代⁷⁴的句子中。

- 同代

(好朋友的话)

我们是好朋友嘛。你想做什么，我都支持你。

(李石清与李太太的对话)⁷⁵

李石清：你怎么不说话，输了？赢了？

李太太：（终于抬起头）石清，我不想再去了。

- 异代

(顾八奶奶与陈白露的对话)⁷⁶

顾八奶奶：我的小白露，刚才好好地你答应我一块儿到照相馆的。

陈白露：我不想去了。

(母子的对话)

妈妈：宝贝，你想吃草莓味而还是小颗粒味儿呢？

宝宝：草莓。

此外，鲁晓雁 (2008:300) 提过能愿动词“想”用于当意愿人要对对方表示谦逊、虚心，也用在当意愿人因想做某件事情希望得到对方的许诺的情况。例如：

我想请老师参加今天的会议。

⁷⁴ 本文所谓“同代”是指说话者和受话者是同个辈分。；所谓“异代”是指说话者和受收话者是不同的辈分。

⁷⁵ 李石青和李太太是在曹禺写的《日出》中的人物，他们有夫妻关系。

⁷⁶ 顾八奶奶和陈白露是在曹禺写的《日出》中的人物，他们有老少关系。但是没有亲戚关系。

(2) 在语境上

能愿动词“想”可出现在表示过去、现在和将来的句子中。

- 表示过去

当时中国人的心中，没有人想在到苏俄来冒险。

昨天唱歌的人有一个想认识你，约你到华侨大夏吃中饭。

- 表示现在

现在他们说，想通过孩子来决定他们的关系。

在今天要想确定许慎货创立六书的原意，恐怕是不可能的。

- 表示将来

你等着看，我将来发达后，想去哪儿就去哪儿，想买什么就买什么。

我明天想请一天假。

3.1.2.2 表意愿义能愿动词“要”的句法与语用

1) 表意愿义能愿动词“要”的句法

(1) 能愿动词“要”可出现于“要+让/叫/给+名词+动词”格式中。介词“让、叫、给”也可以被省掉。例如：

今天他要(让)手机超越电脑，现在这事一个梦想。三年后，这将是新的常识。

两年前，南方周末评选他为年度十大影响力精英的时候，要(让)我写一篇关于她的文章，我说，今天来评选邓裕强太找了。

它也可以出现在连动句。例如：

他已经听到胡歌要去留学的消息了。

如果你也要去看，我一定与你同去。

(2) 跟表意愿义能愿动词“要”搭配使用的主语必须是有生名词或无生而有人物意义隐含的名词。例如：

“我不要吃” 杨小姐对她不感兴趣，漫不经心地回答。

英国政府多次提出要重新考虑教育和培养的作用。

英法并不坚持要报复，要雪耻。

(3) 出现于动词短语“要+动词”前有几种副词。如：

不论林格尔夫人会不会湘潭，我都要去美国。

(范围副词)

我觉得真的是老要去学。 (时间副词)

对此，我们不禁要问，‘为什么有些初次来中国旅游的美国人一见到中国。 (情态副词)⁷⁷

我们不要加薪，我们要人尊重。 (否定副词)

(4) 能愿动词“要”可位于可能义能愿动词后。比如：

它可能要用一段时间。

我知道他可能要说心里话，但怕伤害别人。

(5) 汉语能愿动词“要”可以跟语气助词“了²”(要...了)搭配使用。例如：

她不想说下去，但是李石清已经明白她要说什么了。

⁷⁷ 如：正、反、一块儿、一起。(吕叔湘, 2013: 18)

唉，我不要跟你说了。

(6) 动词短语“要+动词”在句中可充当谓语、定语、状语和补语。例如：

- 作谓语

你心里又要说什么？

他简直要改革士大夫的人生观。

- 作定语

所提问也有个节目组的编导列出要问的问题。

你要达到的商业成功是什么样的状态？

- 作状语

人们都要好好地活着。

我们双方都要平静地解决问题。

- 作补语

他急得要坐摩托车去了。

小妹妹疼得要哭了。

2) 表意愿能愿动词“要”的语用

(1) 在语言权势上

能愿动词“要”可以出现于说话者和对方为异同时代的句子中。

- 同代

（鲁贵与周朴园的会话）⁷⁸

鲁：不是我要来的。

朴：谁指使你来的。

（大海对鲁四风说的话）⁷⁹

大海：你是要骂我么？“少爷”哼，在世界上，没有这两个字！

- 异代

（鲁贵对四凤说的话）⁸⁰

鲁贵：哦！（向四凤）我正要找你。

（周冲与繁漪的会话）⁸¹

冲：妈，我要告诉您一件事，--不，我要跟您商量一件事。

(2) 在语境上

能愿动词“要”可出现在表示过去、现在和将来的句子中。

- 表示过去

那时阿光他们正低头做一个笔录，没有人看见他的要水喝，我起身给他倒水。

毕业的时候他不是去找工作，他说要找一个机会。

⁷⁸ 鲁贵和周朴园是在曹禺写的《雷雨》中的人物。他们俩都是鲁侍萍的爱人。

⁷⁹ 大海和鲁四凤是在曹禺写的《雷雨》中的人物。他们俩是同母异父的兄妹。

⁸⁰ 鲁贵和四凤是在曹禺写的《雷雨》中的人物，他们俩有父女关系。

⁸¹ 周冲和繁漪是在曹禺写的《雷雨》中的人物。他们俩有母子关系。

- 表示现在

这就是我们现在要做的事情。

今天我要讲“般若的真义”。

- 表示将来

孩子已经长大了，他毕业后要找什么工作就不管他了。

如果要到德国去发行杂志，那你得去德国。

3.1.2.3 表意愿义能愿动词“想要”的句法与语用

1) 表意愿义能愿动词“想要”的句法

(1) 能愿动词“想要”可出现于“想要+让/叫/给+名词+动词”格式中，介词可省略。例如：

我们想要（让）别人听到我们的声音，我们只要使用自己的武器。

如果想要琳达重回怀抱，唯一的办法是修理安东尼。

它也可以出现于连动句。例如：

控制不了自己，怎么想要去控制别人呢？

他今天想要来借车，你给他钥匙吧。

(2) 能愿动词“想要”可以跟有生或无生而有人物意义隐含的主语同时出现。例如：

他向前走了一步，仿佛想要说什么。

我只是想要像自己第一次参加比赛那样全力而为。

钱不是不想要的。

(3) “想要+动词”前，可能有几种副词出现。比如：

她要我谈自己的经历，特别想要知道我为何老不结婚。
(程度副词)

杨校长开门见山地说，教师们没有别的要求，只想要回自己的那份工资。
(范围副词)

我一直想要赚大钱。
(时间副词)

根本没想要取得经济上的回报。
(否定副词)

同时，也可以用动词短语修饰在它面前，如：

我们有意识地想要运动。

初见张爱玲后，他甚至有些迫不及待地想要走进她的世界浏览一番。

(4) 能愿动词“想要”能出现在可能义能愿动词后。例如：

广州队主教练周蕙安可能想要用图穆。

这就是本次研究会想要告诉世界的。

(5) 能愿动词“想要”可以跟语气助词“了²”(想要...了)共用。

卢小波说：我现在也不想要入团了，只要平这个冤。

(6) 动词短语“想要+动词”在句中能充当谓语、定语、状语和补语。

— 作谓语

我们有意识地想要运动。

他们究竟想要干什么？

- 作定语

海明威一直有一种想要通过创作来宣泄情感的欲望。

只能一辈子做着你不想要做的工作。

- 作状语

他想要更多地了解你。

我想要努力地站到高处。

- 作补语

他穷得不想要活了。

每次累得想要倒下的时候，偏偏有事情没做完。

2) 表意愿义能愿动词“想要”的语用

(1) 在语言权势上

汉语能愿动词“想要”可出现于说话者与对方为异同时代的句子中。

- 同代

(亲人的话)

想要问问你敢不敢像你那样说过的爱我。

- 异代

(父子的会话)

我父亲叫我妹妹告诉他们：“想要父亲活命，就不要问。”

(2) 在语境上

能愿动词“想要”可以在表示过去、现在和将来的句子中出现。

- 表示过去

营长原想要她跟别的伤员一起留在山下。

他本来想要阿拉法特下台...

- 表示现在

我们今天想要做的就是开拓人们的视野...

现在的情况不一样了，想要尽快研究出成果，并把科技转化为生产力，最重要的推动力就是市场。

- 表示将来

未来想要赚大钱，必须有这个能力。

我打算，下次想要参加长跑马拉松比赛。

3.2 在句中只能作能愿动词的“愿意”和“会”

3.2.1 表意愿义能愿动词“愿意”和“会”的意义

3.2.1.1 “愿意”的义项

能愿动词“愿意”可以表示做某事或发生某种情况符合心意。例如：

人家不愿意让我们听。

你愿意去吗？

3.2.1.2 “会”的义项

根据周小兵 (1996)，助动词“会”可以表示可能和承诺的意思。例如：

- 表示可能

他会不会去？

没想到会这么顺利。

- 表示承诺

我会尽力帮助你。

你放心，我会好好地看着他。

此外，它也可以表示几个义项，如下：

1) 表示能力 例如：

我根本不会踢足球。

你会不会唱这首歌？

2) 表示善于做某事 例如：

他很会演戏。

你真会说。

虽然周小兵 (1996) 等人⁸²认为，能愿动词“会”也可以表达承诺义，这个意义跟“想”、“要”、“想要”和“愿意”等词具有同样的功能。但通过例句分析发现，表示承诺义的同时不能总表达意愿。因此，笔者在这章不分析“会”，只分析“愿意”而已。

3.2.2 表意愿义能愿动词“愿意”的句法与语用

与其它能愿动词相同，能愿动词“愿意”后要接上动词或动词短语。例如：

你愿意屈服就尽管屈服，但我不会。

消费者愿意购买满足他们需要或欲望的产品。

⁸² 除了周小兵以外，还有黄郁春(1999)和赖鹏(2006)。

此外，表意愿义能愿动词“愿意”也有几个句法和语用。

3.2.2.1 表意愿义能愿动词“愿意”的句法与语用

1) 表意愿义能愿动词“愿意”的句法

(1) 能愿动词“愿意”可以在兼语结构中（愿意+让/叫/给+名词+动词）出现。并且，介词“让”“叫”“给”可以被省略。例如：

如果政府对职工持股有税收上的优惠政策，企业也愿意让职工持有股份。

它也可出现于连动句。例如：

她愿意来对唱吗？

你何必自己说愿意去当尼姑呢？

(2) 能愿动词“愿意”可以跟有生主语或无生而有人物意义隐含的主语使用。例如：

你不愿意花那些钱，不看就是了。

他们是愿意帮助我们工作的。

没想到那家公司却死活都不愿意再与他们谈。

美国厂商愿意接受英镑。

(3) 跟“愿意+动词”出现作状语的副词有几种：

他们更愿意聆听生动的发言。 (程度副词)

消费者一般都愿意到大商场选购。 (范围副词)

他们不愿意离开他们的热爱和依靠的大森林。
(否定副词)

我一直愿意给父母和舅舅讲自己的心里话。

(时间副词)

俺有一个大胆的计划，不知你可愿意听？(语气副词)

同时，也可以用动词短语或形容词修饰。如：

我宁愿死也不愿意和他吃饭。

有这样的售后服务，顾客自然愿意购买。

(4) 能愿动词“愿意”可以跟可能义能愿动词连用，位于可能义助动词后。例如：

我不相信有任何人会愿意出面帮助我的忙。

哈利的正值肯愿意放弃不可能做的生意。

(5) 汉语能愿动词“愿意”常跟“了²”共用。

检讨一次不够就检讨几次，讲的人家不愿意听了。

波尔达斯先生不愿意再管他了。

(6) 汉语动词短语“愿意+动词”在句中能充当谓语、定语、状语和补语。例如：

- 作谓语

公众仍然愿意购买。

它曾经不愿意多说话，现在也只好表态了。

- 作定语

每个人都按照自己所愿意的方式用自己的力量保存自己。

我们都善于忘记愿意忘记的事。

- 作状语

余峻廷很不愿意地望他一眼。

她不愿意地离开这儿。

- 作补语

你讲得让世人愿意听、喜欢听。

他已经懒得不愿意跟谁说话。

2) 表意愿义能愿动词“愿意”的语用

(1) 在语言权势上

汉语能愿动词“愿意”可出现于说话者与对方为异同时代的句子中。例句：

- 同代

（繁漪与鲁侍萍的对话）⁸³

繁：不，他非常聪明，我也很喜欢他。这孩子不应当叫她伺候人，应当替她找一个正当的出路。

鲁：太太多夸张了。我倒是不愿意这孩子帮人。

（周冲与四凤的对话）⁸⁴

冲：你，你像是不愿意见我似的。为什么呢？我以后不再乱说话了。

- 异代

（四凤与繁漪的对话）⁸⁵

四：太太，您脸上像是发烧，你还是到楼上歇着吧。

繁：我不愿意躺在床上。

⁸³ 繁漪和鲁侍萍是在曹禺写的《雷雨》中的人物，他们俩都是周朴园的爱人。

⁸⁴ 周冲和四凤是在曹禺写的《雷雨》中的人物，他们是同辈的，而且周冲也爱上四凤。

⁸⁵ 四凤和繁漪是在曹禺写的《雷雨》中的人物，他们是夫人和仆人的关系。

（繁漪与周冲的对话）⁸⁶

繁：什么？求婚？（这两个字叫她想哭）

冲：（很正经地、不愿意父亲这样的态度）不，妈，您不要笑！她拒绝我了。——可是我 很高兴，这样我觉得她很高贵了。她说她不愿意嫁给我。

(2) 在语境思考

能愿动词“愿意”可以出现在表示过去、现在和将来的句子中。

— 表示过去

你知道，过去甚至有人愿意把天堂送给他，只要他能打破这个模式。

我昨天做了一件极不愿意做的事，去替徐志摩证婚。

— 表示现在

他现在觉得更愿意和他的弟弟一起在父亲的公司里负起更大的责任。

我们许多人现在都愿意承认科学工作的范围要比经验工作大得多。

— 表示将来

如果有成交的可能性，他以后愿意继续谈这笔交易。

稍微问一下下周有人愿意去杭州帮忙做一下民工吗？

通过分析发现，能愿动词“想”“要”“想要”和“愿意”在句法、语义和语用上大多是相同的。第四章笔者将要把跟表意愿义的汉语能愿动词相似的泰语词语进行分析。

⁸⁶ 繁漪和周冲是在曹禺写的《雷雨》中的人物，他们俩是母子关系。

第四章

泰语意愿义能愿动词分析

在这一章笔者选了几个跟表示意愿义的汉语能愿动词相似的泰语词语来进行分析。既有“จะ” [cha]、“อยาก(จะ)” [yak(cha)]、“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、“ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]、“ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]、“คิด(จะ)” [khit(cha)]、“ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)]、“ยินดี(จะ)” [yindi(cha)]和“เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)]。

按照它们的词性，可以把它们分成两组：一、既能作动词又作能愿动词的词语，既有“อยาก(จะ)” [yak(cha)]、“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、“ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和“ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]和二、只能作能愿动词的词语，既有“จะ” [cha]、“คิด(จะ)” [khit(cha)]、“ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)]、“ยินดี(จะ)” [yindi(cha)]和“เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)]。

4.1 既能作动词又能能愿动词的“อยาก(จะ)” [yak(cha)]、“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、“ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和“ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]

4.1.1 能愿动词“อยาก(จะ)” [yak(cha)]、“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、“ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和“ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]的意义

根据 Royal Institute Dictionary (RID)⁸⁷，这些词语可以表示如下的义项：

1) “อยาก(จะ)” [yak(cha)]有两个意义：

(1) 希望、意志

(2) 肚子饿 或 嗓子渴

⁸⁷ Royal Institute Dictionary (RID) 或 “Photchannukorm Chabap Ratchabandittayasathan” 是泰国大辞典。它由 Royal Institute of Thailand (RIT) 出版的。最初本次出版于 1950 年，它是 1927 年由泰国政府出版的修订本，到现在已经有了 4 个版次，最新出版于 2011 年。

2) “ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]表示“希望得到某种东西”。

3) “ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]表示“需要、期望”

4) “ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]有两个义项:

(1) 需要、期望

(2) 企图、打算

4.1.2 能愿动词 “อยาก(จะ)” [yak(cha)]、 “ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、
“ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和 “ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]的句法与语用

4.1.2.1 能愿动词 “อยาก(จะ)” [yak(cha)]、 “ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、 “ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和 “ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]的句法

跟汉语意愿义能愿动词相同，泰语能愿动词 “อยาก(จะ)” [yak(cha)]、 “ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、 “ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和 “ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]后面必须接上动词、形容词或动词短语。例如：

อยากจะทำงาน

Yak cha thamngan.

想做工作。

อุปสรรคต่างๆในการพัฒนาประเทศนั้น ส่วนหนึ่งมาจากคนรวยที่

ต้องการจะรวยมากยิ่งขึ้น

Upasak tang tang nai kan phatthana pathet nan suannueng ma chak khonruai thi tongkan cha ruai mak yingkhuen.

发展国家的障碍，一部分是来源于有钱人想要更发福的。

มนุษย์ปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตของตนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

Manut patthana thi cha damnoen chiwit khong ton hai di thi sut thao thi cha tham dai.

人都要尽力好好生活。

ข้าพเจ้าเองไม่ประสงค์จะต่อต้านศีลธรรม คุณธรรม หรือคนดีมีคุณธรรม

Khaphachao eng mai pasong cha totan sinlatham khunnatham
rue khondi mi khunnatham.

我本人不要反对有道德、美德或美德的人。

无论如何，它们在句法上还存在如下的异同。

1) 能愿动词“อยาก(จะ)” [yak(cha)]、 “ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、
“ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和 “ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)] 可出现于
“兼语”结构。⁸⁸ 例如：

พวกเราอยากจะทำให้ทุกคนได้รู้จักงานของเรา

Phuakrao yak cha hai thukkhon dai ruchak ngan khong
phuakrao.

我们想要让大家了解我们的工作。

ผมต้องการให้ (ตัวเอง) มีคุณค่าในสายตาของเธอคนนั้นมากขึ้น

Phom tongkan hai (tua-eng) mi khunkha nai saita khong the
khonnan mak khuen.

我想要自己在她眼里更有价值。

ผมชอบคนพวกนี้ และปรารถนาจะให้คนพวกนี้มีอยู่เยอะๆ

Phom chop khon phuakni lae patthana cha hai khon phuakni mi
yu yoe yoe.

我喜欢这种人，也希望这种人在我们社会里有更多。

ผู้วิจัยประสงค์ที่จะให้ (งานวิจัยที่ทำขึ้น) เกิดประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ

Phuwichai pasong cha hai (nganwichai thi tham khuen) koet
payot nai choeng patibat.

研究者想让研究在使用上有帮助。

它们也出现于连动结构。例如：

พอดีเรามีแผนว่าอยากจะนั่งรถไฟไป⁸⁹เที่ยวภายใน 1 วัน

⁸⁸ 结构里“ให้” [hai] 不能省略，而当后面的名词跟主语是同一个人或者是说话者和受话者有所知道的，名词可以省略。

⁸⁹ “ไป” [Pai]或者“มา” [Ma]它们本身除了作动词以外，有时也可以出现于动词前，叫做“คำหน้ากริยา” [Kham nakiya] (ViChin Panupong, 2530)

Phodi rao mi phaen wa yak cha nang rotfai pai thiao phainai nueng wan.

我们正好有想在一天内坐火车去旅游的计划。

พี่ต้องการไปทำงานที่ต่างประเทศจริงๆ หรือ

Phi tongkan pai tumngan thi tangpathet ching ching rue?

你（姐姐）真的要去外国工作吗？

เขาปรารถนาจะไปสู้รบกับพวกมัน

Khao patthana cha pai surop kap phuakman.

他想去跟他们打仗。

ผู้ที่ประสงค์จะไปสมัครเป็นทหารสามจังหวัดภาคใต้มีจำนวนมาก

Phu thi pasong cha pai samak pen thahan sam changwat phaktai mi chamnuan mak.

想报名去泰南三府⁹⁰当兵的人有很多。

2) 因为“อยาก(จะ)” [yak(cha)]、“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、

“ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和“ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]都表示意愿，跟它们出现的主语必须是有生名词（主要是人物）。如果是无生名词，名词需要有隐含的人物意义。如：

...ใจอยากจะไปรอบแรก เพราะแดดกำลังดีไม่ร้อนจนเกินไป...

...chai yak cha pai rop raek pho daet kamlang di mai ron chon koenpai...

...心里想第一次来，因为阳光刚好，不太热。

งานนี้ต้องการสร้างจิตสำนึกให้เยาวชน และชาวไทยจีนได้ตระหนักรู้ถึง

พิษภัย...

Nhan ni tongkan sang chitsamnuek hai yaowachon lae chao thai chin dai tanak ru thueng phitphai...

这次会议要给青年的中国人和泰国人提出危险意识...

เขาจัดหาหมู่บ้านที่ปรารถนาจะทำการเพาะปลูกที่ทำแล้วไม่สำเร็จ

Khao chatha muban thi patthana cha tham kan phopuk thi tham laeo mai samret.

⁹⁰ 泰南三府指位于泰国最南部的以下三个府治，即有，惹拉府、北大年府和陶公府。

他寻找想要种植而没成功的社区。

คณัมนิสต์บางคนไม่ประสงค์จะให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่
เป็นอยู่

Kholamnit bangkhon mai pasong cha hai mi kan pianpaeng
thang kanmueang thi pen yu.

一些编辑不想看到目前政治的变化。

3) 修饰动词短语“能愿动词+动词”有几种副词⁹¹。如：

บัวไม่ได้ไปเมืองนอกตั้งแต่เด็ก บัวอยากจะไปมาก

Bua mai dai pai mueangnok tangtae dek bua yak cha pai mak.

Bua (人名) 从小没去过外国，他非常想去。

ใครๆ ก็ต้องการเป็นที่รักทั้งนั้น

Khai khai ko tongkan pen tirak tangnan.

谁都想当亲爱的。

ปกติแล้ว ผู้พูดจะไม่พ่นคำใดออกมาโดยไม่ปรารถนาจะสื่อความหมาย

Pokkati laeo phuphut cha mai phon kham dai aok ma doi mai
patthana cha sue khammai.

一般说话者如果不想表什么想法，他们就不把某词说出来。

ปัจจุบันมีผู้ประสงค์ขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ในเขตอุทยานจำนวนมาก

Patchuban mi phu pasong ko anuyat thaitham phappayon nai
khet autthayan chamnuan mak.

目前，为了在国家公园拍摄电影而向官员允许的人有很多。

有时候，也有动词短语修饰在它面前。

คุณราศีตื่นเต้นอยากให้เห็นแดนเซลดาราคนโปรด

Khun Rasi tuenten yak cha hen Denzel dara khonpot.

Rasi (人名) 兴奋地想看她最喜欢的明星 Denzel。

⁹¹ 泰语副词跟汉语副词表示相似。比如：“มาก” [mak] 跟程度副词相似；“ทั้งนั้น” [tangnan] 跟范围副词相似；“ไม่” [mai] 跟否定副词相似；“ปัจจุบัน” [patchuban] 跟时间副词相似。

เธอมุ่งมาดปรารถนาที่จะทำมันให้สำเร็จ

Thoe mungmat patthana thi cha tham mun hai samret.
她努力地要把它做到成功。

4) 能愿动词 “อยาก(จะ)” [yak(cha)]、 “ต้องการ(จะ)”

[tongkan(cha)]、 “ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和 “ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]

可以跟表示同义或不同义的其他能愿动词连用。

- 跟同义能愿动词连用

ผมกำลังอยากจะไปให้พ้นๆ มหานครนี้⁹²

Phom kamlang yak cha pai hai phon phon mahanakhon ni.
我正在想离开这个大都市。

ผู้จัดการคนแรกคงปรารถนาจะทำงานเงียบๆ ไม่อยากถูกรบกวนบ่อยนัก

Phuchatkan khonraek khong patthana cha thamngan ngiap
ngiap mai yak thuk ropkuan boi nak.

第一个经理可能想要安安静静地工作，不想常常被打扰。

- 跟不同义能愿动词连用

บัวสงสารบางคนที่ตั้งใจอยากพัฒนาประเทศ แต่ไม่มีโอกาส

Bua songsan bangkhon thi tungchai yak phatthana pathet tae
mai mi okat.

Bua (人名) 对一些有努力地想发展国家而没有机会的人同情。

พ่อแม่ทุกคนรักลูกและปรารถนาอยากให้ลูกได้รับสิ่งที่ดีที่สุด

Pho mae thuk khon rak luk lae patthana yak hai luk dai rap sing
thi di thi sut.

每个父母都爱自己的孩子，想要孩子得到最好的东西。

⁹² Direkchai Mahatthasin (2516: 157) 把 กำลัง[kamlang] เพิ่ง[phueng] เคย[koei]看成出现于动词前的能愿动词，而把 แล้ว[laeo] อยู่[yu] อยู่แล้ว[yulaeo]看成出现于动词后的能愿动词。； Premjit Chanawong (2538, 209) 把 คง[khong] อาจ[at] ชะรอย[charoi] เห็นจะ[henchu] กระมัง[kamang] 看成表示可能意义能愿动词，把 ต้อง[tong] เชื่อว่า[chuewa] แน่[nae]看成表示必然意义能愿动词，把 ควร[khuan] ควรจะ[khuancha] เพิ่ง[phueng]看成表示必要意义能愿动词。

5) 能愿动词 “อยาก(จะ)” [yak(cha)]、 “ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、 “ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和 “ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]跟动词连用，变成了动词短语后，可以充当句子的谓语、定语和状语⁹³。

- 作谓语

เขาอยากจะรู้ว่าเราจะแก้ปัญหาอย่างไร

Khao yak cha ru wa rao cha kae panha yangrai.

他想要知道，我们怎么解决问题。

จีนต้องการเข้ามามีบทบาทเป็นผู้นำและได้รับการยอมรับในเวทีการเมืองโลก

Chin tongkan khao ma mi botbat pen phunam lae dai rap kan yomrap nai wethi lok.

中国要当领导，也要在世界大政治台中得到承认。

- 作定语

... คนในโลกแบ่งเป็นสองฝ่าย ฝ่ายที่ปรารถนาจะไปนิพพานให้เร็วที่สุด กับฝ่ายที่คิดว่าตนเองยังไม่รีบเร่งขนาดนั้น

...khon nai lok bang pen song fai fai thi patthana cha pai nipphan hai reo thi sut kap fai thi khit wa ton-aeng yang mai ripreng kanatnan.

...在世界里的人可分成两种，一种想要尽快涅槃，另一种认为自己还没有那么急（去涅槃）。

ลูกจ้างที่ประสงค์จะลาเพื่อการศึกษาหรือพัฒนาความรู้

ความสามารถจะต้องแจ้งถึงเหตุที่ลาโดยชัดแจ้ง

lukchang thi pasong cha la phuea kan fuek oprom rue phatthana khamru khamsamat cha tong chang thueng het thi la doi chatchaeng.

为了去训练或者去发展知识和能力而想要请假的雇工必须清楚地解释请假的原因。

⁹³ 泰语跟汉语不一样，泰语没有像汉语有结构助词“地”“得”来区分状语和补语。

- 作状语

เนื้อแพรวเอ่ยถามอย่างอยากรู้ เพื่อเธอจะได้ขอต่อรองทำงานอย่างอื่น

Nueaphae oei tham yang yak ru phuea thoe cha dai kho torong thamngan yang-uen.

Nueaphae (人名) 为了请求做别的工作而想要知道地问。

เธอเอ่ยอย่างต้องการให้เขารู้ว่าเธอโกหก

Thoe oei yang tongkan hai khao ru wa thoe kohok.

她要他知道自己说谎地提及。

4.1.2.2 能愿动词 “อยาก(จะ)” [yak(cha)]、 “ต้องการ(จะ)”

[tongkan(cha)]、 “ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和 “ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]的语用

1) 在语言权势上

能愿动词 “อยาก(จะ)” [yak(cha)]、 “ต้องการ(จะ)”

[tongkan(cha)]、 “ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和 “ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]可出现于说话者和受话者是异同代的句子中。

- 有能愿动词 “อยาก(จะ)” [yak(cha)]出现的例句

(好朋友的对话)

‘ฉันอยากรับปริญญาพร้อมแกนะ’ นลินยิ้มออกมากับคำพูดของเพื่อน

‘Chan yak rap parinya phom kae na’ Nalin yim ok ma kap khamput khong phuean.

我想一起跟你拿毕业证。Nalin (人名) 听到朋友的话就笑出来。

(姐妹的对话)

พี่สไมล์ไม่ยอมให้คลาสสิก (น้อง) ไปด้วยเหรอ

Phi Samai mai yak hai Khatsik (nong) pai duai roe?

Smile 姐姐不想让 Classic (妹妹) 一起去吗?

(爷爷对孙子说的话)

คุณตาอยากจะให้เธอช่วยอะไรสักหน่อย

Khun ta yak cha hai thoe chuai aria sak noi.

爷爷想让你帮一点忙。

同时,也用于晚辈对长辈、地位低的对地位高的提出请求的句子中,例如:

(父子的对话)

พ่อ: พ่อไม่เคยไปที่นั่นเลย

Pho: Pho mai koei pai thi nan loei.

父亲: 爸没去过那儿。

ลูก: น่าจะไปนะเจ้าพ่อ ลูกอยากไป อยากไปดูยิ่งนัก

Luk: Na ja pai na chaopho luk yak pai yak pai du ying nak.

孩子: 应该去吧。我想去, 非常想去看。

(小孩子对成年人说的话)

หนูอยากจะไปที่นั่นด้วยได้ไหมคะ

Nu yak cha kho pai thi nan duai dai mai kha?

我可不可以一起去那儿?

- 有能愿动词“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)] 出现的例句

(朋友的话)

หากเธอต้องการจะทำแบบนี้จริงๆ เพื่อนๆ ก็ไม่ขัดขวางเธอหรอก

Hak thoe tongkan cha tham bap ni ching ching phuean phuen kor mai khatkhang thoe rok.

要是你真的要这样做, 朋友们都不拦阻你。

(女儿对妈妈说的话)

แม้ว่าแม่จะไม่ต้องการให้หนูอยู่ที่นี้ แต่หนูก็ยังยืนยันจะอยู่ดูแลแม่เสมอ

Maewa mae cha mai tongkan hai nu thi ni tae nu ko yung yuenyan cha yu dulae mae samoe.

虽然妈妈不想让我在这儿，但是我还坚持要在这儿照顾妈妈。

但是，当说话者是晚辈或地位低的人，我们不常用能愿动词“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]。

- 有能愿动词“ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]出现的例句

(朋友的话)

พวกเราเป็นเพื่อนกัน ก็ต้องปรารถนาจะเห็นเพื่อนได้คืออยู่แล้ว

Phuakrao pen phuean kan ko tong patthana cha hen phuean dai di yu laeo.

我们是朋友，一定想要看朋友成功。

(朋友的会话)

ก: เธอปรารถนาจะไปทำงานที่นั่นจริงๆหรือ

Ko: Thoe patthana cha pai thamngan thi nan ching ching rue?

甲：你真的想要在那儿工作吗？

ข: ใช่สิ ที่นั่นเป็นบริษัทที่ฉันใฝ่ฝันเลยนะ

Kho: chai si thi nan pen borisat thi chan faifan loei na.

乙：当然啊，那是我梦想的公司。

- 有能愿动词“ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]出现的例句

(一位女士对记者说的话)

ฉันไม่ประสงค์ให้คุณเอารูปของฉันไปลงหนังสือ

Chan mai pasong hai khun ao rup khong chan pai long nangsue.

我不想让你把我的照片在书本上发表。

(同事的话)

ถ้าเธอประสงค์จะทำเช่นนั้น ฉันก็จะช่วยจัดการให้

Tha thoe pasong cha tham chennan chan ko cha chuai chatkan hai.

如果你想那样做，我就帮你处理。

2) 在语境上

能愿动词 “อยาก(จะ)” [yak(cha)]、 “ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、 “ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和 “ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)]可在表示过去、现在和将来的句子中出现。

- 表示过去

เมื่อก่อน เขาเคยบอกว่าอยากจะมีลูกสักคน แต่ตอนนี้ดูเหมือนจะเปลี่ยนใจแล้ว

Mueakon khao koei bok wa yak cha mi luk sak kon tae tonni do muean cha pian chai laeo.
他以前说过，想有一个孩子，现在好像已经改变主意了。

ในชวงนั้น แม่ต้องการจะทำก็มีอาจทำได้สะดวก เนื่องจากมีคนอื่นอยู่ในบ้านหลายคน

Nai chuanguan mae tongkan cha tham ko mi-at tham dai saduak nueangchak mi khon-uen yu nai ban laikon.
那时候，妈妈想做也不太方便，这是因为在家的人很多。

- 表示现在

ทุกวันนี้ยังไม่ได้มองอะไรเลย แต่อยากจะได้คนที่รักเรา

Thukwanni yang mai dai mong aria loei kae yak cha dai khon thi rak rao.
我这些天什么都不理，只想要有爱我的人。

ตอนนี้ฉันกำลังต้องการอ่านจดหมายอันแรกอยู่นะ สงสัยต้องถามแม่ซะแล้วว่า เห็นจดหมายนั้นรึเปล่า

Tongni chan kamlung tongkan an chotmai anraek yu na songsai tong tham mae salaeo wa hen chotmai nan ruepao.
我现在要读（第一封）信，可能要问妈妈是否看到那封信没有。

- 表示将来

ในอนาคต เขาปรารถนาจะอยู่ในตำแหน่งที่สูงขึ้น

Nai anakot kao patthana cha yu nai tamnaeng thi sung kuen.
将来他要在更高的位置上。

ใครที่ประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมในวันพรุ่งนี้ กรุณาลงชื่อด้วยค่ะ

Khai thi pasong cha khaoruam kitchakam nai wan phungni
karuna long chue duai kha.

想要参加明天活动的人，请签名。

除此之外，笔者发现能愿动词“อยาก(จะ)” [yak(cha)] 常用于口语；能愿动词“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)] 既用于口语，也用于书面语；能愿动词“ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)] 和“ประสงค์(จะ)” [pasong(cha)] 常用于书面语。

4.2 只能作能愿动词的“จะ” [cha]、“คิด(จะ)” [khit(cha)]、“ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)]、“ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 和“เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)]

4.2.1 能愿动词“จะ” [cha]、“คิด(จะ)” [khit(cha)]、“ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)]、“ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 和“เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)] 的意义

根据 Royal Institute Dictionary (RID)，这些词语的义项可总结如下：

1) “จะ” [cha] 有两个意义：

1) 用于第一个音节的辅音和第二个音节的辅音是“จ” [ch] 时，第一个音节的辅音要换成“จะ” [cha]。例如：แจ่มแจ้จ้ง[chaemchaeng] – จะแจ้จ้ง [chachaeng]，แจ่มแจ่ม[chaemchaem] – จะแจ่ม[chachaem]

2) 表示将来 例如：จะไป[cha pai]，จะอยู่[cha yu]

此外，Preeya Ingkapirom 和 Shoichi Iwasaki(2009:124-128) 也在《A Reference Grammar of Thai》提过，能愿动词“จะ” [cha]也可以表示两种情况：

1) 表示经常发生的事情，主要是人的习惯。例如：

เขาบอกว่าหมาเนี่ยนะ มันจะมีความรู้สี่ก่อก่อนไซ้ใหม่
 Khao bok wa ma nia na mun cha mi kham rusuek kon chai
 mai?
 他说，狗会（比人）感觉快？

อ้อ...น้ำปลาส่วนมากตามบ้านจะมี
 Ue...nampa suanmak tam ban cha mi.
 啊...一般鱼露每家都有。

2) 表示不常发生的事情。它可以分为三个义项：

(1) 表示可能 例如：

นกจะเป็นหวัดแล้ว
 Nok cha pen wat laeo.
 Nok（人名）要生病了。

พรุ่งนี้อากาศจะดีขึ้น
 Phungni akat cha di kuen.
 明天的天气会好点儿。

(2) 表示希望 例如：

ถ้าผมบินได้ ผมจะบินไปอเมริกาทันที
 Tha phom bin dai phom cha bin pai America tanti.
 如果我会飞，就立刻飞到美国去。

(3) 表示意志或心意 例如：

พรุ่งนี้จะไปไหน
 Phungni cha pai nai?
 明天要去那儿？

เดี๋ยวผมจะเอาไปปรับปรุงให้

Diao phom cha ao pai pappung hai.

我一会儿把它修改。

按照 Preeya Ingkapirom 和 Shoichi Iwasaki 提出的义项，只有表示“希望”和表示“意志或心意”跟本论文要分析的意愿义有关。

2) “คิด(จะ)” [khit(cha)] 有六个义项：

- 1) 表示“把内心的某件事情变成实现。”
- 2) 表示“仔细考虑、沉思”
- 3) 表示“揣测、预言”
- 4) 表示“计算”
- 5) 表示“企图、打算”
- 6) 表示“设想、回忆”

根据上面的义项，只有表示“企图、打算”与表意愿义有关。

3) “ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)] 表示“认真去做”。

4) “ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 表示“喜爱”或“高兴”。

5) “เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)] 表示“满足地、不反抗地做事”。

4.2.2 能愿动词 “จะ” [cha]、 “คิด(จะ)” [khit(cha)]、 “ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)]、 “ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 和 “เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)]的句法与语用

跟其它能愿动词相同，能愿动词 “จะ” [cha]、 “คิด(จะ)” [khit(cha)]、 “ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)]、 “ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 和 “เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)]后面必须接上动词、形容词或动词短语。如：

เธอคิดเอาไว้หรือยังว่าจะไปเที่ยวที่ไหน

Thoe khit ao wai rue yang wa cha pai thiao thi nai.
你想好了么？要到哪儿去旅游？

ในขั้นแรก ข้าพเจ้าไม่เชื่อ และไม่คิดจะเข้าไปปฏิบัติเลย

Nai khan raek khaphachao mai chuea lae mai khit cha khao patibat loe.
首先，我不相信，也不想去执行。

เพราะเหตุที่นางรักพระอภัยมณี นางจึงตั้งใจจะไม่คู่เป็นคนอื่นเป็นคน
ขาด

Pho het thi nang rak Pha-aphaimani nang chueng cha mai mi khu pen khon-uen pen ankhat.
这是因为她（人鱼）爱 Phra Aphai Mani，所以愿意单身不和别人结婚。

ผู้ให้คำปรึกษาต้องแน่ใจว่าทุกคนยินดีเข้ากลุ่ม และทุกคนมีปัญหา
ร่วมกัน หรือจุดสนใจร่วมกัน

Phu hai kampueksa tong naechai wa thukkhon yindi khao kum lae thukkhon mi panha ruamkan rue chutsonchai ruamkan.
提建议的人要确定每个人都愿意加入，每个人都有同个问题、同个兴趣。

คนผิวสีเต็มใจจะจ่ายค่าเช่าที่สูงกว่าเฉพาะเมื่อเขาเป็นคนผิวสีเพียงคน
เดียวที่อาศัยอยู่ในละแวกบริเวณดังกล่าว

Khon phio si temchai cha chai kha chao thi song ka chaphor mue khao pen khon phio si phiang khon diao thi asai yu nai lawaek boriwen dangkao.

在那个地区他是唯一的深肤色人，他才愿意付更高的（房）租费。

无论如何，它们的句法还和语用上还存在一些异同。

1) 能愿动词 “จะ” [cha]、 “คิด(จะ)” [khit(cha)]、 “ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)]、 “ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 和 “เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)] 的句法

(1) 能愿动词 “จะ” [cha]、 “คิด(จะ)” [khit(cha)]、 “ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)]、 “ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 和 “เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)] 可出现于 “兼语” 结构。例如：

เขาจะให้(ผม)ทำอะไรก็ยอมทั้งนั้น

Khao cha hai phom tham arai kor yom thangan.

他要我去做什么，我都愿意。

เขาคิดจะให้เขาทำงานหาเงินแบบนี้ไปเรื่อยๆ จริงหรือ

Thoe khit cha hai khao thamngan ha ngoen baep ni pai rueai rueai ching rue?

你真的想让他这样工作赚钱吗？

เราตั้งใจจะให้(สิ่งนี้) เกิดประโยชน์และเกิดข้อคิดมากที่สุดสำหรับผู้

สนทนากับเรา

Rao tangchai cha hai singni koet payot lae koet khorkhit mak thi sut samrap phusonthana kap rao.

我们希望这件事会给我们的受话者有最多的作用和概念。

ดิฉันคิดว่ามีเวลาเหลือที่จะให้ท่านซักถามอะไรก็ได้ ยินดีให้ซักถามได้ทุก

ประการ

Dichan khit wa mi wela luea thi cha hai tan saktham aria kodai yindi hai saktham dai thuk pakan.

我看还有时间，你们想问什么问题我都愿意回答。

ผู้สัมภาษณ์มักไม่เต็มใจให้บันทึกคำตอบของตน

Phusamphat mak mai temchai hai banthuek khamtop khongton.

受访者总是不愿意(让访问者)录音他们的答案。

它们也可以出现于连动结构。如：

เธอจะไปทำอะไรที่ไหนก็ไป ไม่ต้องมายุ่งกับฉันหรอก

Thoe cha pai tham aria thi nai ko pai mai tong ma yung kap chan lok.

你想去哪做什么都行，不要管我。

เธอยังคิดจะไปพบเขาอีกหรือ

Thoe yang khit cha pai phop khao ik rue?

你还要去看他吗？

ผมตั้งใจจะชวนเขาทำธุรกิจด้วยกัน

Phom tangchai cha chuan khao tham thurakit duai kan.

我要请他（跟我）一起做生意。

พวกเรายินดีจะไปเป็นกำลังใจให้กับเธอทุกเวทีเลย

Phuakrao yindi cha pai pen kamlangchai hai kap thoe thuk wethi loei.

我们愿意在每个舞台给你勇气。

หล่อนไม่ไยดี หรือไม่ค่อยเต็มใจจะพบปะพูดคุยกับเขาเลย

Lon mai yaidi rue maikoi temchai cha phoppa phutkui kap khao loei.

她不理或者不太愿意跟他说话。

(2) 因为“จะ” [cha]、“คิด(จะ)” [khit(ch)]、“ตั้งใจ(จะ)”

[tangchai(ch)]、“ยินดี(จะ)” [yindi(ch)] 和“เต็มใจ(จะ)” [temchai(ch)]都表示意愿，所以跟它们出现的主语必须是有感名词（人物）。如果是无感名词，那些名词需要有隐含的人物意义。如：

ฉันจะนั่งอยู่ตรงนี้สักพัก จะขอชิมซับบรรยากาศสักหน่อย

Chan cha nang yu tong ni sakphak cha ko sumsap banyakat saknoi.

我想在这坐一会儿，欣赏一下环境。

ผมเชื่อว่าคงไม่มีชายแก่ๆ คนไหนคิดหย่ากับเมียที่อายุแก่แล้วด้วย

Phom chuea wa kong mai mi chai kae kae khon nai khit ya kap mia thi ayu kae laeo duai.

我相信会没有老男人想跟年龄大的妻子离婚。

เราตั้งใจจะทำงานแค่สิบปีพอ เนื่องจากคิดว่าหลังจากนั้นจะมาทำงานเขียนหนังสือ

Rao tangchai cha thamngan khae sip pi pho nueangchak khit wa lang chak nan cha ma thamngan khian nangsue.
我们只要（在这儿）工作十年。因为以后想来当作者。

ชาวประมงยินดีเป็นคนแจวเรือข้ามฟาก ให้กับนักท่องเที่ยว

Chao pamong yindi pen khon chaeo rueakhamfak hai kap nak thongthiao.
渔民愿意给游客租渡船。

ฉันไม่เคยรอใคร แต่ฉันเต็มใจนั่งอยู่ในห้องนี้ รอคุณมารับ

Chan mai koei ro khai tae chan temchai nang yu nai hong ni ro khun ma rap.
我谁都没有等过，但是我愿意在这个房间里，等你来接我。

(3) 修饰动词短语“能愿动词+动词”有几种副词，如：

บรรดาลุงๆ ป้าๆ ต่างจะไปเยี่ยมหลานคนใหม่ที่เพิ่งคลอดเมื่อเช้านี้

Banda lung lung pa pa tang cha pai yiam lan konmai thi poeng khot muea chao ni.
叔叔和阿姨们都要去看今天刚出生的新孙子。

ฉันไม่คิดจะโกงเงินคุณแน่นอน

Chan mai khit cha kong ngoen khun naenon.
我当然不想诈骗你。

ที่แรก ผมไม่ตั้งใจจะเล่าให้คุณผู้อ่านฟังเลย แต่ก็ต้องเกริ่นนำ

Thiraek phom mai tangchai cha lao hai khun phu-an fang loei tae kor tong koennam.
当初，我不要说给读者听，但是现在不得不荐引。

ที่ของผมยินดีต้อนรับคุณเสมอ

Thi khong phom yindi tonrap khun samoe.
我们这里总是愿意欢迎你。

同时，这些能愿动词前也有形容词、动词短语来修饰。如：

ที่เล่ามานี้ก็ไม่ใช่ว่าร้องจะกินหมูเห็ดเป็ดห่าน

Thi lao ma ni kor mai dai ramrong cha kin mu het pet han.
说这些不是请求想要吃猪肉、鸭肉和鹅肉。

เขาสงสารคิดจะช่วยให้ผู้อื่นพ้นทุกข์เมื่อเห็นผู้อื่นมีทุกข์

Khao songsan khit cha chuai hai phu-uen phon thuk muea hen
phu-uen mi thuk.

当他看到心里难受的人，就同情地想帮他们排除那些痛苦。

(4) 能愿动词“จะ” [cha]、“คิด(จะ)” [khit(cha)]、“ตั้งใจ(จะ)”

[tangchai(cha)]、“ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 和 “เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)] 可以跟同义或不同义的其他能愿动词连用。

- 跟不同义能愿动词连用

คนที่กำลังคิดจะก้าวเข้าสู่การแข่งขันของเวทีนี้ ควรจะทำตัวให้พร้อมให้มากที่สุด

Khon thi kamlang khit cha kao khaosu kan khaengkhan khong
wethi ni khuan cha tham tua hai phom hai mak thi sut.

想要进入这个舞台应该尽力准备。

ถ้าผู้สัมภาษณ์ไม่ได้รับคำแนะนำที่แจ่มเป็นที่น่าสนใจก็อาจไม่เต็มใจให้สัมภาษณ์

Tha phu samphat mai dai rap kam naenam chichaeng pen thi na
phochai kor at mai temchai hai sampat.

如果受访者没有收到他满意的建议，就可能不愿意让采访者采访。

- 跟同义能愿动词连用

หากคุณอยากตั้งใจอ่านหนังสือ แต่ไม่ชอบบรรยากาศเงียบๆ เพลงจะช่วยให้คุณมีสมาธิกับหนังสือข้างหน้าได้ดีที่สุด

Hak khun yak tangchai an nangsue tae mai chop banyakat niap
niap pheng cha chuai hai khun mi samathi kap nangsue
khangna dai di thi sut.

如果你认真读书，但不喜欢安安静静的环境，音乐是最好的助手，使你专心读书。

ผมไม่ประสงค์เต็มใจจะต้อนรับผู้ใดที่บ้านในวันขึ้นปีใหม่

Phom mai pasong temchai cha tonrap phudai thi ban nai wan khuenpimai.

新年我不愿意在家迎接哪位客人。

(5) 能愿动词“จะ” [cha]、“คิด(จะ)” [khit(cha)]、“ตั้งใจ(จะ)”

[tangchai(cha)]、“ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 和“เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)]跟动词使用，变成动词短语后，可以充当句子的谓语、定语和状语。

- 作谓语

หลายกลุ่มคิดจะแยกตัวเองออกมาเป็นอิสระเหมือนอย่างกับชนกลุ่มน้อย
ในพม่า

Lai kum khit cha yaek tua-eng ok ma pen itsara muean yang kap chonkumnoi nai Burma.

很多组想像缅甸的小民族一样当独立（组）。

แต่ที่จริง มาร์กอสไม่เต็มใจจะทำเช่นนี้ แต่เขาหวังผลประโยชน์ทางน้ำมัน
ของอาหรับ

Thae thi ching Marcos mai temchai cha tham chenni tae khao wang phon payot tang namman khong Arab.

其实，Marcos 不愿意这样做，但是他希望得到阿拉伯的石油。

- 作定语

คนที่คิดจะไปทำงานด้วยกัน เที่ยวก้าวออกมาข้างหน้าคะ

Khon thi khit cha pai thamngan duai kan choen kao ok ma kangna ka.

打算跟我们一起工作的，请向前走一步。

เขาไม่เคยละทิ้งความฝันที่ตั้งใจจะเป็นนักร้อง นักแสดง

Khao mai khoei lating khamfan thi tangchai cha pen nakrong naksadang.

她没有放弃过当歌手、演员的梦想。

- 作状语

ในขณะที่ทุกคนกำลังตำหนิเขา เขานั่งเงียบอย่างไม่คิดจะตอบโต้

Nai khana thi thukkhon kamlang tamni khao khao nang ngiap yang mai khid cha topto.

当每个人正在批评他，他平静地、不反抗地坐在那里。

นี่เป็นครั้งที่สองแล้ว ที่ฉันได้ยินเอ็ดเรียกชื่อฉันอย่างตั้งใจจะเรียกจริงๆ

Ni pen khang thi song laeo thi chan dai yin Ed riak chue chan yang tangchai cha riak ching ching.

这已经是我第二次听到 Ed（人名）认真地叫我名字了。

2) 能愿动词 “จะ” [cha]、 “คิด(จะ)” [khit(cha)]、 “ตั้งใจ(จะ)”

[tangchai(cha)]、 “ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 和 “เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)]的语用

(1) 在语言权势上

能愿动词 “จะ” [cha]、 “คิด(จะ)” [khit(cha)]、 “ตั้งใจ(จะ)”

[tangchai(cha)]、 “ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 和 “เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)]可出现于说话者和受话者是异同代的句子中。

- 有能愿动词 “จะ” [cha]出现的例句

(同事的会话)

ก: ถ้าเธอจะทานข้าวก่อนก็ได้นะ เพราะฉันคงทำงานอีกนาน

Ko: Ta thoe cha than khao kon ko dai na pho chan kong tamngan ik nan.

甲：你先吃也行，我还要长时间工作。

ข: ไม่เป็นไร ฉันรอก่อนก็ได้

Kho: mai pen rai chan ro kon ko dai.

乙：不客气，我会等着你。

(母子的会话)

ลูก: แม่วันนี้ผมมีข้าวดีจะบอก

Luk: Mae wanni phom mi khaodi cha bok.

男孩：妈，我有新消息要告诉你。

แม่: อะไรหรือ

Mae: Arai rue?

妈：什么好消息？

- 有能愿动词 “คิด(จะ)” [khit(cha)]出现的例句

(爱人的话)

ฉันไม่คิดจะรักใคร่ชอบใครอีกแล้ว นอกจากคุณ

Chan mai khit cha rak khai chop khai ik laeo nokchak khun.

除了你，谁我都不想爱了。

(父女的话)

นี่คุณพ่อคิดจะเอาหมอนั้นมาเป็นคนขับรถหรือคะ

Ni Khunphor khit cha ao monan ma pen khon khaprot lor kha?

爸爸要让他当司机吗？

- 有能愿动词 “ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)]出现的例句

(朋友的话)

ผมไม่ได้ตั้งใจจะปิดบังคุณนะ เพียงแต่ว่ามันยังไม่ถึงเวลา

Phom mai dai tangchai cha pitbang khun na piangtaewa man yang mai tueng wela.

我不是想藏着你，只是还不到时间。

(小女孩对成年人说的话)

หนูตั้งใจมาหาพ่อแท้ๆ ให้พบ หนูรู้แค่ว่าพ่อหนูมาอยู่เมืองไทย

Nu tangchai ma ha pho thae thae hai phop nu ru khae wa pho nu yu mueang thai.

我想来找亲生父亲 我只知道他在泰国。

- 有能愿动词 “ยินดี(จะ)” [yindi(cha)]出现的例句

(好朋友的对话)

คิม ชอยอน: ขอขอบคุณมากนะจุนเซ

Khim Soyon: Khopkhun mak na ChunSe

Khim Soyon: 非常谢谢你 Chun Se。

จุนเซ: ขอบคุณอะไร ฉันยินดีทำทุกอย่างเพื่อเธอนะ

Chunse: Khopkhun aria chan yindi tham thuyang puea thoe na.

ChunSe: 谢什么，我什么都愿意给你做。

(女儿对父亲说的话)

หนูยินดีจะช่วยพ่อเต็มที่เท่าที่หนูช่วยได้

Nu yindi cha chuai pho temthi thaothi nu chuai dai.

我愿意尽力帮爸爸。

- 有能愿动词“เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)]出现的例句

(朋友的话)

‘อย่าพูดแบบนั้นสิคะคุณแพม ผมเต็มใจจะมาเป็นเพื่อนคุณอยู่แล้ว’

ทษณะหันมายิ้มให้หญิงสาวอย่างอ่อนโยน

‘ya put bapnan si ha khun Phaem phom temchai cha ma pen phuen khun yu laeo ’ Chunsana han ma yim hai yingsao yang onyon.

‘别那样说 Phaem (人名)。我当然愿意陪你来。’

Chunsana (人名) 向女人温暖地笑。

(女儿对妈妈说的话)

แม่จ๋า แม่ไม่ต้องห่วงหรอก ฉันเต็มใจจะไป แม่จะได้เก็บเงินไว้ใช้ นื่องๆ

ยังจะต้องโตอีก ฉันอยู่ก็ช่วยอะไรไม่ได้มาก

Mae cha mae mai tong huang lok chan temchai cha pai mae cha dai kep ngoen wai hai nong nong yang tong to ik chan yu ko chuai aria mai dai mak.

妈不要担心。我愿意去。所以妈妈就可以在必要时间花钱。弟弟、妹妹还要长大，我在这儿也没有多作用。

(2) 在语境上

能愿动词“จะ” [cha]、“คิด(จะ)” [khit(cha)]、“ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)]、“ยินดี(จะ)” [yindi(cha)] 和“เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)]可在表示过去、现在和将来的句子出现。

- 表示过去

ผมเคยคิดจะไปเรียนต่อที่ออสเตรเลีย แต่พอดีได้งานทำที่นี้เสียก่อน
Phom khoei khit cha pai rien tor thi Australia tae phordi dai ngan tham thi ni siakon.
我想在澳大利亚学习，但是先在这有工作。

เมื่อก่อนดิฉันยินดีที่จะตอบ และอธิบายโดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย
Mueakon dichan yindi thi cha top lae athibai doi mai ruchak netnueai.
我以前愿意回答，不知道累地解释。

- 表示现在

ตอนนี้เขาไม่ได้คิดจะอยู่ที่เรือนฝากระดานนี้เท่าไร เพราะหัวใจหวนหาบ้านเกิด
Tonni khao mai dai khit cha yu ti ruean fakadan ni thaorai pho huachai huanha bankoet.
现在他不太想住在这种木屋。这是因为他想念家乡。

ย่าตั้งใจจะพาแม่วันไปเที่ยวงานที่จังหวัดวันนี้
Ya tangchai cha pha mae Wan pai thiao ngan thing kachat wanni
奶奶想要带 wan（人名）去孟兰节旅游。

- 表示将来

ต่อไป เธอคิดจะทำอะไร ช่วยบอกฉันก่อนด้วย
Torpai thoe khit cha tham arai chuai bok chan kon duai.
以后，你想做什么，请先告诉我。

หากต่อไป คนพวกนี้ไม่เต็มใจจะทำงานให้เรา เราจะทำอย่างไร

Hak torpai khon phuakni mai temchai cha thamngan hai rao rao
cha tham yangrai?

如果这些人以后不愿意给我们工作，我们会怎么办？

第五章

汉语意愿义能愿动词与泰语相似词对比

通过第三章和第四章的分析, 笔者将要在第五章把汉语意愿义能愿动词和泰语相似词进行互相比较。

5.1 表意愿义能愿动词“想”“要”“想要”和“愿意”与泰语相似词的语义比较

5.1.1 表意愿义能愿动词“想”与泰语相似词的语义比较

能愿动词“想”有几个义项, 如: 思索 (think, ponder); 推测、认为 (suppose, reckon, consider, think); 希望、打算 (want to, would like to, feel like (doing sth.))。但, 只有“希望、打算”这个义项跟表示意愿义有关。例如:

你想看足球赛吗? Do you want to see a football match?
Nǐ xiǎng kàn zúqiú sài ma?

我非常想看看它。 I should very much like to see it.
Wǒ fēicháng xiǎng kànkàn tā.

这会儿我不想去散步。 I don't feel like a walk just now.
Zhè huìr wǒ bú xiǎng qù sànbù.

如果把能愿动词“想”跟泰语相似词做比较就会发现, 虽然“想”和“คิด(จะ)” [khit(cha)] 都表示“思索 (think, ponder)”。但是, 像第四章(4.2.1)中所提到的, 只有当“คิด(จะ)” [khit(cha)]表示“企图、打算”时, 才能跟表示意愿义的“想”对应“คิด(จะ)” [khit(cha)]的其它义项没有跟“意愿”义有关。

如果把能愿动词“想”(希望、打算)跟泰语相似词的语义相比, 它就能跟下列的词语对应, 既有:

- 1) 当“อยาก(จะ)” [yak(cha)] 作动词, 表示 would like, wish
- 2) 当“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)] 作动词, 表示 want, require, need, wish, demand, desire

- 3) 当 “ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)] 作动词, 表示 wish, desire, long for, hope for, yearn
- 4) 当 “ประสงค์(จะ)” [prasong(cha)] 作动词, 表示 wish, desire, want, intend, mean, purpose, aim

因此, 当学汉语的泰国学生看到表意愿义“想”出现的句子, 就会使用这些有相同意义(want to, would like to, feel like(doing sth))的泰语词语。

5.1.2 表意愿义能愿动词“要”与泰语相似词的语义比较

能愿动词“要”有几个义项, 如: 希望得到, 希望保持 (want, ask for, wish, desire) 请求, 要求 (ask [want] sb. to do sth.); 想要 (want to, wish to)。

她要我等着? Tā yào wǒ děng zhe.	She <u>desired</u> me to wait.
他要你回去工作。 Tā yào nǐ huíqù gōngzuò.	He <u>wants</u> you back to work.
他要同市长谈一谈。 Tā yào tóng shìzhǎng tán yī tán.	He <u>wishes</u> to talk to the mayor.
我还有几句话要说。 Wǒ hái yǒu jǐ jù huà yào shuō.	I'd <u>like to</u> say a few more words.

如果把“要”的语义(希望得到或保持; 请求、要求; 想要)跟泰语相似词的语义做比较, 它就能与下列词语对应, 即:

- 1) 当 “อยาก(จะ)” [yak(cha)] 作动词, 表示 would like, wish
- 2) 当 “ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)] 作动词, 表示 want, require, need, wish, demand, desire
- 3) 当 “ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)] 作动词, 表示 wish, desire, long for, hope for, yearn
- 4) 当 “ประสงค์(จะ)” [prasong(cha)] 作动词, 表示 wish, desire, want, intend, mean, purpose, aim

因此, 当学汉语的泰国学生看到表意愿义“要”出现的句子时, 就会使用这些有相同意义(want, ask for, wish, desire)的泰语词语。

此外，因为能愿动词“想要”(want, intend, wish, be desirous to)是由能愿动词“想”与“要”复合而成的。于是，和“想”、“要”一样，当学汉语的泰国学生看到有“想要”出现的句子，会使用像“想”和“要”一样相同意义(want, ask for, wish, desire)的泰语词语。

5.1.3 表意愿义能愿动词“愿意”与泰语相似词的语义比较

能愿动词“愿意”有两个义项，一、因符合心愿而同意 (be willing, be ready); 二、希望(发生某种情况) (wish, like, care for)。

愿意作出任何牺牲 yuànyì zuòchū rènhé xīshēng	be <u>willing to</u> make any sacrifice.
他很愿意照我的要价付钱。 Tā hěn yuànyì zhào wǒ de yàojià fùqián.	He's quite <u>willing to</u> pay the price I ask.
公司不愿意承认他们损失的数据。 gōngsī bú yuànyì chéngrèn tāmen sǔnshī de shùjù.	Companies do not <u>like to</u> admit how much data they lose.

如果把“愿意”的语义(因符合心愿而同意; 希望(发生某种情况))跟泰语相似词的语义做比较，它就能与下列词语对应，既有：

- 1) 当“ยินดี(ຈະ)” [yindi(cha)] 作动词，表示 be glad, be pleased
- 2) 当“เต็มใจ(ຈະ)” [temchai(cha)] 作动词，表示 be willing (to), like, happy to do sth, glad to do sth
- 3) 当“ตั้งใจ(ຈະ)” [tangchai(cha)] 作动词，表示 intend, be inclined, aim, purpose, have a mind

因此，当学汉语的泰国学生看到表意愿义“愿意”出现的句子，就会使用这些有相同意义 (be willing(to), like, happy to do sth, glad to do sth) 的泰语词语。

5.2 表意愿义能愿动词“想”“要”“想要”和“愿意”与泰语相似词的句法与语用比较

除了语义方面以外，表意愿义能愿动词“想”“要”“想要”和“愿意”与泰语相似词在句法与语用上各之方面都能相比。

5.2.1 表意愿义能愿动词“想”“要”“想要”和“愿意”与泰语相似词的句法

跟其他能愿动词一样，汉泰意愿义能愿动词后接动词、形容词或动词短语。

汉语	泰语
他 <u>要学游泳</u> 。	ถ้าอยากจะทำอะไร ไม่ต้องมาทำงานหนังสือ แต่ มันเป็นงานที่ให้คุณค่าทางจิตใจ Tha yak cha ruai mai tong ma thamngan nangsue tae man pen ngan thi hai khunkha thang chitchai. 如果想有钱，就不要来写书。但是， 它（这种工作）对心理有价值。
你不 <u>愿意花那些钱</u> ，不看就是了。	ผู้ให้คำปรึกษาต้องแน่ใจว่าทุกคนยินดีเข้ากลุ่ม และทุกคนมีปัญหาเหมือนกัน หรือจุดสนใจ ร่วมกัน Phu hai kampueksa tong naechai wa thukkhon yindi khao kum lae thukkhon mi panha ruamkan rue chutsonchai ruamkan. 提建议的人要确定每个人都愿意加入， 每个人都有同个问题、同个兴趣。

除此之外，汉泰能愿动词的句法和语用还存在一些异同。

1) 汉泰意愿义能愿动词可出现于兼语结构和连动结构。

汉语	泰语
我不 <u>想让别人知道</u> 这件事。	พวกเราอยากจะทำให้ทุกคนได้รู้จักงานของเรา เรา Phuakrao yak cha hai thukkhon dai ruchak ngan khong phuakrao. 我们想要让大家了解我们的工作。
他 <u>愿意来这里工作</u> 。	เขายังคิดจะไปพบเขาอีกหรือ Thoe yang khit cha pai phop khao ik rue?

	你还要去看他吗？

汉语兼语结构可以省略介词“让”“叫”“给”；泰语兼语结构却不可以省略“ให้”而可以省略后面的名词。

2) 汉泰意愿义能愿动词的主语必须是有生名词（主要是人）。如果是无生名词，那些名词需要有隐含的人物意义。

汉语	泰语
“ <u>我</u> 不要吃”杨小姐对她不感兴趣，漫不经心地回答。	ใครๆ ก็คงไม่ ^{อยาก} ไปหาหมอ กินยาเป็นกำ Khai khai kor khong mai yak pai ha mo kin ya pen kam. 谁都不想去看病，吃一把药（吃很多药）。
<u>美国</u> 厂商愿意接受英镑。	รถกระบะคันนั้น ^{คิดจะ} แก๊งรถยนต์คันข้างหลัง จึงแก๊งเบรคอย่างกะทันหัน Rot kaba khan nan khit cha kaeng rotyon khan khanglang chueng kaeng bek yang kathanhan. 那辆皮卡车想逗后面的车，所以就立刻停车。

3) 汉泰意愿义能愿动词可能有副词来修饰。但是，汉语和泰语副词分类不完全相同，在句子当中出现的位置也不一样。

汉语	泰语
否定副词 我 <u>不</u> 想说这件事儿了。	ปฏิเสธวิเศษณ์ ปกติแล้ว ผู้พูดจะไม่พ่นคำใดออกมาโดย <u>ไม่</u> ปรารถนาจะสื่อความหมาย Pokkati laeo phuphut cha mai phon kham dai aok ma doi mai patthana cha sue khammai. 说话者如果不想表达什么想法，他们一般就不把某个词说出来。
时间副词 <u>总是</u> 想要避免而且不能完全避免。	กาลวิเศษณ์ ท่าน <u>ปรารถนาจะ</u> ได้ทำในสิ่งที่ตนรัก <u>เสมอ</u>

	Than patthana cha dai tham nai sing thi ton rak samoe. 您总是想要做自己爱做的事情。
程度副词/ 范围副词 他那回，他<u>特别想</u>那个弄得好一点。 每个生意人都<u>想</u>把生意做大。	ประมาณพิเศษ⁹⁴ บัวไม่ได้ไปเมืองนอกตั้งแต่เด็ก บัวอยากจะไป มาก Bua mai dai pai mueang nok tangtae dek Bua yak cha pai mak. Bua (人名) 从小没去过外国，他非常想去。 ถ้าผู้หญิงแค่นี้คิดจะทำก็เสียหายต่อภาพลักษณ์ ของความเป็นกุลสตรีทันที Tha puying kae kit cha tham ko siahai tor phaplak khong kham pen kunlasati thanthi. 女人一想，就立刻损坏女人的印象了。
语气副词 俺有一个大胆的计划，不知你可<u>愿意</u>听？	นิยมพิเศษ⁹⁵ นางซุชิจะยินดีที่จะพบกับบาร์ในครั้งนี้อย่าง แน่นอน Nang Suchi cha yindi ti cha phop Kambari nai khangni yang naenon. 这次 Suchi 一定愿意跟 Kambari 见面。

4) 汉语意愿义能愿动词可以跟可能义能愿动词连用，位置于可能义能愿动词后面。而泰语意愿义能愿动词既可以跟其他同义或不同义能愿动词连用。

汉语	泰语
哈利的正值 <u>肯愿意</u> 放弃不可能做的生意。	ถ้าผู้สัมภาษณ์ไม่ได้รับคำแนะนำที่แจ่มเป็นที่น่าพอใจก็ <u>อาจ</u> ไม่เต็มใจให้สัมภาษณ์

⁹⁴ 汉语程度副词和范围副词都包括在泰语副词 ประมาณพิเศษ⁹⁴ 范围内。

⁹⁵ 泰语副词 นิยมพิเศษ⁹⁵ 词语，如：นี่ นั่น โน่น 在汉语不是副词，而是定指代词。

你<u>可能</u>想要嫁给我老公。	Tha phu samphat mai dai rap kam naenam chichaeng pen thi na phochai kor at mai temchai hai sampat. 如果受访者没有收到他满意的建议，就可能不愿意让采访者采访。 พ่อแม่ทุกคนรักลูกและปรารถนาอยากให้ลูกได้รับสิ่งที่ดีที่สุด Pho mae thuk khon rak luk lae patthana yak hai luk dai rap sing thi di thi sut. 每个父母都爱自己的孩子，想要孩子得到最好的东西。

5) 汉语意愿义能愿动词“想”“要”“想要”和“愿意”可以跟语气助词“了²”搭配使用。在泰语方面，虽然“了²”可以翻译成“แล้ว”。但是“แล้ว”不是语气助词，而是能愿动词。它也可以跟其他能愿动词搭配使用。

6) 汉泰意愿义能愿动词后接动词，变成动词短语后，可以充当句子的谓语、定语、状语和补语⁹⁶。

汉语	泰语
谓语 我想在中国留学。	谓语 เขาอยากจะทำเราจะแก้ปัญหายังไง Khao yak cha ru wa rao cha kae panha yangrai? 他想要知道，我们怎么解决问题？
定语 我们都善于忘记<u>愿意</u>忘记的事。	定语 เขาไม่เคยละทิ้งความฝันที่ตั้งใจจะเป็นนักร้องนักแสดง Khao mai khoei lating khamfan thi tangchai cha pen nakrong naksadang. 她没有放弃过当歌手、演员的梦想。

⁹⁶ 因为泰语没有像汉语那样使用结构助词（如：“得”、“地”）区分状语和补语。参考 4.1.2

状语 他<u>想要更多地</u>了解你。	状语 เนื้อแพรวเคยถามอย่างอยากรู้ เพื่อเธอจะได้ขอ ต่อรองทำงานอย่างอื่น Nueaphae oei tham yang yak ru phuea thoe cha dai kho torong thamngan yang- uen. Nueaphae(人名) 为了请求做别的工作 而想要知道地问。 ในขณะที่ทุกคนกำลังตำหนิเขา เขานั่งเงียบ <u>อย่างไม่คิดจะตอบโต้</u> Nai khana thi thukkhon kamlang tamni khao khao nang ngiap yang mai khid cha topto. 当每个人正在批评他，他平静地、不 反抗地坐在那里。
补语 他<u>急得要坐摩托车</u>去了。	

5.2.2 表意愿义能愿动词“想”“要”“想要”和“愿意”与泰语相似词的语用

1) 在语言权势上

汉语意愿义能愿动词“想”“要”“想要”和“愿意”和泰语相似词都可以在说话者和受话者有异同代的句子中出现。

汉语	泰语
- 同代 我们是好朋友嘛。你想做什么，我都支持你。	- 同代 ‘ฉันอยากรับปริญญาพร้อมแกนะ’ นลินยิ้ม ออกมากับคำพูดของเพื่อน ‘Chan yak rap parinya phom kae na’ Nalin yim ok ma kap khamput khong phuean. 我想一起跟你收到毕业证。Nalin (人 名) 对朋友的话而笑出来。

- 异代	- 异代
鲁贵：哦！（向四凤）我正要找你。	หม่อมแม่คะ มะเหมี่ยวเสียใจที่ไม่มีโอกาสได้ ทำในสิ่งที่หม่อมแม่ปรารถนา Mommae ka mamiao siachai ti mai mi okat dai tham nai sing ti mommae patthana. 妈，我很伤心没有机会实现妈的愿望。

2) 在语境上

汉语意愿义能愿动词“想”“要”“想要”和“愿意”和泰语相似词都可以出现在表示过去、现在和将来的句子中。

汉语	泰语
- 表示过去	- 表示过去
<u>毕业的时候</u> 他不是去找工作，他说 <u>要</u> 去找一个机会。	ในช่วงนั้น แม่ต้องการจะทำก็มีอาจทำได้ สะดวก เนื่องจากมีคนอื่นอยู่ในบ้านหลายคน Nai chuagnan mae tongkan cha tham ko mi-at tham dai saduak nueangchak mi khon-uen yu nai ban laikon. 那时候，妈妈想做也不太方便，这是因为在家的人很多。
- 表示现在	- 表示现在
他 <u>现在</u> 觉得更愿意和他的弟弟一起在父亲的公司里负起更大的责任。	ตอนนี้เขาไม่ได้คิดจะอยู่ที่เรือนฝากระดานนี้ เท่าไร เพราะหัวใจหวนหาบ้านเกิด Tonni khao mai dai khit cha yu ti ruean fakadan ni thaorai pho huachai huanha bankoet. 现在他不太想住在这种木屋。这是因为他想念家乡。
- 表示将来	- 表示将来
<u>未来</u> 想要赚大钱，必须有这个能力。	ในอีก 5 ปีข้างหน้า คุณอยากจะเป็นอะไร

	Nai ik 5 pi khangnha khun yak cha pen aria? 五年后，你想当什么？

第六章

研究结论与建议

6.1 汉语意愿义能愿动词“想”“要”“想要”“会”“愿意”与泰语相似词的对比结论

汉语意愿义能愿动词“想”、“要”、“想要”、“会”和“愿意”可以分成两组：1) 在句中只能做能愿动词，既有“想”、“要”和“想要”2) 在句中既能做动词又能做能愿动词，既有“会”和“愿意”。

泰语相似词也相同。它们也可以分成两组：1) 在句中只能做能愿动词，既有“อยาก(จะ)” [yak(cha)]、“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、“ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和“ประสงค์(จะ)” [prasong(cha)]2) 在句中既能做动词又能做能愿动词，既有“จะ” [cha]、“คิด(จะ)” [khit (cha)]、“ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)]、“ยินดี(จะ)” [yindi(cha)]和“เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)]

通过本论文的分析发现，在语义方面，汉语能愿动词“想”、“要”和“想要”的意义跟泰语“อยาก(จะ)” [yak(cha)]、“ต้องการ(จะ)” [tongkan(cha)]、“ปรารถนา(จะ)” [patthana(cha)]和“ประสงค์(จะ)” [prasong(cha)]的意义相似。汉语能愿动词“愿意”的意义却跟泰语“จะ” [cha]、“คิด(จะ)” [khit (cha)]、“ตั้งใจ(จะ)” [tangchai(cha)]、“ยินดี(จะ)” [yindi(cha)]和“เต็มใจ(จะ)” [temchai(cha)]的意义相似。

虽然有些人提过，表达承诺义的能愿动词“会”也跟“想”、“要”“想要”和“愿意”等词具有同样的功能。但通过例句分析发现，表示承诺同时不能总表达意愿义。

在句法方面，汉语意愿义能愿动词“想”、“要”、“想要”和愿意大部分跟泰语相似词相同。比如：

- 跟其他能愿动词一样，汉泰意愿义能愿动词必须位置于动词、形容词或的动词短语前。
- 汉泰意愿义能愿动词可出现于兼语句和连动句中。

- 跟汉泰意愿义能愿动词共用的主语必须是有生名词，主要是人物，如果主语是无生名词，它要有人物意义。

- 汉泰意愿义能愿动词可以受副词修饰。这些汉语和泰语副词既可以是同类，也是不同类的。

- 汉泰意愿义能愿动词可以跟其他能愿动词连用。

- 在句子当中，有汉泰意愿义能愿动词出现的短语可以充当谓语、定语、状语和补语。

在语言权势方面，汉泰意愿义能愿动词可以在说话者和受话者是异同代的句子中出现。

在语境方面，汉泰意愿义能愿动词可以在表示过去、现在和将来的句子中出现。

建议

通过本次研究，笔者发现跟表示意愿义的汉语能愿动词有关的研究材料已经有很多了。但是，跟表示意愿义的泰语能愿动词有关的材料还有限。这是从旧以来研究者都碰到的问题。于是，笔者希望将来会有更多人去研究泰语语法。此外，因为本次研究笔者只分析几个汉泰意愿义能愿动词，其实还有其他词语没被分析过。因此，笔者希望将来会有人去探讨它们。这是为了在一定程度上扩展汉泰意愿义能愿动词的研究范围。

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอรดี แก้วเอี่ยม เกิดเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2534 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรอักษรศาสตรบัณฑิต (ภาษาจีน) จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2555

